

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any IX N.º 441

Setmana del 6 al 12
de març del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"La nostra època és destinada a establir un equilibri difícil entre els resultats personals i els resultats socials del cristianisme. Perquè acceptar la injustícia social és tan greu com abandonar-se individualment al mal".

Missel dominical de
l'assemblea

Col·laborant en la campanya de solidaritat i independència Nord-Sud del Consell d'Europa

CATALUNYA VOL AJUDAR EL TERCER MÓN

L'opinió pública està cada cop més sensibilitzada sobre les esfereïdores desigualtats existents entre els països del Nord i del Sud. El problema lacerant de la fam, de les guerres, de la mortalitat infantil, de la marginació de molts pobles són presents sovint en els mitjans de comunicació. El Consell d'Europa, conscient d'aquesta realitat, organitza per a la primavera del 1988 una campanya sobre la interdependència i la solidaritat entre els pobles del Nord i del Sud. El missatge que es vol donar a l'opinió pública europea és aquest: la cooperació entre el Nord i el Sud és una necessitat racional i una obligació ètica.

Catalunya no ha volgut quedar al marge d'aquesta iniciativa. Les organitzacions del nostre país que treballen en el camp de la cooperació al desenvolupament organitzen de manera conjunta la campanya **Catalunya Solidària**. Aquesta cooperació no és solament un imperatiu de justícia, no és només un objectiu avui tècnicament a l'abast, sinó també una condició de progrés comú. El desequilibri entre el Nord i el Sud és un dels principals obstacles a la pau i el benestar del Tercer Món. Aquesta campanya, que compta amb el suport de les nostres institucions públiques, aspira a aconseguir que Catalunya doni una mostra real de solidaritat.

AFINANT

Ja era hora

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

El mullader que s'ha armat arran de l'emissió de TVE-1 de l'altre dia, on segons diuen, en Boadella va tornar a mofar-se del mort i del qui el vetlla, ha estat notable. Qui ho havia de dir ja ha dit allò que calia, per tant no hi afegiré res més. Ara, en aquest estripament general de vestidures crida l'atenció un fet nou que no seria bo que passés desapercbut; és més, que caldria que esdevingués com una mena de punt de referència admès per tothom i per sempre. Em refereixo a l'argument del caràcter de servei públic de la TV, oi més mentre sigui un monopoli, esgrimit per estigmatitzar aquell infeliç programa. Dos diaris de Barcelona, ben diferents de tarannà, en sengles editorials vénen a dir: "En un espectacle, en què hi va qui vol, es poden tolerar certes coses, però en la TV, que se'n fica a casa i que paguem tots, no!". Doncs bé, és el mateix argument que ens han refusat tantes vegades quan només es tractava de la religió o de la moral; "Teniu la llibertat de tancar la TV", ens deien. Es veu que s'hi ha de barrejar un Molt Honorable i el Barça perquè la mescla sigui prou indigesta!

Pastoral del cardenal Jubany a les famílies

El cardenal Jubany ha publicat un extens document pastoral destinat als esposos i a les famílies cristianes. Es tracta d'una reflexió càlida i senzilla que aborda temes d'indubtable interès i actualitat. La pastoral vol ser una ajuda a les famílies cristianes perquè s'apropin a la vida de la Sagrada Família de Natzeret amb motiu de l'Any Marià.

El títol en català d'aquest important document és "La Mare de Déu i la vida

quotidiana" i en castellà "La Virgen María en la vida cotidiana". El subtítol de la pastoral indica clarament els seus destinataris: Reflexions i suggeriments a les famílies cristianes amb motiu de l'Any Marià.

Aquest document, publicat amb motiu d'aquest temps de la Quaresma, consta de 24 breus capítols que són com les 24 hores de la "viça diària" d'aquella mare de família que fou Maria de Natzeret.

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA 1988

FEBRER: 28
MARÇ: 6 · 13 · 20 · 27
ABRIL: 1 · 10 · 17 · 24
MAIG: 1

INFORMACIÓ:
TEL. (93) 777 15 87

PATROCINA: DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

HORARIS

PRIMERA PART: "Vida pública de Jesús"
SEGONA PART: "Passió, mort i resurrecció"

Matí: de 10.15 a 12.30
Tarda: de 15.15 a 18

PREUS

PLATEA PREFERENT 1.000 Ptas.
PLATEA 900 Ptas.

ANFITEATRE 1ª 800 Ptes.
ANFITEATRE 2ª 650 Ptes.
ANFITEATRE 3ª 500 Ptes.

COMUNICACIONS

ESPARREGUERA. Ctra. N-II, Km 580.5. Per autopista A-2, Sortida 25 (Martorell-Montserrat-Lleida). A 30 minuts de Barcelona.

BARCELONA- ESPARREGUERA. Cotxes de Línia de "La Hispano Igualadina" carrer Europa (darrera Corte Inglés-Diagonal). Tel. 230 43 44.
Sortides: 8 i 9 matí (parades davant del Teatre). Retorn: 6 i 7 tarda.

FF.CC. i RENFE enllaç a Martorell amb els cotxes de "La Hispano Igualadina".

L'actual teatre, inaugurat l'any 1969, té una cabuda de 1.800 espectadors, per les seves característiques ha merescut de ser considerat el millor teatre de Catalunya.

Declarada d'interès nacional.

Les representacions començaran amb puntualitat.

EDITORIAL

La recent Encíclica del Papa "Sollicitudo rei socialis" ja ha provocat algunes crítiques. Com ja va passar amb la "Rerum novarum" de Lleó XIII és la "dreta" la que, la primera, s'ha vist obligada a reaccionar. S'ha sentit al·ludida i considera que aquesta encíclica "yet while it deserves to be read with respect, it also deserves to be read critically" (Tot i que mereix ser llegida amb respecte, mereix també ser llegida críticament. The Times 20.2.88). D'una manera, semblant La Vanguardia de diumenge passat creia també interessant de publicar un article del seu habitual col·laborador i director de "Il Giornale" d'Itàlia, Indro Montanelli, el qual, no obstant confessar-se catòlic i manifestar que com a tal li "disgusta estar en desacord amb el Papa", i que "quan parla de doctrina, d'espiritualitat i de moral" no està mai en desacord amb ell, se sent obligat a assenyalar "amb el respecte degut" que en la "Sollicitudo rei socialis" "hi ha una cosa —diu— que em convenç poc però que és fonamental: la que tots els comentaristes han definit com l'equidistància dels dos sistemes econòmics i socials que governen el món: el comunisme i el capitalisme, que el Papa condemna —continua l'articulista— amb igual severitat per les greus injustícies que provoquen i que toleren i per llur manca de caritat en relació amb els desheretats, particularment els del Tercer i del Quart Món".

Com es veu la crítica del conegut editor i home de dretes italià és benigna. Ho és semblantment la de l'editorial del Times. Amb

Allò que no els agrada de l'Encíclica

dues coincideixen a lamentar que el Papa "posi en el mateix sac" els detestats comunistes i els capitalistes... entre els quals ells, òbviament, s'hi compten. Subjacent a aquest "lament" s'hi endevina la sorpresa perquè el Papa, que coneix tan bé i que ha experimentat en la pròpia carn la maldat del marxisme, no condemna amb més energia aquest sistema polític i econòmic, o almenys no en denuncia les deficiències "socials" d'una manera menys "equidistant" amb el capitalisme lliberal.

Una lectura pausada i atenta de l'Encíclica —que molt ens temem que els esmentats crítics no han tingut encara el lleure de fer— permet de veure fàcilment on rau l'error d'enfocament que desdibuixa el pensament del Papa atribuint-li uns judicis de valor que ell no fa pas. El document pontifici assenyala prou clarament que no pretén ni pot baixar al terreny tècnic de l'economia, de la política o de l'organització de la societat; fidel a la doctrina de "l'autonomia dels

afers temporals" proclamada pel Concili Vaticà II afirma des del començament que "a la llum de la Paraula revelada per Jesucrist i amb l'assistència de l'Esperit Sant... intenta guiar els homes a fi que ells mateixos" donin una resposta als problemes actuals del subdesenvolupament, "amb l'ajuda també de la raó i de les ciències humanes, d'acord amb la seva vocació de constructors responsables de la societat terrenal".

Joan Pau II, no fa doncs un judici de valor "polític", ni tan sols econòmic i social, dels dos blocs en què constata que està dividit el nostre món. En fa, com li pertoca, un judici de valor "moral" en assenyalar que, tant l'un com l'altre, han estat fins ara incapaços d'aportar una solució eficaç a l'angoixós problema del subdesenvolupament; incapacitat que els ve precisament d'haver enfocat aquest problema sota l'angle exclusivament tècnic o material; descurant els aspectes morals de la dignitat de l'home, de l'autonomia dels pobles i de la solidaritat internacional, i no tant dels sistemes polítics-socials-econòmics que els contraposen. L'equidistància s'estableix aleshores entre cada un d'ells i la norma moral que no volen reconèixer. Mesurant-los només amb una mesura "política", l'Encíclica s'hauria col·locat en el nivell que indicaria o insinuaria "una tercera via" que el Papa defuig expressament, fidel a la doctrina conciliar de l'autonomia d'allò que és temporal.

En el programa televisiu "Últimes preguntes", sobre l'actitud dels diferents partits davant la religió, han respost fins ara socialistes, aliancistes i comunistes. Com era previsible, els primers han hagut de suportar un núvol d'acusacions; tantes, que taparen la principal, o sigui: si els governants d'un Estat laic, com el nostre (i ningú no discuteix que hagi de ser-ho), tenen dret a fer ús dels mitjans estatals per difondre una ideologia de partit amb la qual aspiren configurar la societat, en lloc de respectar allò que és la societat, protegint indiscriminadament les diferents ideologies. Això últim és modern, però és allò que els nostres socialistes no han entès encara, ancorats en plantejaments sectaris que podrien ser vàlids en temps de Pablo Iglesias (que també eren els del "Syllabus") però que actualment no es poden acceptar.

Quelcom semblant cal dir dels qui, a propòsit de la dreta, continuen lluint el tòpic del seu egoisme social quan també en el nostre país això comença a ser història passada davant l'evolució d'un capitalisme que res no té a veure amb el de les èpoques de Marx i de la "Rerum novarum", i ha fet més que cap altre sistema en la història per promoure la riquesa i distribuir-la millor. És just afegir que aquest nou capitalisme conté una gran part de socialisme. És el

sistema mixt que porta camí d'imposar-se arreu del món, en lloc de la dicotomia capitalisme-socialisme que, per pura peresa mental alguns mantenen aquí.

Una aproximació paral·lela de dretes i esquerres s'ha produït mundialment en el camp de la permissivitat moral, com a conseqüència del fet que conservadors i socialistes, esquerres i dretes, governen avui societats molt semblants. També a Espanya les coses van per aquest camí, malgrat dues diferències importants: La primera és que la permissivitat moral de l'esquerra funciona més aviat com a agressivitat, intolerància i grolleria respecte les normes morals seculars, que continuen essent les d'una gran part del país. L'altra diferència és que aquesta part del país continua creient en la vinculació tradicional dels valors religiosos amb la política, i per això espera que la restauració d'aquests valors es produeixi el dia que el socialisme sigui políticament derrotat.

Lamento desenganyar. Les ideologies de dretes que avui governen a Occident (amb aquest nom o presentant-se com a conservadors o de centre) es recolzen en unes majories no gens revolu-

JOSE MARIA GARCIA
ESCUDERO

cionàries en el camp econòmic i social, però gairebé tan permissives en la resta com l'esquerra, encara que generalment es tracti d'una permissivitat civilitzada i respectuosa, molt més a prop del que aquí es creu possible a la moral natural i fins i tot a molts aspectes de la moral cristiana. I la derrota del socialisme espanyol tardarà el temps que tardi a elaborar-se una alternativa anàloga a les occidentals, que pugui atraure el vot de la majoria del país.

Això, és bo o és dolent? En tant que vol dir que la nostra societat ja no és una societat cristiana com ho era, m'entristeix. En tant que significa que els camins de la religió i de la política seran completament independents, em tranquil·litza per dues raons. Són les que vaig concretar en les dues preguntes que vaig fer als polítics aliancistes, com a invitat a participar en el programa televisat amb aquesta finalitat.

La primera pregunta era si pensaven que l'etiqueta religiosa que tantes vegades es posa al seu partit l'afavoreix o el perjudica políticament; la segona, si creien

que aquesta vinculació perjudica tant el partit com la religió. Pastor Ridruejo va respondre resoltament que la vinculació perjudica tant el partit com la religió. No cal dir que penso el mateix, ampliant-ho a la dreta en general. Fins i tot que encara hi hagi polítics de la dreta (no precisament d'Aliança, cal dir-ho) que no han perdonat l'Església espanyola per la seva neutralitat en les eleccions del 1977, igualment com hi ha polítics d'esquerra que parlen de la Conferència Episcopal com quan els prelatos s'asseien a les Corts de Franco. Però una cosa és allò que diguin els dirigents o els programes dels partits i altra allò que per inèrcia continua pensant la massa. Per això el dia que es compleixin les condicions que he exposat i es produeixi el relleu del poder hi haurà molts desenganyats a la dreta tradicional, però s'haurà donat el pas decisiu per separar religió i política.

El mateix programa que comentava revela l'extensió d'aquesta vinculació. Quants dels qui han passat per la petita pantalla no han fet el procés —o la defensa— de la religió per les seves obres socials o polítiques? Però la religió és una altra cosa. Naturalment, el cristià

ha de tenir la seva ideologia social o política i en defensar-la i aplicar-la ha de continuar essent cristià; en recordar això en el programa tenia raó Álvarez del Manzano. Però jo precisaria que això ha de fer-ho el cristià pel seu compte. Admetent, doncs, que, per exemple es pot ser conservador sense ser catòlic i catòlic sense ser conservador; distinció que avui encara costa d'admetre entre nosaltres i en conseqüència, insisteixo, pendent tant els conservadors, en tant que conservadors, com els catòlics en tant que catòlics.

Les queixes als responsables del programa perquè aquest no és prou polèmic, són símptoma d'aquesta confusió. Allò que en el fons es demana és que, posant la religió en el mateix pla de les ideologies socialistes o aliancistes, es parli políticament o socialment de la religió. Però això no és parlar de la religió. La fe religiosa és diferent de les vestidures que se li tiren a sobre, amb el millor desig o amb les pitjors intencions, però desnaturalitzant-la sempre. És la resposta a un misteri, l'obertura a una altra dimensió i, naturalment, es desenvolupa en un pla diferent. I seria un bon fruit del programa que tots, comparteixin o no aquesta fe, s'acostumessin a veure-la com allò que realment és.

(de "YA")

Política i religió

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director:
Joan E. Jarque i Jutlar

Sots-director:
Francesc Malgosa i Riera

Edita:
Fundació Catalunya Cristiana

Gerent:
Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny:
Josep Samper i Aledo

Redacció, administració,
publicitat i fotocomposició:
Edifici de la Parròquia de la
M. de D. dels Àngels
C/. València, 244, 2on.
Tels.: 215/27 39 - 28 05 - 27 84
08007 Barcelona

Impressora: Publiagraf, S.A.L.
Consell de Cent, 224.
Barcelona
D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

RECORDS I CAMINS

Sé d'un home que pretén que tot record li és camí, que tot allò que li ve a la memòria deixa veure un traç ferm que li pot marcar una pauta. És una manera, diu ell, de portar a la pràctica allò que se sol dir, que la història és mestra de la vida, o que l'experiència és mare de la ciència. Per a aquest home, tots els fets, petits o grans, importants o banals, que han anat teixint la trama, ja llarga, de la seva vida, li són indicadors de ruta. Afirmar que haver-los passat, aquests indicadors, li ha estat una necessitat; mirar-se'ls atentament i desxifrar-ne el significat, li era una norma de prudència; discernir-los per fer-ne el cas just que calgui, formava part d'un esperit de saviesa. Perquè, diu ell, i té raó, no tots els camins que els records indiquen són viables; ni tampoc tots duen a bon terme.

MIQUEL ESTRADÉ

L'Església d'Espanya, i més encara la de Catalunya, travessa durant el segle dinovè algun dels moments més penosos de la seva història. El 1835 el P. Palau, com tants altres religiosos, ha de deixar el convent. Del 1833 al 1840 el país es vessa en la guerra dita dels set anys, en la qual un dels dos bàndols —el carlí— està convençut que la seva causa és la de Déu. El P. Palau, en les seves llargues hores de pregària, reflexiona sobre el sentit de les coses que passen. Les interpreta sobretot a la llum dels passatges bíblics apocalíptics, que descriuen en forma figurada els grans trasbalsos a través dels quals s'haurà d'implantar finalment el Regne de Déu. Però si, com diu la carta als Efesis "no hem pas de lluitar contra adversaris de carn i sang, sinó contra els principats, contra les potestats, contra els dominadors d'aquest món de tenebres, contra els esperits malignes que habiten als espais celestes" (6,12), és ridícul pretendre vèncer els enemics espirituals amb armes materials. En això divergeix netament del parer de la gran majoria dels eclesiàstics del seu temps, que posen la principal esperança de salvació en la política i en els exèrcits.

Els israelites i els primers cristians, destinataris dels escrits apocalíptics, enmig de les persecucions van trobar confort en la meditació actualitzada de la Paraula de Déu, que els donava la certesa del triomf final de designi diví. Aquesta serà també l'actitud del P. Palau: es lliura a la penitència, a la vida eremítica, a la meditació del sentit actual que per a aquella Església tan atribolada té l'Apocalipsi —que fins i tot il·lustra amb dibuixos— i, alternant la contemplació amb l'apostolat, emprèn missions populars i vol educar la classe obrera naixent amb la seva *Escuela de la*

Actualitat del P. Francesc Palau (i II)

HILARI RAGUER

Virtut, fundada a la parròquia barcelonina de Sant Agustí amb l'aprovació del bisbe Costa i Borràs; finalment, ja que darrera d'aquells enemics de l'Església ell hi veu el gran enemic del pla diví, practica copiosament els exorcismes.

Mentre molts eclesiàstics s'aplegaven a Berga entorn de la Junta Superior carlista —de la qual des del 1836 era vice-president l'arquebisbe de Tarragona, Fernando de Echánove Saldívar— i alguns capellans es convertien descaradament en guerrers —com Torradella i Tristany— el P. Palau es multiplica en missions populars: "En efecto, el año 1838 me presenté en Misión en medio de dos ejércitos enemigos uno de otro, en medio de un país que estaba convertido por la guerra fratricida en un cementerio sembrado de cadáveres" (*Mis relaciones*), citat a la *Positio* per a la causa de beatificació, p. 92).

El bisbe del P. Palau, que era el de Lleida, Julián Alonso, des de Berga, on s'havia establert prop de la Junta, va publicar l'11 de març de 1838 una pastoral que declarava Don Carles "verdadero rey de España" i qualificava la causa carlista com a guerra justa en defensa "de la verdadera fe", i autèntica "Cruzada" (*Positio*, p. 76). El P. Palau, en canvi, no va professar mai cap ideologia política: ni de dre-

tes (carlins), ni d'esquerres (liberals), ni de centre, que també és una presa de posició política (com va fer Balmes fundant un partit que amb un matrimoni faria un entremig dels dos bàndols). Així i tot, li va tocar exiliar-se a França quan l'exèrcit carlí, derrotat, va haver de passar la frontera. Per haver vist ben de prop els mals de la guerra i el sectarisme, que arriba a disfressar-se de fe religiosa, mai no va parar de predicar que la missió del sacerdot és una altra: "El sacerdote (...) como hombre de política, tomar las armas en una guerra civil, ni empleo alguno fuera del que ya tiene, esto lo hemos reprobado y lo reprobamos; hemos extensamente demostrado cuáles son las armas que Dios ha puesto a nuestras manos, i guerra al diablo y al pecado! tal es nuestro lema", escrivia a la seva revista *El Ermitaño*, el 12 d'agost del 1869. I en un altre article expressament titulat *El sacerdote en la guerra* deia: "Aconsejamos a los carlistas que no permitan que los sacerdotes que se refugian a su protección tomen armas, ni les den distinto empleo político, porque no es ésta su misión (...). Si en España se levanta una facción política y combate el catolicismo, se levantará otra facción de españoles católicos para rechazar la fuerza con la fuerza y, en tal caso, el clero ¿se unirá a sus enemigos? Imposible, ¿Qué hará? ¿Tomar las armas? No, no es ésta su misión: predicará la paz, la verdad católica, la fraternidad, lamentará las desgracias de una guerra civil, auxiliará igualmente a ambos combatientes, impugnará el error, abrazará a las personas; tal es su misión" (*El Ermitaño*, 19 d'agost de 1869). Fem un salt d'un segle i trobarem repetida la pastoral del bisbe Alonso el 1838 en la pastoral col·lectiva del 1937, i la posició sacerdotal del P. Palau en la del cardenal Vidal i Barraquer.

"Arrelats al món, creients ara "és el lema —crec que encertat— del Fòrum "Home i Evangeli" d'enguany. Pel nombre d'entitats que li donen suport, diversíssimes, hom es fa la idea que el Fòrum es va consolidant cada cop més. Hom hi pot trobar des de l'adhesió de senceres congregacions religioses, fins a moviments (àdhuc el d'Esplais Cristians, del qual sóc Consiliari, s'hi ha adherit!), arxiprestats, secretariats, delegacions, equips, revistes, etc. Adherir-se al Fòrum ha esdevingut avui com una mena de certificació no compromesa de progressisme per a un sector no menyspreable del cristianisme de casa nostra.

Pel que sembla es tracta d'una assemblea de cristians "crítics i oberts", preocupats i anguniejats "pels camins que està emprant la nostra Església". Malgrat no vo-

ler convertir el Fòrum en un "espai de lamentació" és obvi que aquests cristians no se senten gaire còmodes en relació a l'Església. La seva visió s'alimenta de la convicció que l'Església viu una etapa d'involució, representada per l'actuació del Papa actual. Podríem dir que el seu problema no és tant "el món", en el qual volen arrelar-se, com "l'Església". Tament, que en parlar-se a pensar en les "dificultats" amb què avui ens topem per a ser cristians autèntics hom pot fàcilment ser induït a creure que els principals obstacles ens vénen avui des de dins. La conclusió és fàcil d'endevinar: qui ha de canviar és l'Església.

Hom adverteix desseguida el risc que, en el cas que aquesta sigui realment la lògica de fons del Fòrum, aquests "amics i amigues" arribin un moment en què sentin la necessitat de convertir aquest seu Fòrum anual en un fò-

El Fòrum, novament

MANEL VALLS i SERRA

rum permanent, que no es limiti a les bones paraules, sinó que esdevingui plataforma d'acció ideològicament eficaç. Hom confia en el bon sentit dels convocants i per això creu que, sota l'acostumada invocació del pluralisme, el Fòrum continuarà essent el que és: "un espai obert".

Quina és, però, en realitat, la posició de fons del Fòrum? Sorprenen que les "dificultats" al·ludides no se situïn en el gran desafiament que suposa la secularització per a la existència de l'Esgl-

sia mateixa. El fet que la secularització (o millor, el secularisme) desvirtua radicalment la fe, fent-la ridícula o equiparant-la a un hobby, i que els valors se sotmetin a un procés de dissolució i d'inversió total, sembla no advertir-se en absolut. El Fòrum viu encara preocupat per la sintonia amb els "valors comuns" a subscriure amb el món per tal que aquest trobi "acceptable" el seu cristianisme, amb la qual cosa risca més aviat d'arrelar-se al "món de la cultura dominant" que aquest dicta al seu gust, i força la col·lectivitat al consens sobre els valors que li són "plausibles". No deu ser que el Fòrum vol subratllar més la utilitat que el cristianisme pot aportar al context social, que no pas la veritat? Qui li ha de proposar? D'aquí l'absència de força missionera en la seva proposta i la manca de visió de l'experiència objectiva d'una fe que té en si mateixa la se-

va pròpia raonabilitat i historicitat.

El Fòrum, en la mesura en què, sentint la responsabilitat sobre tanta gent que s'hi adscriuen perquè malden perquè tiri endavant una Església que varen aprendre a estimar (i que no voldrien pas adaptar-la a les pròpies convencions, és a dir, fer la "seva" Església, sinó que fos de debò l'Església de Jesucrist), promou una visió conciliar i conforme al magisteri, no pot merèixer altra cosa que el nostre interès i la nostra atenció. En la mesura, però, en què promou —tot i potser sense pretendre-ho— cristians parcialment identificats que se situen excèntricament en relació a aquell centre d'on neix la catolicitat de l'Església, es col·loca, segons el meu criteri, en una via morta, infecunda, sense futur, per més que durant uns anys, alimenti la "il·lusió" i l'"esperança" d'una colla de gent de bona voluntat.

ARA MATEIX

Lectura de l'última Encíclica (I)

Veure: la realització del desenvolupament dels pobles

J. CARRERA PLANAS

a la situació present. Seria el primer pas del conegut mètode d'anàlisi "Veure-Jutjar-Actuar".

Aboqueu-nos a la perspectiva que obre l'encíclica: mireu d'afegir-hi les observacions de la nostra pròpia experiència.

Al cap de vint anys de la "Populorum progressio", "l'actual situació del món, pel que fa al desenvolupament, ofereix una impressió més aviat negativa. Ho demostren molts indicadors.

1. L'abisme entre el Nord desenvolupat i el Sud en vies de desenvolupament persisteix i, a vegades, s'eixampla. Ja es parla de mons distints dins el nostre únic món: Primer Món, Segon Món, Tercer Món, Quart Món...

2. A més dels indicadors econòmics i socials, n'hi ha d'altres de culturals i polítics també negatius. Per exemple, l'analfabetisme. I la repressió del dret a la iniciativa econòmica. Això, en lloc de progrés i igualtat autèntica, crea un nivellament per avall, passivitat, dependència i submissió a l'aparell burocràtic. Aquesta situació afecta als "drets de cada nació", perquè li resta sobirania no solament econòmica sinó també política i cultural. Un altre fet negatiu és la privació de la llibertat religiosa, la d'associació, la de sindicats...

3. L'existència d'uns mecanismes econòmics, financers i socials que funcionen gairebé automàticament i que, manejats pels països desenvolupats, condicionen els altres.

4. La creixent interdependència dels pobles que fa que, quan s'aparta dels imperatius ètics, tingui conseqüències funestes per als més febles. Entre els indicadors específics del subdesenvolupament hi ha, en primer lloc, la crisi de l'habitatge: gent que sobreviu sense un sostre o que el tenen tan precari que és com si no el tinguessin.

5. La desocupació o la infraocupació, greu en els països desenvolupats i alarmant en els subdesenvolupats. El Pa-

pa recorda la seva distinció, a la "Laborem exercens", entre el valor objectiu del treball i el seu valor subjectiu que ve del seu subjecte, l'home.

6. El deute internacional. Aquest mecanisme d'ajut mitjançant els préstecs ha esdevingut contraproduent. És un fre i produeix, en cert casos, una accentuació del subdesenvolupament.

7. L'existència dels dos blocs, Est i Oest, des de fa quaranta anys, amb fases de guerra freda, de guerra per poders (és a dir, instrumentant conflictes locals), i amb l'amenaça d'una guerra oberta i total. De la contraposició ideològica es passa a la política, i d'aquesta a la militar.

8.- La tensió Orient-Occident no reflecteix una oposició entre diversos graus de desenvolupament, sinó dues concepcions d'aquest. Eixample l'abisme entre Nord i Sud... Aquesta és una de les raons perquè la doctrina social de l'Església assumeix una actitud crítica, tant enfront del capitalisme liberal com enfront del col·lectivisme marxista.

9. Així els països subdesenvolupats perden la seva autonomia. Es converteixen en peces d'engranatge gegantí... Cada un dels blocs porta oculta internament, a la seva manera, la tendència a l'imperialisme.

10. Els recursos que es destinen a la fabricació d'armes, al servei de la prevalència dels blocs, un altre, entre els pitjors, dels indicadors actuals.

11. El comerç de les armes, el qual mereix un judici moral encara més sever. Fins i tot els capitals oferts per al desenvolupament han servit, algun cop, per a la compra d'armes... Entra també en aquest apartat el terrorisme: el cristianisme prohibeix el recurs a les vies de l'odi, a l'assassinat de persones indefenses i als mètodes del terrorisme.

12. El problema demogràfic: caiguda de la natalitat als països rics, i campanyes sistemàtiques, mancades de tot respecte, als països pobres.

13. Com a elements positius, el Papa assenyalava el respecte creixent als drets humans i a la seva Declaració Universal; la sensibilitat de les nacions i els pobles pel que fa a la defensa de la seva identitat cultural i a la lliure gestió del seu patrimoni; el sentit de la solidaritat entre els pobles; la preocupació per la pau i l'ecologia; les aportacions per a pal·liar la fam del món. Per consegüent, conclou, no tot és negatiu en el món contemporani —i no podia ser d'altra manera— perquè la providència del Pare celestial vigila amb amor també les nostres preocupacions diàries.

El Papa ens ha escrit. La seva carta circular —o encíclica— va adreçada a tots els fills i filles de l'Església, així com a tots els homes de bona voluntat que vulguin llegir-la. Ha fet santament el nostre setmanari encartant-la en l'últim número. I farem santament nosaltres, si la llegim i meditem. Les cartes del Papa no són per als estudiosos, o els capellans, o els periodistes. Són per a tothom. Cap catòlic no s'hauria de conformar amb els titulars de la premsa, ni amb aquella o aquella altra frase que encenen una disputa fugaç, com foc d'encenalls, la qual un parell de dies després és suplerta per la nova polèmica de torn...

Però no tothom troba fàcil la lectura dels textos pontificis. Hi ha qui s'hi perd una mica i et pregunta: tot comptat i debatut, què ve a dir? Aquest comentari i un parell més que en seguiran voldrien ser una primera resposta a aquella pregunta elemental, i esbrocar el camí d'una bona lectura, individual o, també és bona cosa, en grup.

El títol de l'encíclica el donen, com d'habitut, els mots amb què comença: "Sollicitudo rei socialis" —en llatí— és a dir, "la preocupació de la cosa social". Es tracta, doncs, i aquest és el primer punt a tenir present, d'una encíclica que no parla de la litúrgia, ni de la catequesi, ni de les missions sinó dels problemes de la nostra societat, sobre els quals dona orientacions, a la llum de la fe cristiana. No és cap novetat que els papes parlin d'aquests temes. Aviat farà cent anys, el 1892, va sortir la primera encíclica social. La publicà el papa Lleó XIII i tractava de la situació dels obrers. Es deia "Rerum novarum". Pius XI en publicà una altra, al cap de quaranta anys, la "Quadragesimo anno". En van seguir d'altres, com la "Mater et Magistra" de Joan XXIII, el 1961, i la "Populorum progressio" de Pau VI, ara ha fet vint anys, de la qual parteix aquesta d'ara de Joan Pau II que, el 1981, ja n'havia publicat una altra, la "Laborem exercens". Tampoc no és cap novetat que hi hagi catòlics als quals no agrada que el Papa entri en aquestes qüestions. Expliquen que quan Lleó XIII va publicar la "Rerum novarum", en algun país europeu es van fer pregàries... per la conversió del Papa! Ara, més que pregàries, hi ha una certa displicència, alguna crítica fina i molt passar de llarg...

Després de recordar la "Populorum progressio" de Pau VI, que va ser la primera encíclica social que, més enllà dels conflictes de classe, va tractar els del desenvolupament dels pobles a escala mundial, Joan Pau II dona un cop d'ull

CATALUNYA

Promouen una federació de les associacions de municipis

Unió Democràtica de Catalunya promou, en el marc de l'Associació Catalana de Municipis, la constitució d'una federació a nivell de tot Espanya que agrupi les diverses associacions de municipis que hi ha actualment a les comunitats autòniques.

El partit democrata-cristià català considera necessària la creació d'aquesta federació per aconseguir que davant l'administració de l'Estat no hi hagi solament un interlocutor, com passa en aquesta amb la Federació de Municipis d'Espanya, que agrupa, bàsicament, els ajuntaments que compten amb majoria d'Aliança Popular i del PSOE.

En relació amb l'afer, Unió Democràtica de Catalunya, ha mantingut contactes, a través del president del comitè de govern del partit, Josep Antoni Duran i Lleida, amb els presidents del Partit Nacionalista Basc i del Partit Aragonès Regionalista, amb l'objecte de convenir la creació d'aquesta federació d'associacions de municipis.

El secretari de política municipal d'Unió Democràtica de Catalunya i vice-president de l'Associació Catalana de Municipis, Víctor Peiró, s'ha entrevistat fa poc, a Bilbao, amb el responsable de política municipal del Partit Nacionalista Basc per concretar la celebració d'una pròxima "cimeira" d'associacions de municipis a la ciutat de Saragossa.

Es promou la contractació de parats de més de 45 anys

La Generalitat fomenta la contractació dels parats que tinguin més de 45 anys, segons va anunciar el conseller de Treball, Oriol Badia. El Consell Executiu aprovarà un decret pel qual es dona a les empreses un ajut econòmic de 25.000 pessetes per treballador contractat més gran de 45 anys. En total, la Generalitat destina a aquesta partida 200 milions de pessetes. El conseller va estimar que aquesta quantitat no és gaire elevada, però sí suficient per tirar endavant el projecte, que servirà d'experiència pilot. El conseller va afirmar que Catalunya ha entrat en una fase en què l'atur no solament ja no creix, sinó que fins i tot baixa. L'índex d'atur a Catalunya és tres punts més baix que la mitjana de l'Estat. Pel que fa a

l'atur juvenil, Badia va manifestar que Catalunya està ja a nivell europeu i la que lluita contra la desocupació entre els joves està donant molts bons resultats. El conseller va presentar un llibre titulat **Com trobar feina**, adreçat als joves, en el qual es dona informació i consells per facilitar-los la tasca de trobar la primera ocupació.

ESPANYA

Les autonomies, començant per Andalusia i Galícia, deuen més de 15.000 milions a la Seguretat Social

A 15.295.534.507 pessetes puja l'import glogal dels deutes que les comunitats autònomes mantenen amb la Seguretat Social, segons dades facilitades al Congrés dels Diputats. A l'informe, amb què el Ministeri de Relacions amb les Corts respon a una pregunta del diputat de Coalició Popular Francisco Alvarez-Cascos Fernández en la qual demanava conèixer l'import detallat dels deutes, Andalusia i Galícia apareixen com a les autonomies més moroses, amb deutes de 6.066.161.162 i 4.242.605.248

pessetes, respectivament. Les comunitats autònomes que menys quantitat deuen són Cantàbria (2.959.068 pessetes), Astúries (3.330.366) i Aragó (5.266.749). Els deutes que altres autonomies tenen amb la Seguretat Social són les següents: Catalunya, 501.766.623; País Basc, 979.310.366; La Rioja, 16.720.018; la Comunitat Valenciana, 863.853.514; Múrcia, 44.839.119; Castella-La Manxa, 380.763.790; Canàries, 865.657.748; Extremadura, 200.129.267; Balears, 72.429.281, i Castella i Lleó, 425.914.850.

MÓN

Pocs nens i molts vells a l'Europa d'aquí a 35 anys

A l'any 2025 viuran 42,2 milions menys d'europeus de 44 anys en avall, i 36,6 milions més de 45 en endavant. Espanya tindrà 4 milions menys de persones de 0 a 44 anys i 6 milions més de 45 en endavant, segons les dades revelades per la CEE.

A Espanya, la tendència és més acusada que la mitjana d'Europa: el percentatge de vells serà de 26,1% enfront del 13,8 el 1965.

El de joves, en canvi, haurà baixat del 42,7 al 23,9%. En total, doncs, nens i vells representaran el 50% de població. Els que treballin el 2025 seran 8,9 milions menys de treballadors menors de 44 anys i 8,3 milions, de més de 45 anys fins a la jubilació.

Per Roger Burnel, autor del famós informe del Comitè Econòmic i Social de la CEE sobre les conseqüències del descens de la natalitat, l'envelliment de la mà d'obra "resta competitivitat a les empreses europees, ja que els joves estan en condicions d'adaptar-se als canvis existents per les noves tecnologies".

A Espanya, a l'any 2010 hi haurà 41.204.000 habitants. A partir d'aleshores començarà un inexorable descens que es va accelerant fins arribar el 2025 a una pèrdua de 822.000.

Dos joves alemanys salten el mur de Berlín

Dos joves alemanys orientals, de 20 i 23 anys, van aconseguir saltar el mur de Berlín, amb l'ajut d'una escala, salvant-se dels trets dels soldats fronterers. L'any passat, un total de 30 persones van poder travessar el mur, mentre altres 13 van ser detingudes per les tropes frontereres de la RDA.

C A R T E S

La represa tan esperada

La represa, tan esperada, de la retransmissió de la Missa de Montserrat es ja una realitat a partir del primer diumenge d'aquest any. Des d'ara podem unir-nos a la celebració de la Missa Conventual del Monestir connectant CATALUNYA MÚSICA (101'5 MHz) a les 11 del matí de cada diumenge.

El grup Sant Jordi, coordinador de les 30.000 signatures que demanaven aquesta transmissió ho comunica amb el goig de veure acomplert el desig de tants cristians d'arreu de Catalunya.

GRUP SANT JORDI

La missa de Montserrat

Des de Catalunya Cristiana voldria donar les gràcies a Catalunya Música i a tothom qui ha fet possible que la missa conventual de Montserrat retornés a la ràdio.

D'una manera molt especial vull fer esment del Grup Sant Jordi que ha portat amb tant d'afany aquest afer. Gràcies pel vostre esforç, pel vostre treball, per la vostra gestió! Gràcies per la vostra fe posada al servei de tants cristians que, mitjançant la vostra tasca, ara veiem realitat el desig d'unir-nos setmanalment amb Montserrat.

Enhorabona a tots, i repeteixo: mercès amics!

G. P.

Seria possible?

Els que no ens sentim experts de la Bíblia, per qual cosa es necessiten uns corresponents estudis, (diria que constituïm majoria entre els catòlics practicants) tenim veritable dificultat, moltes vegades, per la seva interpretació i això succeeix amb preferència a les lectures diàries de la missa.

Les encertades orientacions explicatives que edita el Bisbat per us dels monitors que cooperen a la celebració

dominical, junt amb les corresponents pregàries, si es fessin extensives o publicades a part, pels dies feiners de tot l'any, vindrien a resoldre aquesta qüestió, que en realitat és una necessitat i a la vegada allunyarien la possibilitat, que si alguna vegada estigui d'oient qualche persona indiferent, per les circumstàncies que siguin, no ens prenguin per uns il·lusos, que vivim en un món de falòrnies o simplement que el coco no ens funciona com cal.

GENIS DE TERA TELXIDOR

Al Sr. Reagan

Sr. Reagan: Nosaltres som uns alumnes de 6è curs d'EGB, del col·legi de Ntra. Sra. del Roser de Calaf.

Veient la situació en què està el món, en Carles i jo et volem demanar que no ordenis als teus consellers tants diners en: armament militar, coets, míssils i tota mena de coses per voler ser el més important i per matar la gent.

Tot ésser humà té dret a una vida feliç i penso que la gent els agrada més, poder menjar cada dia que no veure com els coets arriben a la lluna.

Per això, quan ordenis que llencin un coet a l'espai, pensa en les despeses humanes i dona els diners emprats als pobres.

Així tothom viurà més a gust, podrà sortir al carrer sense tenir por que el robin i poder anar on desitgi.

Per acabar, només et volem dir que reflexionis i pensis sobretot això que t'hem dit. Llavors tu mateix veuràs que et sents més feliç, amb més alegria, amb més ganes de treballar per al bé de tots els pobles.

Bé, això és tot, ja ens tornaràs la resposta, mentrestant nosaltres pensarem: el Sr. Reagan pot fer un món millor.

Els teus amics.

MATIES I CARLES

Les fractures porten factures\$.

Igual que les malalties i, no cal dir-ho, que qualsevol intervenció quirúrgica per senzilla que sigui.

Per això cal pensar en l'AGRUPACIÓ MÚTUA. Per a protegir-nos econòmicament.

L'AGRUPACIÓ MÚTUA ofereix un escalat de cobertura que preveu el pagament de dietes, per malaltia o accident, i per despeses d'operacions (exemples: apendicitis, 90.000 Ptes.; cataractes —un ull— 105.000 Ptes.; ferides, amb més de cinc punts de sutura, 15.000 Ptes.; estada en clínica, 6.000 Ptes. diàries; estada a la U.V.I., 21.000 Ptes. diàries).

Compareu aquestes prestacions amb altres que us puguin oferir, tenint en compte que, per a beneficiar-se'n es paga una quota de 1.030 Pessetes mensuals.

Un altre exemple que interessa especialment les dones: 60.000 Pessetes de percepció per un part.

També hi ha prestacions per invalidesa, orfenesa i defunció.

*Si heu complert ja els 16 anys d'edat i no heu arribat encara als 40... informeu-vos avui mateix. El camí més ràpid: **telefoneu al (93) 318 18 00 - 318 40 50 (de 9 a 20 h.).***

Us interessa de veritat. I, a més, desgrava.

AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERC I DE LA INDÚSTRIA

Gran Via de les Corts Catalanes, 621. 08010 Barcelona

La imminent renovació del Col·legi donarà la majoria als no europeus

El nomenament de cardenals per al 1988

Actualment, el Sacre Col·legi de cardenals exerceix una funció de gran consell del Papa. Certs observadors creuen imminent la seva renovació dins del marc d'un consistori. També es diu, que per primera vegada en la història, aquesta renovació donaria una majoria de cardenals electors no europeus. Recordem que si Sixt V decidí limitar el nombre de cardenals a 70, Joan XXIII l'elevà a 90 i Pau VI el van limitar a 120 (pel que fa a cardenals electors). Joan Pau II s'atén a aquesta regla.

Aquest serà el quart consistori de Joan Pau II. Després de la seva elecció (16 d'octubre de 1978), Joan Pau II ha celebrat tres consistoris. En aquests tres consistoris ha creat 60 cardenals (dels quals 53 tenen avui menys de 80 anys): 14 el 30 de juny del 1979, 18 el 2 de febrer del 1983 i 28 el 25 de maig del 1985. 37 són europeus, 6 asiàtics, 4 africans, 6 d'Amèrica llatina i 6 d'Amèrica del Nord i 1 d'Oceania. Després de l'últim consistori, 16 cardenals han mort i 17 han superat l'edat de 80 anys.

Actualment, el Sacre Col·legi compta amb 136 cardenals, entre els quals 97 electors: 48 europeus, 9 americans del Nord, 16 llatino-americans, 13 africans, 9 asiàtics i 2 d'Oceania. L'entrada de no europeus al Sacre Col·legi s'haurà d'accentuar. Depenent totalment del Papa, el que hagi de succeir és imprevisible. No obstant, una certa tradició contempla que determinades seues històriques siguin honorades amb títol cardenalici i es constata que alguns membres de la Cúria o de la diplomàcia vaticana, després de diversos anys de servei, reben el cardenalat. Aquest, fou el cas, per exemple, de monsenyor Bertoli, nunci a París,

En l'últim Consistori l'any 1985: l'elevació a cardenal de l'americà O'Connor.

i que complí els 80 anys el passat 1 de febrer. Entre aquestes grans seues tradicionalment previstes d'un cardenal, figuren a Itàlia les seues de Gènova i Nàpols, a Àustria la de Viena, a Alemanya la de Colònia (actualment vacant) i la de Magúncia; a Hongria la d'Esztergom, a Espanya la de Sevilla o la de Tarragona. Però a Europa, d'altres països més petits podrien tenir igualment el seu cardenal, com per exemple Suïssa. Als Estats Units, les seues de Filadèlfia i

de Los Angeles. A Amèrica Central, l'atribució del cardenalat correspon a totes les seues. Tenint en compte que a la República Dominicana el cardenal Beras Rojas té més de 80 anys, aquest podria ser el torn de Costa Rica, amb la seu de San José. A Amèrica del Sud, Bogotà (Colòmbia) i Sao Salvador (Brasil) no han tingut ja cardenal des de la mort dels cardenals Muñoz Duque i Brandao Vilela. A Equador i a Bolívia, han superat els 80 anys. A més a més, els presi-

dents del Celam han estat tots elevats al cardenalat (avui el càrrec està ocupat per l'arquebisbe de La Plata (Argentina)).

Les joves Esglésies d'Àfrica simbolitzen totes les esperances de la catolicitat i, el consistori haurà de tenir-lo en compte en vigílies d'un viatge del Papa a l'Àfrica austral. A l'Àfrica del Sud, monsenyor McCann, ancià arquebisbe de El Cabo, és actualment octogenari. Aquest és el cas també del cardenal de Maghreb. En

un país tan gran com el Zaire només hi ha un cardenal. El Papa presta atenció als sofriments dels cristians orientals, a Egipte o al Líban i actualment a Israel (que correspon als patriarques d'Alexandria, d'Antioquia (dels maronites) i dels llatins de Jerusalem. Per altra banda, a l'Extrem Orient, el cardenal Satowaki (Nagasaki), únic cardenal japonès, té 84 anys. Aquest és també el cas, a Oceania, del cardenal Freeman, ancià arquebisbe de Sydney.

EL VATICÀ DIA A DIA

Després de 30 anys de presó, fidel al Papa

Fou posat en llibertat, després de 30 anys de presó, el bisbe catòlic, Ignasi Kung, de la Xina continental, per no obeir les ordres de trencar les seves relacions amb el Vaticà. Aquest bisbe, el nom del qual és Gong Pinmei, als 87 anys surt de la presó declarant: "Si no crec en el Papa no sóc catòlic".

Joan Pau II celebra en ritu maronita

És la primera vegada que el papa Joan Pau II celebra en ritu maronita el 2 de febrer en la basílica

de Sant Pere de Roma amb el Patriarca d'Antioquia dels maronites, l'arquebisbe de Trivandium (Índia) i monsenyor Gregorius Thangalathil, amb motiu de l'Any Maria.

L'arquebisbe de Washington ha predicat els exercicis espirituals del Papa

Des del diumenge, dia 28 de febrer, a la tarda, fins al proper dissabte al matí, dia 5 de març, el Sant Pare i la cúria romana s'han lliurat als exercicis espirituals que cada any se celebren en el Vaticà durant la primera setmana de

Quaresma.

L'activitat del Papa i dels organismes centrals de l'Església no resten suspesos totalment, però queda reduïda a la mínima expressió. Joan Pau II, per exemple, suspèn totes les audiències públiques, àdhuc la general dels dimecres. Malgrat tot, el Papa despatxa durant algunes hores del dia amb els seus principals col·laboradors.

Els exercicis espirituals d'aquest any han estat predicats per monsenyor James A. Hickey, arquebisbe de Washington.

Reunions franciscanes a Amèrica llatina

Dissabte representants dels formadors de l'Orde franciscà estan reunits a Lima (Perú) per treballar sobre el projecte "Ratio Formationis Franciscanae". Aquest mes de març els provincials d'Amèrica llatina es reuniran, a Rio de Janeiro (Brasil), amb la presència del pare general de l'orde.

Per altra banda, el Terç Orde Franciscà està promovent diverses trobades nacionals, destinades a aprofundir els resultats de la recent Assemblea Sinodal sobre els laics, en la qual participà la ministra general, Manuela Mattioli, laica venezolana.

Propera visita del Sant Pare a Estrasburg

Marcelino Oreja, Secretari General del Consell d'Europa, ha

estat rebut en audiència privada pel Papa per tal de preparar la visita d'aquest al Consell i al Parlament d'Estrasburg el 8 d'octubre proper.

Ortodoxos de l'URSS conviden Joan Pau II

Un grup d'ortodoxos de l'URSS convida el papa Joan Pau a un acte de "preparació del mil·lenari de la cristianització de la URSS". En un comunicat publicat a Moscou l'esmentada agrupació invita els "germans de l'estranger", entre els quals s'inclou al cap de l'Església Catòlica romana.

Els bisbes d'Haití desaproven les eleccions

La jerarquia eclesiàstica d'Haití declararen que les eleccions del país, fetes el 17 del passat gener, "no foren justes, ni veritaderes, ni lliures", i exhorten el poble a no caure en la desesperació ni en la violència.

En un comunicat manifestaren que el que ha passat a Haití atempta contra el futur del poble, al qual pel seu desenvolupament democràtic li cal un règim polític que s'inspiri en la veritat i en el bé comú.

"Déu ens ajudi"

Això digué Gorbachov en posar els peus en terra nord-americana:

"La visita ha començat, Déu ens ajudi".

En aquesta inesperada invocació del líder soviètic, molts comentaristes han volgut veure una pura tàctica. Sobre això recordem que en el seu primer viatge amb Reagan, a Ginebra, Gorbachov, va manifestar que la seva esposa, Raisa, és atea, però que a ell "la seva àvia li llegia la Bíblia quan era petit i que es considerava un cristià".

Assís-88

Del 6 al 12 d'agost de 1988 se celebrarà a Assís una trobada ecumènica de cristians de tot Europa a favor de "la justícia", la pau i la integritat de la creació".

En la fase preparatòria, els grups interessats en l'Assemblea d'Assís es reuniran per reflexionar, pregar i unificar els seus compromisos per la justícia i la pau. La iniciativa d'aquest projecte ha nascut en les comissions de "Justícia i Pau" de les províncies franciscanes europees, en col·laboració amb altres moviments com "Pax Christi", "Moviment Internacional per la Reconciliació" i "Chroh and Peace".

Tanmateix és un projecte absolutament obert a tots els grups que vulguin participar-hi. Per a qui l'interessi cal que es posi en contacte amb la Secretaria a Espanya d'"Assís-88", Franciscans, Pl. San Pedro Bautista, 1. Alcorcón. 28922. Madrid. Tel. (91) 619 01 45.

José Luis Martín Descalzo

**vida y misterio
de
jesús de nazaret
III
la cruz y la gloria**

ediciones sigueme

**Un gran libro
de hoy, para esta
Cuaresma y
Semana Santa**

Escritor infatigable, el autor reúne en estas páginas admirables una cantidad sorprendente de documentos que hilvana con su prosa ágil y convincente.

La Passió D'OLESA

dies 13/20/27 de MARÇ. 1/10/17/24 d'ABRIL. 1/8 de MAIG. 1988.

Preu únic de 1.300 pessetes (reduccions especials per a grups).
Carnet Jove 1.100 pessetes (només a taquilla).

OLES DE MONTSERRAT: c/ Anselm Clavé, 173.
Tel. 778 10 09.
De cinc a nou de la tarda.

BARCELONA: amb la col·laboració especial dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Tren directe Barcelona-Olesa de Montserrat. Preu únic del bitllet d'anada i tornada amb entrada a l'espectacle: 1.450 pessetes. Amb Carnet Jove 1.250 pessetes. Informació i venda al vestíbul inferior de l'estació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya de la Plaça d'Espanya. Dies feiners de cinc a vuit de la tarda i diumenges de representació de vuit a nou del matí.

Sortida Pl. Espanya a 8.55 h. Arribada Olesa 9.30 h.
Sortida Olesa 14.30 h. Arribada Barcelona 15.15 h.

Ferrocarrils de la Generalitat
de Catalunya

INFORMACIÓ I LOCALITATS: TEL. 778 10 09

GENERALITAT DE CATALUNYA

DIPUTACIÓ DE BARCELONA

AJUNTAMENT D'OLESA DE MONTSERRAT

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE BARCELONA

Gràfiques Olesa, S.A. - D.L.B. 5821-88

SABADELL. Missa en cant gregorià.- L'Eucaristia que se celebra a l'església de Sant Agustí (Escola Pia), tots els dissabtes a dos quarts de vuit del vespre, el proper dissabte, dia 12 de març, Diumenge IV de Quaresma, serà cantada en gregorià per la Schola Cantorum de l'Acadèmia Catòlica. Els assaigs es fan el divendres anterior, a l'Acadèmia Catòlica, a les vuit del vespre.

CONFIRMACIONS a la Catedral (dintre de la cinquantena pasqual).- Els dies 5 d'abril (dimarts) i 19 de maig (dijous), a les 5 de la tarda, se celebrarà a la Catedral Basílica de Barcelona, el sagrament de la Confirmació. Els cristians que no l'hagin rebut, especialment si són adults, i vulguin fer-ho en aquesta ocasió, poden inscriure's al despatx de DOMÈRRIA, al claustre de la Catedral, tots els matins dels dies feiners, i cal presentar el certificat de Baptisme. En el moment de la inscripció se'ls indicaran els dies de trobada per a la catequesi i preparació que han de precedir a la celebració del sagrament.

El Cardenal Pironio donarà tres conferències a Barcelona.- El Cardenal Eduard Pironio, President del Pontifici Consell per als Laics i president delegat de l'últim Sinode de Bisbes, que tractarà sobre la vocació i la missió dels laics en l'Església i en el món, donarà tres conferències a Barcelona, a primers de març, sobre els treballs de l'última Assemblea sinodal. El Cardenal Pironio, invitat pel Cardenal Jubany, visitarà Barcelona els dies 5, 6 i 7 de març. El dissabte 5 de març, parlarà al Consell Pastoral Diocesà, en el Col·legi Jesús Maria en el curs de la reunió d'aquest organisme amb àmplia representació de laics. El diumenge, dia 6, dirigirà un recés per a religioses en el Col·legi La Salle-Bonanova. Finalment, el dilluns 7, al matí, parlarà als sacerdots en el Seminari Conciliar, i a la tarda, en el mateix lloc, pronunciarà una conferència sobre el passat Sinode, oberta als laics.

Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut.- Propera ESCOLA DE PREGÀRIA, dijous dia 10 de març. Tema: "Amb Maria tornem al Pare". Tots aquells que ho desitgin podran rebre el Sagrament del Perdó. Com cada segon dijous, començarà a les 7 amb l'assaig de cants.

Parròquia de la Sagrada Família.- c/. Provença, 450. CONFÈRENCIES QUARESMALES, del 21 al 24 de març, de 8'45 a 9'30 de la nit, a

càrrec de Mossèn Joan Pellissa. Tema: LES BENAURANCES.

Parròquia de Sant Martí de Mosqueroles.- Continuant el Cicle: "GALES literàrio-musicals" - Quaresma-88, dissabte, dia 12 de març, a les 10 de la nit, al Centre de Cultura i Esplai "MARIONA", Concert a càrrec de la CORAL SANTA CECÍLIA, de Barcelona, i de l'ORQUESTRA DE CAMBRA, de Sant Celoni. Recital poètic a càrrec de Josep Renui.

Casa d'Exercicis Ntra. Senyora de Montserrat.- Tanda d'Exercicis Espirituals durant la Setmana Santa. Del 28 de març (a les 20 h.) al dissabte 2 d'abril (a les 17 h.). Per a més informació: Tel. 865 00 96; de Caldes de Montbui.

Jornades d'estudi sobre Maria de Natxet, Mare de Déu.- Organitza la comunitat cristiana del Santuari de Sant Antoni de Padua de Barcelona.
Dia 15 de març: **Maria en la història de l'Església.**
Dia 17 de març: **On la posem la Mare de Déu?** Discussions de família.
Dia 24 de març: **Maria en la fe dels creients.**
Dirigeix: P. Josep Pijoan, franciscà.
Lloc: Sala IFAC, c/. Santaló, 80. Tel. 209 20 90.
Hora: Les 8 del vespre.

Comunió i Alliberament.- Us invita a la conferència que, amb el títol "CRISTIANISME COM A ÈTICA, CRISTIANISME COM ESDEVENIMENT", donarà el Dr. Mario Dupuis, responsable de l'àrea d'educació i ensenyament del "Movimento Popolare" el divendres, 11 de març, a les 19'15, a la sala d'actes "Corpus Christi", del c/. Bailén, 175.

Centre d'Estudis Carles Cardó.- Seminari: IDEALS I ACTITUD. Se celebrarà els dies 12 i 13 de març, a l'Alberg "Pere Tarrés", de Barcelona, c/. Numància, xamfrà amb Diagonal. Començarà el dissabte 12 de març, a les 9'30. Es parlarà sobre: "Democràcia cristiana: identitat i problema" (Roberto Papini), "Política, l'endreq orientat per l'ideal" (Josep M. Esquirol), "Contra la política per salvar la política" (Joan Carrera). El diumenge començarà a les 10. Es parlarà sobre: "Les dimensions abastables de l'acció espiritual" (Jordi Sales), "Treball per fer, horitzons per abastir" (Federico Lombardi).

ANFE. Recés quaresmal.- Tindrà lloc dissabte, dia 12 de març, a l'església del Sm. Sagrament, c/. Aragó, 268. Començarà a les 5'30 de la tarda, i finalitzarà prop de les 9 després de la celebració de l'Eucaristia. Director: Mn. Eduard Bosch, pvre. Poden participar-hi totes les persones que ho desitgin. Per a més informació: CE-DAIR, tel. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda.

Santa Maria del Mar.- "L'E-VANGELI EN EL NOSTRE TEMPS". Reflexions a càrrec de monsenyor Alberto Iniesta. Del dilluns 21 al divendres 25 de març de 1988, a 2/4 de 8 del vespre: Dilluns 21, **Jesucrist, home de Déu i home dels Homes** (Mt 17,1-9.14-18); Dimarts, 22, **L'Església, santa i pecadora** (Mt 13,24-30); Dimecres, 23, **Vocació i missió dels laics** (Mt 20,1-28); Dijous, 24, **Espiritualitat mariana** (Lc 1,39-56); Divendres, 25, **Llibertat i pecat. Responsabilitat i gràcia** (Mc 14,26-38). **Celebració Comunitària de la Reconciliació** amb la possibilitat de confessions i absolució individual. A 2/4 de 8 del vespre s'iniciarà l'acte amb el cant d'un salm i la lectura de l'Evangeli. S'acabarà amb una pregària i un cant de cloenda. L'animació musical serà a càrrec de la Capella de Música i de l'Escolania de Santa Maria del Mar.

VIC

VIGILIA JUVENIL DE PREGÀRIA.- Tots els divendres de Quaresma, d'1/4 de 9 a 1/4 de 10 del vespre, té lloc a la cripta del temple de Sant Antoni M.ª Claret, de Vic, una VETLLA JUVENIL DE PREGÀRIA. Tot i que és oberta a tothom, està orientada, sobretot, a introduir a adolescents i joves en l'experiència de la pregària.

RUTA CLARETIANA I PASQUA JOVE A VIC.- Des dels dies 31 de març (dijous Sant) al 3 d'abril (diumenge de Pasqua al matí), tindrà lloc a Sant Tomàs (Calldetenes, Vic), la IV PASQUA JOVE organitzada pels joves del Casal Claret de Vic. Enguany s'aprofundirà en l'experiència de la pregària entorn del lema: "Pregar amb Jesús, una aventura al teu abast". Està oberta a tots els joves interessats, a partir dels 17 anys. El seu preu és de: 4.000 ptes. D'altra banda s'ofereix als caminadors, la possibilitat de preparar-s'hi mitjançant una RUTA CLARETIANA, de Sallent a Vic, que tindrà lloc els dies 29 i 30 de

març (dimarts i dimecres sants), en la qual es recorreran els mateixos camins fressats pel jove Antoni M.ª Claret, en la seva opció vocacional. Les inscripcions a la PASQUA JOVE i a la RUTA

CLARETIANA, no van necessàriament unides. Per informació i inscripcions: Casal Claret, c/. Sant Antoni M.ª Claret, 8. 08500 VIC. Tel. (93) 258 87 84 (de 7 a 8 del vespre).

ALS AMANTS DE LA BONA LITERATURA, aquella literatura de qualitat, d'ahir, avui i de sempre, els recomanem aquesta selecció dels títols publicats a la

- Si són roses, floriran**, 6a. edició **Manuel de Pedrolo**
Històries que poden semblar pintoresques però que són, al capdavant, les de milers de criatures enfrontades amb una existència estreta, rutinària, plena de dificultats.
- Opinions d'un pallaso**, 3a. edició **Heinrich Böll**
Interessant novel·la del Nobel de Literatura de 1972. Emocionant història que planteja un tema d'actualitat que fa pensar i ens ajuda, i fins i tot ens obliga, a reflexionar.
- Vint-i-quatre hores de la vida d'una dona** **Stefan Zweig**
Emocionant narració deguda a la inspirada ploma del prestigiós escriptor austríac, autor de variada obra. Les intimes i imprevistes emocions d'una dona que ens obre el cor de bat a bat.
- Vent de l'Est, vent de l'Oest**, 3a. edició **Pearl S. Buck**
L'autora, premi Nobel de Literatura de 1938, ens fa conèixer, a través d'una distingida família xinesa, els costums, l'ambient i les tradicions orientals quan comencen a xocar amb les occidentals.
- Bargan ho deixa córrer** **Bertolt Brecht**
Selecció de contes i narracions degudes a un prolífic autor, conegut arreu per la seva extensa obra teatral, poètica i narrativa.
- Narziss i Goldmund** **Hermann Hesse**
Novel·la que, sense cap dubte, podem qualificar de monumental. Narziss, l'espiritual, i Goldmund, el seductor rodamón, dos bons amics, dues personalitats, dos camins que es separen i es retroben.
- Climes** **André Maurois**
Els diaris íntims de Philippe i d'Isabelle ens exposen la intimitat més secreta d'un home i d'una dona. L'autor ens pregunta: «És aquesta novel·la una pintura fidel del que és l'amor? Que ho jutgi un enamorat. Jo no puc decidir-ho».
- Cridem llibertat!** **Peter Abrahams**
Novel·la biogràfica d'un escriptor i poeta sudafricà que va créixer en un país on les millors coses eren reservades només als europeus, fins que va poder marxar cap a Anglaterra on trobà la llibertat perquè el color de la seva pell no n'era cap impediment.
- Dones a la vora del riu** **Heinrich Böll**
Novel·la pòstuma del premi Nobel de Literatura de 1972. L'autor ens exposa una visió del món de la política en un enfocament ben original: a través de diàlegs i soliloquis d'uns quants polítics i les seves mullers ens introduïm en l'estira i arronsa, el joc brut, les males jugades, les maniobres secretes i muntatges malintencionats.

ELS TROBAREU A TOTES LES LLIBRERIES

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

BONIC pis es ven a Castelldefels. Tel. 219 28 84.

PROFESSORA literatura anglesa s'ofereix. Trucar matins de 9 a 10. T. 555 28 60.

SRA. 27 anys desitjaria conèixer Sr. posició acomodada fins seriosos. Apartat correus 6014 Barcelona 08080.

SOLTER 46 anys; decorador desitjaria conèixer soltera o vídua fins matrimonials. Tel. 386 24 99. 10 nit.

CERCO universitari dinàmic amb sensibilitat artística, de 40 anys per casarme. Apartat Correus 94.117. Barcelona.

ES VENEN llibres de "Las apariciones de la Virgen" i "Hacia las cumbres de la unión con Dios", per valor de 600 ptes. tots. Tel. 381 85 70.

SOLTER 60 anys desitja casar-se amb senyora seriosa de 50/56 anys. T. 256 82 22 de 20 a 22 hores.

SOLTER 43 anys desitja conèixer senyoreta. Fins matrimonials. Tel. 422 48 48.

ANGLÈS nadiu, s'ofereix per classes escola o institut. Trucar matins de 9 a 10. Te. 555 28 60.

CASA de pagès i granja: A 4 Km. de Gironella, es traspasa i lloga, tel. aigua. Preu un milió. Molt interessant per a caps de setmana, per família nombrosa o grups. Es pot habilitar per granja de 2.000 conills. Raó tel. 785 22 91.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

S'OFEREIX tècnic aux. puericultura amb exp. Trucar matins a Montserrat. Tel. 340 88 78.

SRA. 58 anys ofereix hab. grat. a Sra. mitja edat a canvi comp. Tel. 256 99 75 de 7 a 10. Pepita Vives.

SRTA. MESTRA busca habitació silenciosa i cèntrica zona eixample o pis lloguer antic, preferible últimes planters, mateixa zona. Tel. 300 87 27.

AUXILIAR de clínica amb títol de perquera s'ofereix a persona que ho necessiti en el seu domicili. Preu acadèmia. T. 254 94 12. hores treball. T. 323 10 43 de 21 a 23 nit.

SE CERCA persona amb permís de conduir per assistir una malalta a Barcelona. Tres matins i tres tardes a la setmana. T. 201 04 84.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants.
FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a

CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. Zon. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. Zon. 08007 - BARCELONA

URGELL

El bisbe Joan als seus diocesans

"Que els fidels es reconciliïn amb Déu"

LA SEU D'URGELL.—

El bisbe Joan fa present als cristians la llei de l'Església: "Qualsevol fidel, després de la primera comunió, té l'obligació de combregar almenys una vegada l'any. Aquest precepte ha de ser complert durant el temps pasqual... "Després de recordar que avui els fidels combreguen més que abans, planteja uns interrogants sobre aquelles persones que van a Missa i no s'acosten a la taula eucarística. El dejuni avui no és cap dificultat. Pregunta el Bisbe: Abans haurien de rebre el sagrament de la Penitència? No volen aparèixer massa units a la Institució?" I recorda que Crist ens ha salvat per la seva Mort i Resurrecció i ens ha merescut la gràcia i el perdó. "Essent la Missa pròpiament el banquet del Senyor és natural que almenys per Pasqua ens acostem a la taula.

A continuació el Bisbe fa avinent als seus diocesans l'obligació de confessar els pecats greus almenys una vegada l'any. L'Església no obliga a complir el precepte precisament en el temps pasqual, però "aquells que senten, diu el Bisbe, el pes dels pecats greus hauran de rebre el sagrament de la Penitència abans de combregar per Pasqua... temps de penitència i conversió".

En un escrit pastoral, amb ocasió de la Quaresma, el bisbe Martí recorda als fidels l'obligació canònica de combregar i confessar els pecats greus una vegada l'any i demana als preveres que facilitin el compliment d'aquest deure.

Celebració pels grans i la mainada

L'escrit pastoral recorda als preveres que pensin en els malalts i que, en les poblacions més grans, organitzin celebracions per als nens i joves. "Mai no trobem el moment oportú..., uns no reben el sagrament del perdó, altres hi van a darrera hora". Els preveres, per una part, han de facilitar ocasions i anunciar-les amb temps i els fidels també han de possibilitar aquest ministeri.

Aquest és el segon escrit pastoral que enguany el bisbe Joan ha adreçat als cristians d'Urgell sobre les seves obligacions en temps de Quaresma. En el primer recordava el valor del dejuni i exhortava els fidels a la seva observança, ensems que els demanava un dia especial de dejuni per les vocacions. En l'escrit, que avui hem glossat, fa avinent l'obligació del precepte pasqual. Unes praxis que disposen l'esperit i fan present la salvació de Jesús en els fidels.

ANTONI MIRABET

Junta d'Administradors de la "Fundació Clara Rabassa" en una sessió de treball a la Casa Buiró.

Una fundació construirà una residència per ancians a Andorra

ANDORRA LA VELLA.— La "Fundació Clara Rabassa", d'Andorra, té en projecte, entre altres obres socials, la construcció d'una residència per a avis en la capital de les Valls. L'obra podrà acollir 48 avis en règim d'internat i hi haurà la possibilitat d'admetre'n 30 més en règim de dia fins al nombre total de 80.

L'emplaçament de la residència en l'anomenada "La Peça del Buiró" serà a poca distància del centre d'Andorra la Vella, per altra banda l'edifici tindrà àmplies obertures i fàcil comunicació amb la muntanya, característiques importants per a la finalitat de l'obra que tindrà cinc plantes.

Pau Vidal, rector d'Andorra la Vella i membre de la Fundació, qualifica el projecte com "UNA BONA OBRA SOCIAL QUE COMPLEIX LA FINALITAT DE LA DONANT". La casa serà oberta a totes les classes socials i no tancarà la porta a cap avi per manca de mitjans econòmics.

La Fundació preveu també la construcció d'un edifici comercial que servirà per finançar el manteniment de l'adjunta residència d'avis. El projecte comprèn un total de 10.000 m² d'obra.

La "Fundació Clara Rabassa" va néixer de la voluntat de la seva fundadora que lliurà els seus béns a l'obra social que avui porta el seu nom. "LA FINALITAT DE L'OBRA, segons informa Carme Santallúcia, responsable de les relacions públiques de la Fundació, ÉS L'AJUDA I L'ASSISTÈNCIA ALS ANCIANS EN LES DIFERENTS NECESSITATS QUE AVUI PUGUIN TENIR". És possible que més endavant també es preocupin dels infants. En aquest sentit la Fundació pensa en la possibilitat de crear una llar d'infants en una part del projectat edifici comercial.

La Fundació és presidida per Elidà Amigó, en la qual ha delegat les seves funcions el Sr. Bisbe, Pau Vidal, rector d'Andorra la Vella, Francesc Font i Ròc Torres. Aquesta Junta d'Administradors periòdicament es reuneix en la seva seu social situada en la mateixa casa Buiró.

ANTONI MIRABET

PASTORAL RURAL

Rovira Belloso: concepte i emoció

Un altre tema debatut entre mossèn Rovira i els membres del Departament Rural és la primacia del concepte en la formació tècnica dels seminaristes. Els preveres són els ulls del Còs de Crist; les idees han de ser clares.

Però l'home també té ulls al cor i el qui estima sense renunciar a la raó es mou per escales de valors independents de la lògica. Hi ha l'emoció de creure, l'impacte de l'experiència de Déu, el goig íntim que il·lumina tota persona i aquesta experiència del sagrat des d'Hipona, Assís, Àvila o Folgueroles són testimoni evident de Déu dins la nostra Història a través de les Belles Lletres: l'emoció de Déu crea llenguatge, fa poetes, fa néixer artistes de la llengua, l'emoció del sagrat es fa Paraula. La buidor filosòfica es pot tapar amb taps de sil·logismes? ¿No pot oferir la nostra església una vegada més l'experiència escrita del sagrat?

Segons Malnory és ben curiós que Pomari, deixeble de sant Agustí renunciés a l'ensenyança de la retòrica clàssica per ser incompatible amb la vida monàstica i això provocà la subsegüent decadència cultural. Al Pobriçó d'Assís li semblava incompatible la humilitat i els llibres; i quanta riquesa hi ha en la via franciscana per omplir el buit filosòfic actual! Les discussions teològiques de la Contrareforma i l'impacte de Kant crearen un model balmesià, sec, afilat i magre, i ara davant la cultura present "comprovem que el no-res no sembla produir cap rodament de cap a aquesta generació postromàntica, relativament ben alimentada, impensadament descendent de Schopenhauer i directament engendrada per Nietzsche i Heidegger".

Parlem-ne, doncs. "Si la Paraula és la gran educadora" no ho és per sil·logismes acerats com

punta de llances; ens educa pel goig de salms, "hem estat il·luminats una vegada per sempre i hem gustat el do celestial i després de participar de l'Esperit sant hem gustat de la Paraula de Déu que tot ho fa bé així com els prodigis del segle futur" (Heb 6,4-5); la paraula ens convoca, ens educa i ens converteix i ens fa gustar amb plaer intens; el Llibre de les Hores és el consol del sacerdot, la joia del breviari ha de traspuar tot acte personal, ministerial i comunitari. ¿No donem gat per llebre? Josep Pla parla de la conversió de Papini: "Jo no conec cap capellà del meu temps i dels països que he conegut que hagi escrit com Papini sobre aquests temes: tan divertit, de tanta amenitat, amb una suscitatció de tanta curiositat. I és que realment els tractadistes d'aquests temes en els ambients que he conegut, són uns ploms impressionants" (Itàlia O.C., XXVII, pàg. 243).

"Fe i cultura" és tot el contrari. Es llegeix com una novel·la d'ambient, invitant al goig de la pregària, posant els ulls en totes les figures de les Lletres i de la Filosofia no sols de Catalunya sinó d'Europa, descobrint el pensament de Kundera i Vattimo davant aquest sac de noms i davant la calaixera de personalitats, aquest homes de Déu ens invita a veure, pensar i estimar. Després de Sartre, la cultura de la buidor no fa sospitar la fam angustiniana de Déu. Però la presència franciscana en les Lletres, en les aules, en les ciutats, en els pobles, en els horts és una resposta sorprenent. Aneu a saber si en un futur el goig de la trobada en Déu com en el Vaillet de Folgueroles mereixerà un "Planeta" o un "Nadal".

MN. JOAN MARQUILLES I LLORENS
Departament de Pastoral Rural

Antic 190

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat

Tel. 201 96 30

Muntaner, 190

08036

Comarques endins

Piera ja té diaca

PIERA.— El poder de convocatòria que tingué l'ordenació diaconal d'en Francesc-Xavier Escolà i Gené, el prop passat diumenge dia 7 de febrer, a la vila de Piera, sorprengué veritablement. Va ser, sens dubte, una de les manifestacions de fe més importants dels darrers quaranta anys que s'han celebrat en aquesta vila de la comarca de l'Anoia, que té però, unes característiques peculiars més pròpies de l'Alt Penedès.

L'eucaristia fou presidida pel Cardenal-Arquebisbe de la Diòcesi, Dr. Narcís Jubany. Amb ell concelebraren uns quaranta sacerdots i més de vint diaques participaren en la celebració. L'acte, senzill i entrançable a la vegada, tingué com a marc digne l'església parroquial de Santa Maria, que es féu petita per a aplegar i donar acolliment a una gernació tan extraordinària que es calcula en prop d'un miler de persones.

A part de la pròpia comunitat pierenca i del Bedorc, assistiren a la celebració gent de Santa Coloma de Queralt, la terra nadiua d'en Francesc, ai-

xí com també veïns de Capellades i els Hostalets —llocs on el nostre diaca té moltes coneixences per raó del seu treball— i d'Igualada, Martorell, Sant Sadurn d'Anoia i Vilafranca, entre d'altres... i és que la família Escolà es mou des de fa temps en ambients i serveis d'Església que els han fet entrar en contacte amb molta gent... Antics vicaris que havien exercit a Piera eren presents a l'acte: mossèn Carles Sauró, mossèn Manuel Menezes, mossèn Jaume Berdoy i no cal dir el mateix Cardenal, Dr. Jubany, que havia desplegat la seva tasca pastoral a la vila, a l'inici dels anys 40.

Què podem dir del nou i primer diaca de Piera?; doncs senzillament que és un home bo en el més ampli sentit de la paraula i una persona dotada especialment d'una ferma i sòlida vocació catòlica.

Recordem encara la seva arribada a Piera, al Barri de la Plaça, devers el 1962, provinent de les terres altes de Santa Coloma de Queralt i el seu acoblament a uns costums i a una vila potser molt diferent del que fins ara havia estat el

seu tarannà. A través dels anys, —més de vint-i-cinc—, Francesc Escolà ha arrelat profundament aquí. És un pierenc més que ha fet, primerament poble, i ha emprès, sense vacil·lacions, camí recte i decidit vers una fe cristiana i una actitud participativa i de servei que, dissortadament, avui està en crisi. Home d'idees i de visió clara; pare de família exemplar, és, avui, el nostre diaca a qui, des de la nostra modesta columna, volem encoratjar en aquesta missió evangelitzadora que li ha estat confiada i que, a partir d'ara, haurà de compartir amb el nostre rector, mossèn Anton. La missió concreta que se li ha confiat és la de la diaca adscrit a la parròquia de Santa Maria amb responsabilitat pastoral en el barri del Bedorc i encarregat de la pastoral familiar de l'arxiprestat de Piera-Capellades.

Que perseveri en la fe, esperança i caritat, davant Déu i els homes, i que els seus valors humans i espirituals ens esperonin en el nostre caminar de cada dia.

PAU GUIXÀ

L'ordenació va ser una manifestació de fe.

FETS I CRITERIS

L'atur, un repte a la solidaritat

El preocupant fenomen de l'atur s'ha anat agreujant. Sabem que és un fet general als països d'economia capitalista i liberal. A l'optimisme d'un creixement de la producció, que semblava indefinit, ha succeït, ja fa deu anys, la sotragada de l'atur.

El funcionament de l'economia és complicat i hi intervenen diversos factors, difícils de controlar i d'orientar. El fet més paradoxal s'ha viscut durant l'any 1987: amb una expansió de l'activitat econòmica a Espanya, que ha assolit un creixement del producte interior brut (PIB) del 4,5%, s'ha donat el fort contrast que a l'últim mes la xifra d'aturats ha superat, a tot l'Estat espanyol, els tres milions de persones.

Al mateix temps la sorpresa encara és més desconcertant perquè segons sembla l'economia espanyola va crear durant els nou primers mesos de l'any més de mig milió de llocs de treball; però resulta que no foren suficients per donar resposta a la petició, més gran i més intensa, de treball.

L'Església ha proclamat sempre el deure de treballar, com a mitjà de subsistència i de realització personal i familiar. Com a conseqüència del deure de treballar sorgeix el dret al treball i el dret a trobar treball.

L'Estat, els empresaris i els sindicats són els primers responsables de posar remei a la tragèdia col·lectiva de l'atur, amb mesures polítiques i socials adients a les exigències del bé comú. Recordem aquesta frase: "Mai no s'han de posar totes les càrregues sobre les espatlles dels treballadors que, durant molts anys, han donat el millor d'ells mateixos" (Joan Pau II).

Quan existeixen situacions d'extrema necessitat, per a tantes famílies, hem de sentir la urgència de la solidaritat. Tots hem de respondre al crit de solidaritat, que és un crit de justícia i d'amor, conforme a les pròpies possibilitats.

No podem romandre "tranquils" perquè ja ens hi hem acostumat, ni podem acceptar com excusa la impressió

il·lusòria, o més o menys fundada, d'alguns que "es repengen" en el subsidi que ja cobren. Hi ha famílies que passen fam, hi ha pares que senten la seva inutilitat i la seva impotència, hi ha molts joves que senten una profunda frustració que els condueix a l'alcohol, a la droga i a la delinqüència.

A tots ens cal fer un major esforç i donar un ajut perseverant a tantes persones i famílies que es troben en aquesta tràgica i dolorosa situació. Si nosaltres no podem posar remei a les causes, sí que podem disminuir-ne les tristes conseqüències.

No fem el sord al crit de solidaritat que ens arriba de tantes persones sense treball. Les nostres "Caritas" se senten interpel·lades per la compassió de Crist vers la gent que no tenia res per menjar.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE,
Arquebisbe de Tarragona i Primat.

PELEGRINATGE MARIÀ A POLÒNIA

Dies del 21 al 28 de maig

PELEGRINATGE A TERRA SANTA "ESPECIAL JOVES"

Dies del 4 al 12 de juliol

Per informació: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A. Tel. 301 37 18
08010 Barcelona

Deu capellans gironins publicaren 15 llibres durant l'any passat

GIRONA.—El 1987 foren dotze els capellans editors. Una dotzena de capellans gironins publicaren l'any passat un total de quinze llibres ja que dos d'ells en publicaren més d'un. Concretament, la llista dels capellans que varen escriure i publicar llibres el 1987 foren els següents:

J. Baburés i Noguera: **Cants de Pasqua.**

J. Busquest i Dalmau, J. Garcia i Aliqué, J. Naspleda i Arxer i S. Pié i Ninot: **Els cristians, història i vida.**

A. Caldas i Bosch: **Torras i Bages, pastor de Catalunya.**

J. Carreras i Pera: **Les arrels de Catalunya.**

J.M. Cervera i Berta: **El calze i la lira, antologia de poetes sacerdots gironins.**

J.M. Cervera i Berta: **La música i els eclesiàstics músics del Bisbat de Girona en els segles XIX i XX.**

J.M. Marqués i Planagumà: **Santa Maria de Porqueres.**

J.M. Marqués i Planagumà, i P. Micaló i Camps: **Santa Maria de Palamós.**

J. Marqués i Suriñach: **La força de la fe a Catalunya durant la Guerra Civil.**

P. Ribot i Suñer: **El petit do. Poemes.**

E. Vivas i Llorens: **Espiritualidad del matrimonio.**

E. Vivas i Llorens: **El Apocalipsis, revelación nupcial.**

E. Vivas i Llorens: **El rosario: comunión, paz y amor.**

N. Xifra i Riera: **Girona 1916, història d'una frustració política.**

Per altra part, la majoria dels sacerdots esmentats també van publicar algun llibre l'any 1986 als quals cal afegir M. Brunsó i Verdager, J. Calzada i Oliveras, M. Gallart i Riberas, P. Matamala i Castañer, J. Pagès i Pons, M. Prats i Domingo i N. Tibau i Ribot.

GIRONA

La parròquia de Santa Eugènia de Palamós acull diàriament transeüents, borratxos i altres persones sense domicili

Un refugi permanent pels marginats

PALAMÓS.—Fa una vintena d'anys que mossèn Gumersind Vilagran Roquí es féu càrrec de la parròquia de Santa Eugènia de Palamós i des de llavors no ha parat de lluitar per obrir les portes del casal Parroquial a totes les persones i institucions que tenen algun problema. Així, ha habilitat diferents cambres i locals per tal d'allotjar els nombrosos transeüents, marginats i fins borratxos que truquen a qualsevol hora del dia o de la nit, o bé que li porta la mateixa guàrdia municipal.

Mossèn Gumersind troba sempre per tots un llit i una manta i, si fa falta, un bon entrepà acompanyat d'una beguda. A més, també es preocupa de buscar llocs de treball pels qui volen una feina, si bé en aquest aspecte no sempre pot reeixir perquè molts dels marginats presenten problemes físics o psíquics que els impedeixen desenvolupar una tasca normal com la resta de la gent.

Per això mossèn Gumersind ha fet diferents peticions a Caritas Diocesana i a les entitats públiques perquè s'organitzin tallers especialitzats per aquesta mena de personal. Malauradament fins avui aquest problema encara no s'ha resolt i ell ha de continuar donant menjar, calçat i roba als qui li demanen ajut. Moltes vegades s'ha de limitar a pagar el bitllet de l'autobús als qui han passat unes hores, uns dies o unes setmanes a la casa Parroquial perquè es tracta d'autèntics 'rodamons' com diu ell mateix que no saben o no poden instal·lar-se enlloc.

Testimoni de germanor parroquial i ecumènica

A part d'aquesta tasca social mossèn Gumersind Vilagran ha aconseguit aquest any que es faci la catequesi de professió de Fe i la catequesi per la Confirmació d'una manera conjunta amb l'altra parròquia de Palamós. Els actes tenen lloc a les depen-

Mossèn Gumersind, durant una festa del Casal Parroquial.

dències del col·legi La Salle cada divendres al vespre.

Mossèn Gumersind afirma que "es tracta d'un testimoni de germanor interparroquial que farà molt de bé a la població". A més, el rector de Santa Eugènia ha aconseguit organitzar a la sala gran del casal un acte ecumènic de pregària interconfessional durant la setmana de la Unitat dels Cristians.

A aquest acte, hi estigueren representades les tres parròquies de la badia de Palamós-Santa Eugènia, Sant Joan i Calonge així com l'Església Evangèlica que ja porta cent anys d'existència a la vila. Mossèn Gumersind sempre diu que el seu lema és "il·luminar tots els espais i ambients i no fer mai d'apagallums".

Per això al Casal Parroquial s'hi allot-

gen també diàriament un total de 80 criatures que assisteixen a la guarderia infantil que hi funciona des de l'any 1968. A més, s'hi allotgen els serveis de la Creu Roja Local que no trobava cap lloc adient on instal·lar-se.

Finalment, també hi té la seva seu la delegació del MIJAC, amb la seva biblioteca instal·lada al cor de l'església parroquial; la seu dels ràdio-aficionats; la llar dels avis; la seu de l'associació de pares d'alumnes i altres organitzacions. Durant els mesos d'estiu s'utilitzen els locals del casal per fer-hi colònies per a nens normals i per nens deficients amb grups de trenta que tenen cuina pròpia, lavabos, dormitoris i altres serveis.

M. CABALLÉ

IMPROMPTU

Pobra gent!

La nostra capacitat d'indignació és molt important, diria que és inesgotable, incommensurable. Qualsevol fet que ens fereixi sembla que ens apropa al límit de resistència, però ens adonem que aquest límit és molt llunyà o que, senzillament, no existeix. I continuem indignant-nos dia rera dia...

Hi ha persones que coneixen molt bé aquesta nostra capacitat d'indignació, i juguen amb ella clínicament, només pel gust de veure'ns enfurits. I nosaltres, una mica tallosos, bocabadats, com uns nens, els fem el joc.

Jo no diré que hàgim de deixar-los fer tranquil·lament. Però indignant-nos no curarem res. Potser si els concedís-sim menys audiència, menys importància, si sabéssim atorgar una bona dosi de menyspreu, del qual també estem força capacitats, potser s'hi pensarien una mica més...

No hem pensat mai que potser aquesta gent té necessitat de la nostra indignació per sobreviure? I si té necessitat de molestar-nos per sobreviure, és que ha esgotat el seu bagatge de bonhomia i de bon fer. Aleshores podem dir de tot cor: Quina llàstima! Pobra gent!...

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Errors i desorientacions

N'hi ha molts i mai no han mancat a la història de l'Església, tant pel que fa al contingut de la fe com a la conducta moral o al capteniment cristià en la vida de cada dia. Avui més d'una vegada hi ensopeguem. Malgrat el propòsit de molts de voler ésser fidels en la fe i desitjar viure el misteri de Crist, com eix de la pròpia existència!

Al nostre temps, tot i certes al·lèrgies o refusos del "fet espiritual" —el mot "espiritualisme" té moltes vegades un sentit pejoratiu— hi ha en molta gent un veritable interès per trobar l'autèntic sentit de la vida. És l'ansia inconscient moltes vegades, del Déu transcendent. El sentit religiós de l'home no ha mort. Ni fins i tot en aquells països on una persecució, dura i aclaparadora, s'esforça a esborrar "la memòria històrica" dels homes i dels pobles. La dimensió mística de l'home persisteix. El problema rau a formar la consciència religiosa de la gent.

Des del punt de vista cristià, tota espiritualitat ha de ser enterament centrada en Jesucrist. No es tracta de cap mena d'"evasió alienant", sinó d'encertar el fonament indispensable per una realització evangèlica integral, allunyada de tota classe de reduccionismes. Conèixer Jesucrist a fons i seguir-lo fidelment és essencial. Doncs bé és aquí on podem descobrir consells equivocats i desorientadors. Com a exemple, n'he escollit alguns de pràctics. Una llista completa seria massa llarga.

Hi ha qui diu: "No facis oració, perquè Déu sempre és en tu i tota la vida ja és una oració". El convenciment de la proximitat de Déu és correcta, perquè "en Ell vivim, ens movem i som", segons paraules de sant Pau. Precisament d'aquí deriva la necessitat de l'oració que, com deia Gandhi, és l'expressió més eloqüent de la flaqueza humana. Jesús recomanava als seus deixebles que preguessin sense parar. D'aquesta manera ho van entendre els primers cristians que "s'aplicaven unànimement a l'oració". Sense algun temps dedicat

expressament a l'oració és impossible que siguin oració les activitats diàries.

No es pot aconsellar dient que "no val la pena que et mortifiquis, perquè ja ha passat l'edat mitjana". Quina lleugeresa! ¿Que potser no hi ha una creu plantada en el centre del cristianisme? Ens manca assumir "el misteri de la creu", per a viure'l en la nostra existència. L'ansia de plaers i de comoditats de la nostra societat de consum paralitza l'ànima i suprimeix el veritable sentit de l'ascesi cristiana.

¿Quina persona de fe podria acceptar aquesta altra frase: "No imitis Jesucrist, perquè això és misticisme intimista"? En l'evangeli és el mateix Jesús qui demana als seus oïdors que l'imitin. Per la seva part, sant Pau assegura que tot cristià s'ha de convertir "en imatge viva de Jesucrist", per la seva fe, el seu amor i la imitació de la seva vida. Per a l'apòstol el seu viure era Crist i la seva ànima "guanyar Crist i ésser trobat en Ell". No es tractava d'un misticisme buit, sinó d'una plenitud de vida que l'empenyia a evangelitzar sense repòs, perquè la paraula del Senyor ha de ser proclamada. Si n'era de lluny d'aquells que diuen: "No parlis de Déu, perquè cal respectar les consciències"! Pau els dirà que Déu, salvador nostre "vol que tots els homes se salvin i arribin a reconèixer la veritat".

No serà desorientat recordar encara aquesta altra frase: "No comptis amb Maria, perquè Crist és suficient". El P. Bouyer, pel que fa a això, no dubta a afirmar que un cristianisme que no vol retre a Maria l'homenatge que li és degut com a mare del Redemptor "és un cristianisme mutilat". De la mateixa manera, es pot dir que un cristià que no senti ni amor ni devoció a Maria no viu la veritat sencera de la seva fe: perquè el Fill no és pot separar de la Mare.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

ESTEVE SERRA PICOLA

Assessor d'Inversions
COLEGIADO N.º 416

Pagarés lletra tresor 12% net anyal (Mínim 1 milió)
Comissió 0.10 sobre operació
Borsa: 18% net anyal (Mínim 1 milió)
Comissió 10% sobre operació de beneficis
Operacions comercials hasta 1 milió 11% anyal
Fins a 5 milions 13% net anyal
Fins 10 milions 15% net anyal
Direcció: Princesa 20, pral. 1.ª 08003 Barcelona
Tel. (93) 315 11 74 / 310 71 13 Telex 93.377 TXSEE

Les dificultats de ser cristià, en el IV Fòrum "Home i Evangeli"

BARCELONA.— El IV Fòrum "Home i Evangeli" tindrà lloc els dies 12 i 13 de març, a Les Llars Mundet de Barcelona. El punt de partida d'aquest Fòrum, obert a tots els cristians, serà la ponència **Dificultats actuals del ser cristià**, a càrrec d'Alberto Monticone, catedràtic d'Història Contemporània a la Universitat de Roma i fins fa poc president de l'Acció Catòlica italiana. Al debat entorn d'aquesta ponència, hi participaran Enriqueta Capdevila (pedagoga), Lluís Duch (monjo de Montserrat), Joan Majó (antic ministre d'Indústria) i Emilià Salinas (de comunitats populars).

El diumenge, la ponència **La proposta cristiana** avui correrà a càrrec de Joan Llopis, teòleg i periodista. La celebració de l'eucaristia clourà el IV Fòrum, que també preveu diversos seminaris dirigits per Ramon M. Nogués, Armand Puig, Pere Lluís Font, Ignasi Riera, Josep Lligadas i Jesús Moreno.

La secretaria del Fòrum serà oberta des del 22 de febrer a l'ICESB, c. Enric Granados, 2, de Barcelona. I a diverses delegacions a les diòcesis de Catalunya, Balears i València. Hom preveu que el nombre d'assistents serà semblant a la del Fòrum de l'any passat (1.500 inscrits).

BARCELONA

El dia 24 d'abril

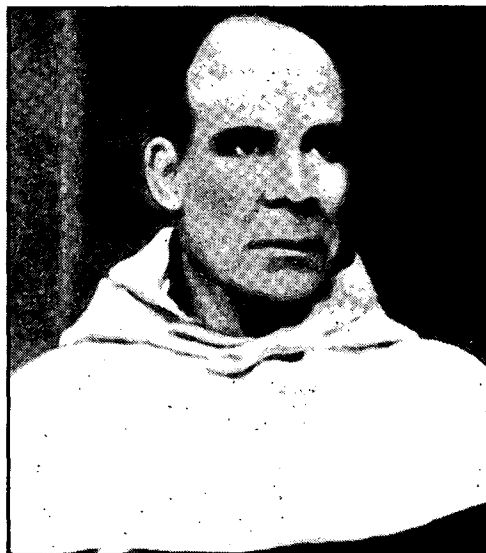
Peregrinació a Roma per la beatificació del P. Palau

BARCELONA.— El proper dia 24 d'abril serà beatificat a Roma el P. Francesc Palau, religiós carmelita descalç, i amb aquest motiu i dins de l'"Any Marià", el PP. Carmelites Descalços de Catalunya i les Illes han organitzat un viatge-peregrinació a Roma, sota la coordinació del P. Juli González, resident a Tarragona, c/. de l'Assalt, 11, Tel. (977) 23 73 22. Informació i reserves a tots els convents de PP. Carmelites Descalços del Principat.

El Viatge començarà el dia 21 d'abril, visitant Montpeller i San Remo; el dia 22 s'anirà a Pisa i finalment a Roma. Dia 23, visita de Roma, el dia 24 **ASSISTÈNCIA ALS ACTES OFICIALS DE LA BEATIFICACIÓ**; dia 25 visita a Assís, Siena i Florència; dia 27, es visitarà Ravenna i Venècia; dia 28 tot el dia a Venècia; dia 29, visita a Pàdua, Verona i Niça; i el dia 30, es visitarà Nîmes i tornada al punt d'origen: Tarragona, Barcelona, Lleida i Badalona, donant-se per acabada la peregrinació.

FRANCESC PALAU I QUER

Carmelita Descalç

BEATIFICACIÓ

Roma, 24 d'abril del 1988

ANY MARIÀ

Trobada d'ensenyants per un món solidari

SANT CUGAT.— Quaranta educadors, tant de l'escola pública com de l'escola privada, van reunir-se recentment al Casal Borja de Sant Cugat en la "I Trobada d'ensenyants per un món solidari". Un grup de mestres que treballaven individualment desde feia temps en la manera de sensibilitzar els infants per construir un món més solidari va tenir la iniciativa d'aquesta trobada que va rebre el suport d'Intermón i de Mans Unides.

En aquest encontre es va reflexionar sobre les expectatives personals dels educadors i dels elements positius i negatius de l'experiència prèvia a les escoles respectives. Finalment es va parlar sobre el què es podria fer de cara al futur i es va veure necessari trobar-se tres vegades l'any per tractar temes monogràfics en petits grups de treball. I també per establir una xarxa de contactes per conèixer el nou material didàctic que vagi sortint.

"La I Trobada d'ensenyants per un món solidari" ha constituït un contacte entre persones que treballen pel mateix objectiu. Encara que no volen coordinar-se en un organisme estructurat perquè no ho consideren imprescindible.

N.O.P.

LA MARE DE DÉU JA HONRA MOLTES LLARS DE CATALUNYA, LA TENS TU?

CATALUNYA CRISTIANA TE L'OFEREIX COM A SIGNE DE L'ANY MARIÀ.

"Benaurada Tu que has cregut..."

BUTLLETA DE COMANDA

Nom i cognoms

Domicili Població DP

Desitja adquirir:

Quantitat

☐ Imatge de la Mare de Déu a 12.000 ptes. ☐ ptes.

☐ Estampes a 5 ptes. la unitat, 450 el centenar, català i castellà. ☐ ptes.

☐ Posters a 100 ptes. la unitat ☐ ptes.

☐ Imatge de sobretaula 195 Ptes ☐ ptes.

☐ Medalla magnètica pel cotxe 850 Ptes ☐ ptes.

Abonament per reemborsament ☐ , taló ☐ , o personalment ☐

☐ Total

Envieu-les a "AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A. 08010 - BARCELONA - TELF.: 301 37 18

PENTACOSTA 1987

ANY MARIÀ

ASSUMPCIÓ 1988

Per un món
en pau i
justícia.

POTS COL·LABORAR AMB NOSALTRES DE MOLTES MANERES. **INFORMA'T!**

JUSTÍCIA I PAU - Rivadeneyra, 6, 10º
08002 - Barcelona - Tel. 317 61 77

L'avortament, tretze anys després de la llei

Un matí, a France-Inter, he sentit Evelyne Sullerot explicar-li a Eve Ruggieri: «Quan era professor a la universitat, les estudiants em deien: "Ja n'hi ha prou de la píndola de la mare, és millor avortar, és més senzill". I a **Panorama**, he llegit aquest testimoni de Marguerite Lambert, consellera conjugal de zona rural: "Les dones d'ambient sa acaben per mirar l'avortament com a menys difícil que la contracepció." Oh!, m'ha dit una d'elles, és com un ou de gallina que es trenca i es llença.»

Aquesta banalització de l'avortament, que accentuarà la píndola avortiva RU 486, es dedueix de l'enquesta **Avortament, 1.000 metges donen testimoni**: la majoria dels casos que troben no correspon a la "situació d'angoixa" prevista en primer lloc per la llei del 17 de gener del 1975, sobre "la interrupció voluntària de l'embaràs". Despenalitzat, legalitzat, medicalitzat, pagat, la IVE ha entrat en els costums. Les joves, que no han conegut els debats dels anys 70, pensen, naturalment, que és un acte que és legal, és normal, i moral.

És important, doncs, demostrar el que és en realitat l'avortament. ¿Presentant l'horrible resultat de l'operació? Més aviat fent admirar allò que és amenaçat. Res millor que l'espectacle que ofereix el film de Claude Edelmann, **Les Premiers Jours de la vie** (Els primers dies de la vida). Edelmann explica el seu meravellament quan veié "bategar" cèl·lules de quatre setmanes. «Bruscament retinguérem la respiració: el cor de l'infant "bategava". Era allí davant els nostres ulls, palpitant dins el seu estoig de carn color anemona, "translucida" pels nostres aparells. Aquest infant, amb prou feines més gran que una coma sobre un full de paper, era tanmateix, un home en potència.»

Per altra banda, ¿com s'ha anomenat espontàniament del petit ésser que els dos metges anglesos, Edwards i Stepboe feren descloure en un laboratori el 1978? Un nen-probeta. L'òvol minúscul que uns dies més tard implantaren en el si de la mare no era pas un tumor, ni una cèl·lula animal, era la increïblement jove Louise Brown.

Descobrint, programat en la primera cèl·lula, tot el desenvolupament biològic de l'ésser humà, la genètica moderna no ha fet més que retrobar el pensament bíblic. Des de la concepció, Déu és en l'obra: "Sou vós que m'heu posat en el ventre de la meua mare... En el vostre llibre, tots el meus dies estaven escrits...". I quan Déu pren la naturalesa humana, la seva encarnació no comença a Betlem, sinó a Natzaret: tantost pronunciat el "sí" de Maria, el Verb es féu carn. Jesús ha volgut ser embrió i fetus abans de ser infant i adult. I pren com fet a Eil tot allò

que es fa en el més petit dels seus. Acollir un infant en el seu si per una mare, o en la seva llar per una parella, és acollir Crist. Però, suprimint-

qual cada un dels assistents portava una flor de color pàl·lid, com a símbol d'una vida segada.

Tanmateix, les paraules i els ac-

ment compartides pels homes, no solament com a companys de la dona, sinó perquè són ells els qui, fins ara, han fet les lleis, i també la societat tal com és, ben poc favorable a l'acolliment d'un nounat. Més que mai s'imposa aquesta gran política familiar anunciada quan es votava la llei sobre la IVE, però que no s'ha fet. Després d'haver procurat a la dona la possibilitat d'avortar, la societat li ha de donar, realment, una altra llibertat essencial: la de no avortar, la d'escollir la vida.

JEAN TOULAT
(de "la Croix")

On és el dret de no avortar, d'escollir la vida?

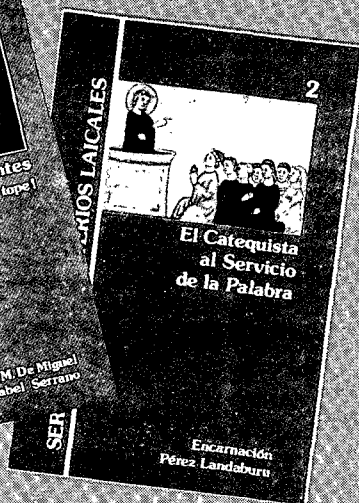
lo, ¿no és fer el paper d'Herodes? Per manifestar-se contra la massacre moderna d'innocents, va organitzar-se a París, el passat 17 de gener, una marxa silenciosa, en la

tes inspirats pel "No mataràs", no han de fer oblidar aquest altre precepte: "No jutgis". Només Déu coneix el fons dels cors. Les responsabilitats, d'altra banda, són llarga-

CENTROS
DE FORMACION
—
ESCUELAS
DE CATEQUISTAS

Un material útil para:

- preparar la «formación profesional» de quien va a ser responsable de una tarea pastoral
- organizar encuentros, mesas redondas, tertulias, ciclos de conferencias, etc.
- abordar uno de los temas tratados en el Sínodo '87
- mostrar de forma práctica lo que puede hacer un laico en la iglesia del Concilio Vaticano II
- iniciar a los alumnos, de forma práctica en el diálogo fe-cultura
- para lectura personal en casa o en la biblioteca

Colección

SERVICIOS y MINISTERIOS LAICALES

Títulos publicados:

0. **Servicios y ministerios laicales. ¿Por qué?**
Alberto Iniesta Jiménez
1. **El servicio a la fe en la cultura de hoy**
Andrés Tornos Cubillo
2. **El catequista al servicio de la Palabra**
Encarnación Pérez Landaburu
3. **«Abrir las prisiones injustas»**
Comisión episcopal de pastoral social y Félix Barrera
4. **Laicos con responsabilidad, un servicio a la fe**
Pedro León y Francia
5. **Los consejos pastorales, una esperanza para el futuro de la Iglesia**
Pedro León y Francia
6. **Cristianos y medios de comunicación**
Juan Lorente Arenas
7. **El ministerio de la animación litúrgica**
José M.ª Martínez Beltrán
8. **El amor no pasa nunca**
Rafael Rojo Sastre
9. **Con los adolescentes**
Juan M. de Miguel y María Isabel Serrano
10. **Formación del laicado**
Félix Barrera Sánchez
11. **Cristianos en el mundo rural**
Miguel Martínez Antón

Otros títulos en preparación:

Educar para la paz
El militante obrero
Con los novios
El ministerio del educador...

Una publicación que informa y crea afición

- ideal para el trabajo por grupos
- brevedad: entre 32 y 50 págs.
- estilo periodístico, lenguaje sencillo y claro
- presentación atractiva, con ilustraciones
- autores que no escriben «de oídas»
- precio asequible: 350 ptas. unidad.

EDICIONES PAULINAS

28027 MADRID - Protasio Gómez, 15 - Tel. (91) 742 05 50 - Télex: 41872 EPSSP-E
08003 BARCELONA - Vía Laietana, 38 - Tel. (93) 310 18 08

A les 7 de la tarda del dissabte dia 13, de febrer, tingué lloc la benedicció i inauguració de la nova església. Vingué a presidir l'acte el doctor Jubany, acompanyat del seu familiar, mossèn Antoni Davesa i de mossèn Tomàs Gumí. Un grup nombrós de sacerdots concelebraren amb l'arquebisbe, entre ells, el rector de la nova parròquia, mossèn Rubèn Darío Rivera, el rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat i Vicari episcopal, mossèn Lluís Portabella, el rector de Sant Cosme i Damià, també del Prat, Eduard Casas, Àngel Giménez, Rufino García i d'altres, així com del diaca, Joan Peñafiel.

Un dels actes més emotius fou el moment de les ofrenes al cardinal: hi hagué representació de tots els sectors de la població, de totes les edats i sexes, de diversos símbols, amb unes paraules de cada persona que oferia. L'homilia del pastor de la diòcesi fou extensa i cordial, glossant les dues vessants que ha de tenir una autèntica comunitat cristiana en la seva vida i acció: l'evangelització —“la veritat”—, i la donació —“la caritat”—. Al final féu una crida a la joventut a seguir la pròpia vocació, que es pot manifestar també en el sacerdoci i la vida religiosa.

Mossèn Rubèn acomiadà els fidels donant les gràcies a tothom, sense abans advertir dels altres actes inaugurals que tindrien lloc en dates properes. Fou llargament aplaudit per la multitud que vivia amb fe i joia l'esdeveniment.

L'obra material

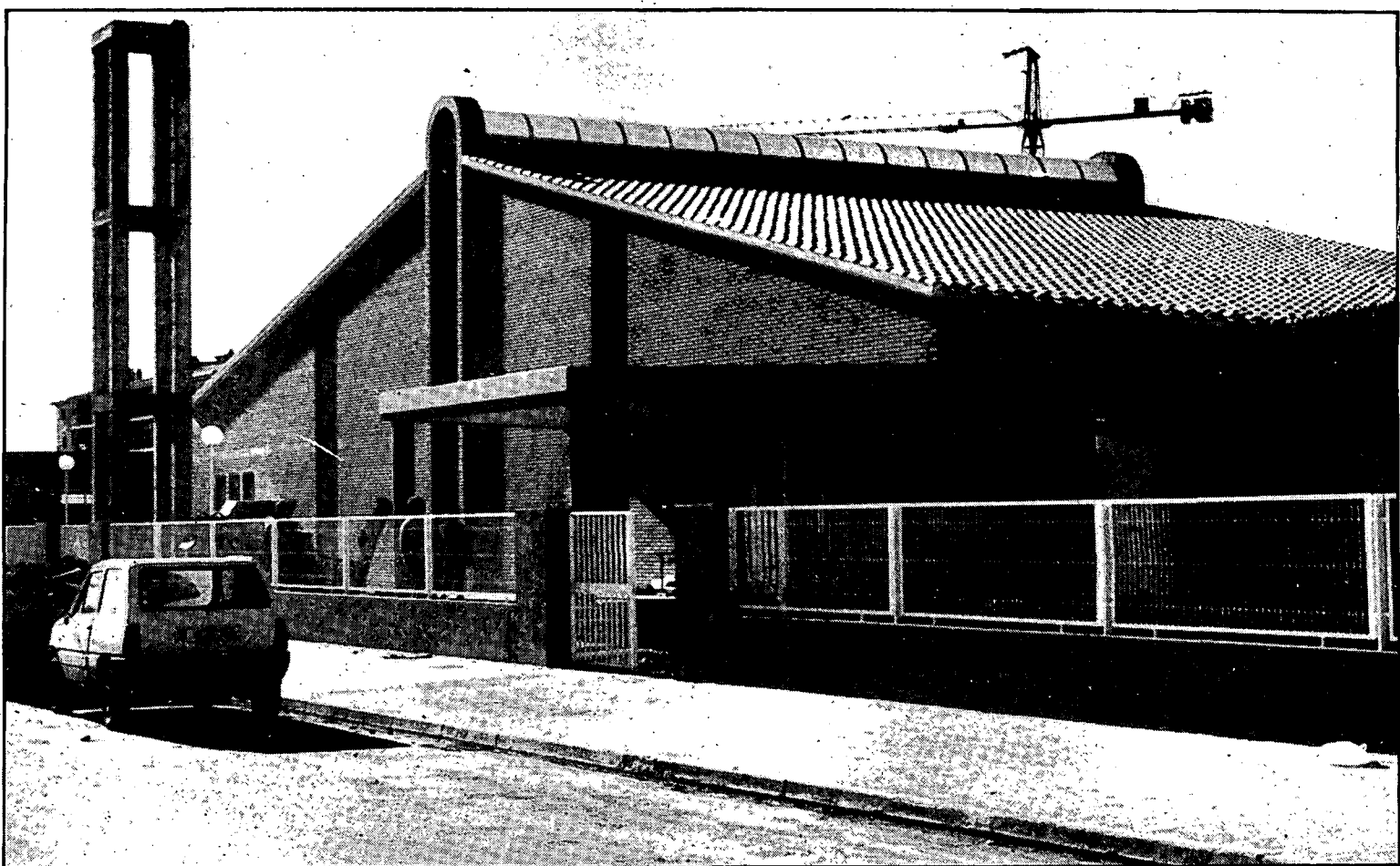
El nou temple de la Mare de Déu de la Mercè s'aixeca sobre uns terrenys de 2.000 metres quadrats donats gentilmente per la família Missé Casamada, en els quals es preveu també edificar-hi la casa parroquial i on ja funcionen vuit locals per la catequesi, les activitats infantils i juvenils i l'acció social. L'església nova és capaç per 400 persones assegudes i 700 dretes.

L'arquitecte ha estat el Sr. Cèsar Martinell, i el constructor, Gabriel Oliveres, S.A. L'eximi escultor, Joan Puigdollers, està ultimant una escultura de la Mare de Déu de la Mercè que anirà a l'altar major del temple.

L'església, globalment, és una bella obra d'art contemporani, que fuig per una banda de luxes i formes barroques innecessàries i, per altra, ofereix aspectes creatius i pràctics, com és ara, la col·locació de l'altar major en el centre, la lluminositat de tot el recinte, la cobertura amb teula clàssica, etc. tot sempre dins d'un marc de dignitat que exigeixen aquests llocs sagrats.

L'ànima d'un projecte convertit en realitat

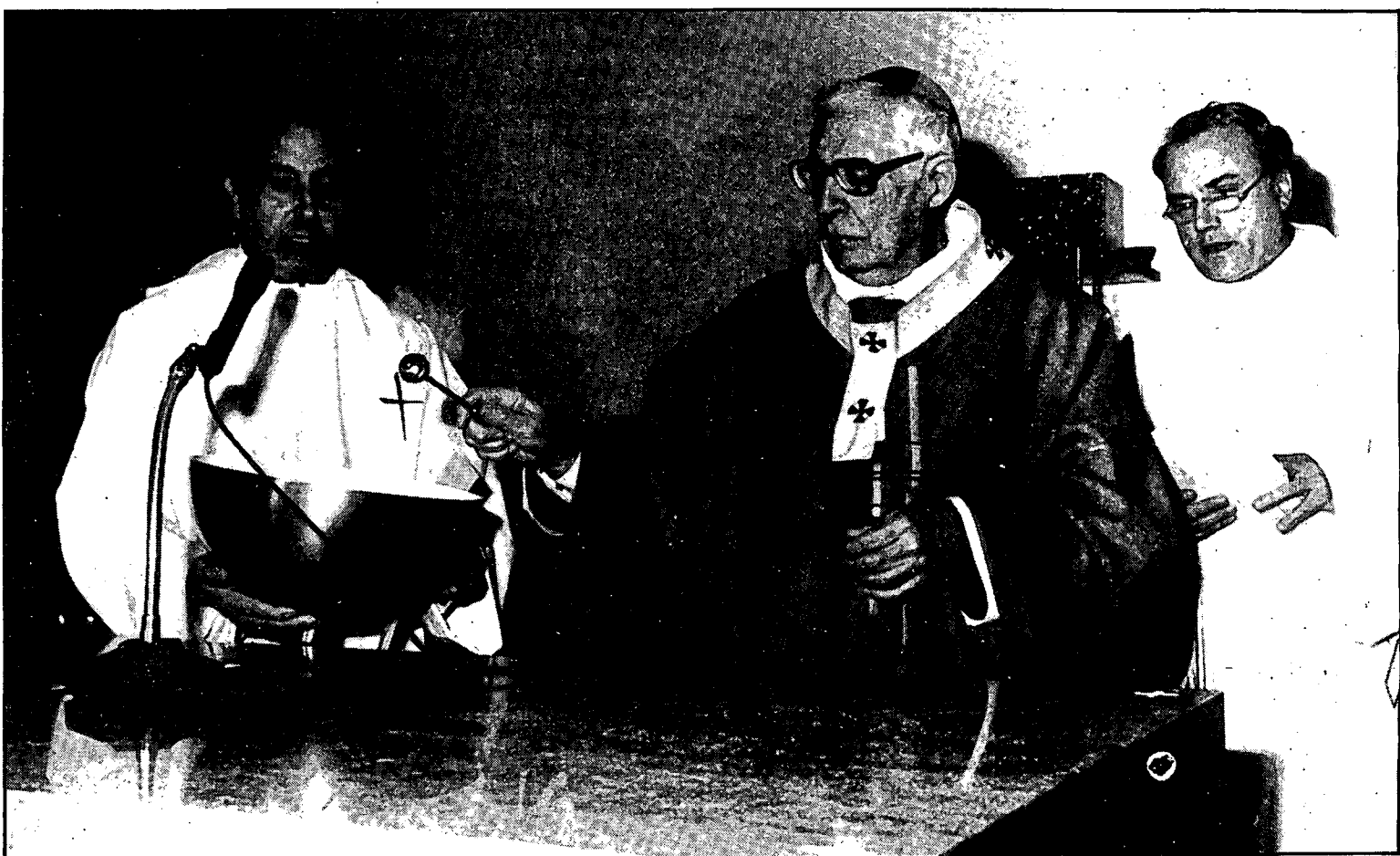
Sens dubte que l'ànima d'aquesta magna obra ha estat el mateix rector, mossèn Rubèn, o... “el padre Rubèn” com és conegut amb simpatia arreu del Prat. Ha passat moltes nits sense dormir i

Vista general de la nova església parroquial.

Nou temple parroquial al Prat de Llobregat

Més de 1.500 persones assistiren a la solemne benedicció i inauguració del nou temple parroquial dedicat a la Mare de Déu de la Mercè al Prat de Llobregat. “L'església està plena, i a fora també, però tant de bo fos així cada diumenge”, comença dient l'arquebisbe de la diòcesi, cardenal Jubany en l'homilia de l'Eucaristia que se celebrà per primera vegada al recinte del temple.

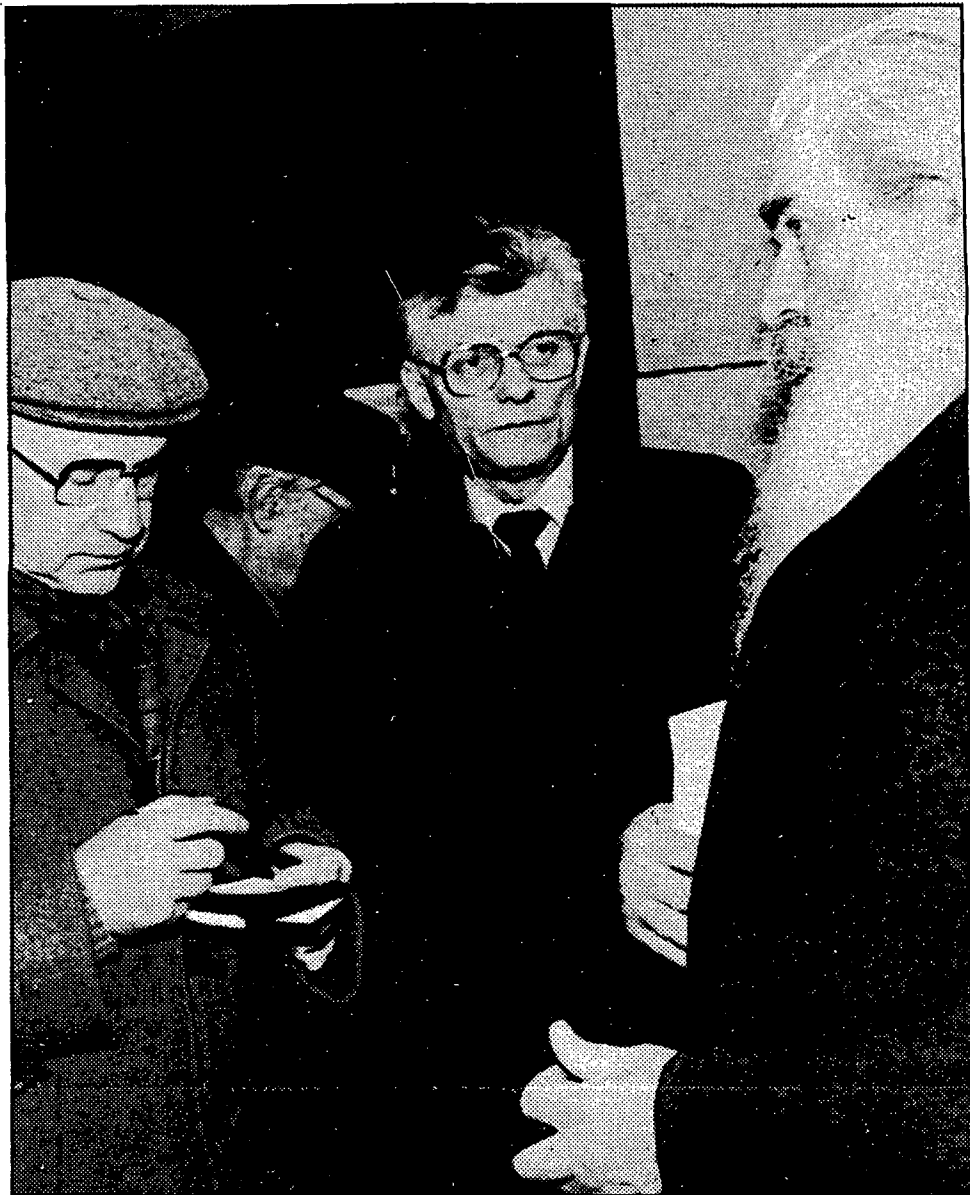

El cardenal Jubany, acompanyat del rector de la parròquia nova, mossèn Rubèn Darío Rivera i del Vicari episcopal, mossèn Lluís Portabella, en el moment de beneir les parets del temple i el nou altar.

Monsenyor Pitirim, arquebisbe de Volokolamsk i Yourievsk

Els mitjans de comunicació són decisius per a l'evangelització de Rússia

Monsenyor Pitirim és membre del Sant Sínode, president de les Edicions del Patriarcat i arquebisbe de Volokolamsk i de Yourievsk, molt a la vora de Moscou. És un home obert, cordial i reflexiu. Confessa que li interessen moltíssim els mitjans de comunicació "perquè són decisius per a l'evangelització del seu país". Li escauria que el definíssim com a "bisbe-periodista". A la Unió Soviètica, molts periodistes són en certa manera màrtirs. Gwendolin Jarceyk, del diari "La Croix", va tenir ocasió de parlar amb l'arquebisbe Pitirim durant l'estada que aquest va fer a París.

Monsenyor Pitirim afirma que l'església russa és rica perquè té darrera seu mil anys d'experiència espiritual

— ¿Com veu, monsenyor Pitirim, el futur de les comunitats de creients a la Unió Soviètica?

— El meu principi bàsic és aquest: fundada per Jesucrist, l'Església és eterna, però els homes que en formen part evolucionen amb el temps. L'església russa és rica perquè té darrera seu mil anys d'experiència espiritual. És una comunitat en la qual la vida sacramental es desenvolupa segons el model apostòlic comú a tota l'església ortodoxa. A casa nostra, el guardià de la fe no és altre que el Cos de l'Església, és a dir la comunitat de creients. Tant el futur com el present de l'Església tenen el seu suport en la vida espiritual i sacramental de la comunitat en el seu conjunt. No és difícil comprendre que les formes exteriors tenen una importància secundària. A les nostres comunitats, el paper de la dona es preveu que serà determinant; en les seves mans està, en certa manera, el futur.

— ¿Hi ha la possibilitat, en aquest context, de trobar noves formes per a les comunitats cristianes?

— Les formes exteriors depenen de les condicions de vida. El seu caràcter, com ja he apuntat abans, és quelcom secundari. Sota l'imperi feudal i sota el règim comunista, l'Església ha experimentat certes transformacions. Ella manté a casa nostra les seves tradicions de sempre.

Això explica que hàgim conservat, per exemple, el Calendari Julià. L'església ortodoxa no s'obre pas al modernisme. Això queda reflectit, per posar un cas, en les dificultats quasi insuperables que implicaria una traducció de l'Ofici diví de l'eslau al rus modern.

— El règim polític de la Unió Soviètica pretén una atenció progressiva del poble. ¿De quina manera els bisbes se situen i actuen per frenar aquests objectius del règim? ¿Com ho fan per donar a conèixer l'Evangeli?

— Per nosaltres, l'imperatiu primer

és ser realistes. Les dificultats entre l'Església i el poder, d'altra banda, no són cap fet novèdós. Vénen de molt lluny. En aquesta conjuntura, cal tenir molt en compte la manera com han pujat els ciutadans. En aquest país, molta gent ignora fins i tot l'existència de l'Evangeli. Per altra part, hi ha els creients que senten la necessitat d'una proximitat amb els sacerdots i bisbes. Alguns eclesiàstics —i no és la regla general— han perdut tot contacte amb el poble.

— Poden els creients de fer arribar a la jerarquia les seves inquietuds i decepcions?

— No solament poden, sinó que tenen l'obligació ja que els bisbes no són administradors sinó pares. Han de mostrar-se receptius als suggeriments i reflexions de la seva comunitat i acollir-les.

— Com veu el tema dels dissidents religiosos a la Unió Soviètica?

— En primer lloc, jo subratllaria la seva diversitat. Tenen poca relació amb l'Església i l'aborden, jo diria, des de l'exterior. Insisteixo, no obstant, en aquest àmbit més que en d'altres, en la necessitat d'una anàlisi i una acció inspirades sempre per un realisme absolut. En la seva epístola als Corintis, sant Pau parla del Cos que és l'Església, en la qual cada part ha d'assumir el seu paper específic. L'aportació de certs dissidents és decisiva per la coherència

del conjunt, sempre que no es pertorbi excessivament la simfonia.

— ¿Quin impacte ha pogut tenir sobre els cristians de la Unió Soviètica el Col·loqui internacional que s'ha fet a Nanterre sobre els "mils anys de cristianisme a Rússia" en el qual vostè va participar?

— Crec que l'impacte haurà estat positiu. La celebració del mil·lenari afecta un nombre cada cop més important de ciutadans, independentment que siguin o no creients. Moltes celebracions tenen un caràcter pròpiament religiós, però també n'hi ha d'altres que tenen un caràcter essencialment cultural com les programades per organismes com la UNESCO. A Nowgorod organitzarem una gran trobada el mes de maig que té aquestes característiques. Pel que fa al baptisme de l'URSS s'han organitzat deu conferències que han fet aportacions considerables des d'un punt de vista científic i religiós: la primera, va tenir com a marc la ciutat de Kiev i la segona es va celebrar a Moscou.

— ¿Les Edicions del Patriarcat, de les quals vostè és president, dedicaran una atenció especial a aquest tema?

— Essencialment una tasca d'investigació en la qual els resultats prometien ser apreciables.

G.J.

FRANCESC GAMISSANS

CALENDARI

Diumenge, 6 de març. III de Quaresma. - Sant Oleguer, bisbe de Barcelona; sant Víctor, màrtir i santa Coleta, verge.
El sol surt a les 6,18 i es pon a les 17,48 (hora solar).
Dilluns, 7 de març. Santes Perpètua i Felicitat, màrtirs i santa Margarida Redi, verge.
Festa major a Santa Perpètua de Mogoda.
Dimarts, 8 de març. Sant Joan de Déu, fundador i sant Julià, arquebisbe.
Dimecres, 9 de març. Sant Pacià, bisbe de Barcelona i santa Francesca Romana, vídua.
Dijous, 10 de març. Sant Melitó, màrtir; sant Macari, bisbe; sant Simplicí i sant Caius, màrtirs.
Divendres, 11 de març. Sant Eulogi, prevere i màrtir; sant Sofroni, bisbe i santa Aurea de Villavelayo (Oria), verge.
Dissabte, 12 de març. Sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

6 de març. Diumenge, III de Quaresma. Lectures: Primera, Ex 20,1-17, S 18, segona 1C 1,22-25, tercera Jo 2,13-25.
7 de març. Dilluns de la setmana III de Quaresma. Lectures: Primera, 2R 5,1-15a, S 41, segona Lc 4,24-30.
8 de març. Dimarts de la set. III de Quaresma. Lectures: Primera, 9 Dn 3,25-34-43, S 24 segona Mt 18,21-35.
9 de març. Dimecres de la set. III de Quaresma. Lectures: Primera, Dt 4,1-5-9, S 147, segona Mt 5,17-19.
10 de març. Dijous de la set. III de Quaresma. Lectures: Primera, Jr 7,23-28, S 94, segona Lc 11,14-23.
11 de març. Divendres de la set. III de Quaresma. Lectures: Primera, Os 14,2-10, S 80, segona Mc 12,28-34.
12 de març. Dissabte de la set. III de Quaresma. Lectures: Primera, Os 6,1-6, S 50, segona Lc 18,9-14.

Litúrgia de les Hores
III Setmana

Diumenge, 6. Propi del III Diumenge de Quaresma.
Dilluns, 7. Propi de Quaresma.
Dimarts, 8. Propi de Quaresma.
Dimecres, 9. Propi de Quaresma.
Dijous, 10. Propi de Quaresma.
Divendres, 11. Propi de Quaresma.
Dissabte, 12. Propi de Quaresma.

D'ACÍ I D'ALLÀ

L'obediència servil

Alguna persona és amant de l'obediència servil i cega perquè li va millor de ser personalment anul·lat i de treure's del damunt la constringent obligació d'haver de desenvolupar la pròpia personalitat cultivant els talents que Déu li ha donat. L'obediència cega és la cosa més còmoda. Avui hi ha bons i intel·ligents superiors els quals et deixen sol, sense carrutxes, davant el mal pas d'haver de servir-te de la pròpia llibertat. Alguns no saben determinar-se, com l'ase de Buridan, ase que, a igual distància d'un feix d'alfals i d'un cubell d'aigua, morí de fam i de set.

PERE CAMPÀS i BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Àngel Marsà en el record

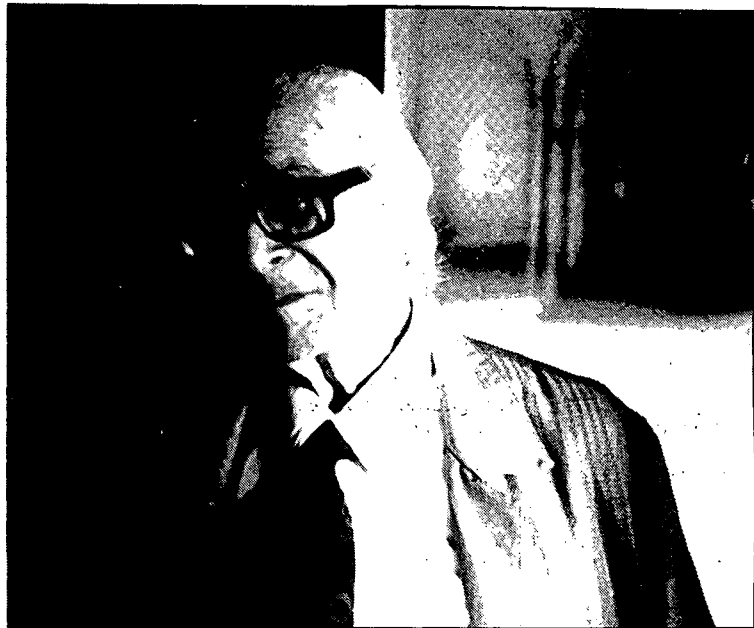
El dia 19 de febrer va morir un admirat crític d'art i periodista: Àngel Marsà i Beca. Feia alguna temps que ja no escrivia; però la seva tasca artística i literària, durant molts anys, va ser molt estimable. Reconegut pintor, participà en la primera onada avantguardista catalana i promogué, amb Rafael Barradas, el vi-bracionisme, un corrent artístic d'avantguarda a Barcelona (1917-1920), que consistia en una síntesi personal de la plàstica cubista.

Com a bon crític d'art va saber valorar els grans pintors com Joaquim Mir, en la seva època màgica del Torrent de Pareys, Domènec Carles, Josep Mompou, Joaquim Sunyer... Tots pintors que han sabut treure del mar la gràcia complexa i l'immarcescible lirisme.

Àngel Marsà, nascut a Girona, si com a crític d'art va saber interpretar les teles dels bons pintors, com a literat va també reeixir per l'interès i gràcia del seu estil.

Va escriure novel·les en català i castellà. L'heroic senyor Miquel és una obra molt ben narrada, així com El retorn. Molt encertat, també, l'assaig biogràfic Lluís Figuerola Anglada. Les narracions que va escriure eren concises; però plenes de viu interès i intenció. Com a periodista, col·laborà en revistes i periòdics barcelonins. Sobretot a "El Correo Catalán", "El Noticiero Universal" i "La Vanguardia".

El seu llibre La Montaña Iluminada, amb la col·laboració de Lluís Marsillach, és un itinerari espiritual de l'Exposició de Barcelona 1929-1930.

Va escriure, així mateix, un pròleg molt agut i documentat sobre el llibre de l'admirat crític i poeta Agustí Esclasans: Lira dels iris, nous ritmes inèdits (1941-1956). I un altre en relació a les agudes i "Noves siluetes epigramàtiques" de Tomàs Roig i Llop. Sense oblidar "La risa", antologia de l'humor.

Marsà era un home que posseïa coneixements directes de les matèries sobre les quals sentia predilecció, i pocs han dit coses tan interessants i vives en relació a la pintura. Recordo les seves converses agudes i d'un gran interès sempre. La vida intel·lectual i artística del nostre país l'interessava molt. I era agut en les apreciacions, fins i tot humorístic; però lliure sempre de rancors i de xafarderies despectives. Era humil quan el conversador era humil. Arrogant quan veia que l'home amb el qual dialogava era petulant i pretencios.

Tota l'obra d'Àngel Marsà es veu impregnada de claredat expressiva, de síntesi en la frase. Era un dels homes del nostre país que feia menys la impressió d'un aficionat. I sempre va creure que l'art i la literatura no eren un passatemps, sinó una de les manifestacions més altes de la mentalitat humana.

Coneixia molt els homes i en parlava amb equanimitat. Profundament creient, estimà amb gran amor la seva senzilla esposa Aurora, dona comprensiva i fidel. I el seu fill Àngel (pare Àngel M. S. C.).

Bo i escoltant Marsà, passava el temps sense que hom se n'adonés. La seva salut cada dia era més precària; però el seu pensament es mantenia serè, lúcida. Morí als 87 anys. I va expirar amb la serenitat dels homes justos, després d'haver dedicat la seva vida a grans ideals.

LEANDRE AMIGÓ

ADULTS EN LA FE

La misericòrdia de Déu

JOAN GUTERAS i VILANOVA

Heus ací un tema important per a la Quaresma. Una veritat que cal considerar. Perquè els humans podem sumir-nos, en determinades ocasions, en una mena de desesperació o almenys angoixa. L'ascètica, si hom no l'entén bé, sembla un pur esforç personal. I, com que l'esforç humà és poc reeixit, sovint, en relació amb la consecució dels ideals, fàcilment un pot debatre's en una consciència insatisfeta o inquieta.

És per aquesta raó que s'ha d'insistir en la misericòrdia divina. Llavors l'ascètica o esforç de superació adquireix la perspectiva que li correspon. En efecte, és la cooperació humana a la gràcia de Déu que sempre s'avança a les actuacions humanes. Més, que les fa possibles. És eloqüent, en aquest aspecte, l'oració col·lecta del diumenge desè de durant l'any: "Oh Déu... inspireu-nos de pensar allò que és bo i moveu-nos per a portar-ho a terme". La gràcia sempre precedeix les nostres accions. Cal acollir-la.

La misericòrdia

Els creients, amb tot i la duresa de la nostra feble condició i des del més gran realisme, hem de fixar sovint la mirada en el Déu "ric en misericòrdia". No, no és una mena d'escapada ni l'afavorir una màniga ampla pel que fa al capteniment moral. Ans al contrari, la misericòrdia emplena de responsabilitat, goig, consol, i és la font de la fortalesa per avançar en el seguiment de l'Evangeli que és el Crist.

El terme misericòrdia té una llarga tradició ja a l'Antic Testament. La història de l'Israel bíblic no és altra cosa que una exaltació i glorificació de la divina misericòrdia. El poble de Déu tingué una experiència social i comunità-

ria, individual i interior d'aquest do divinal. Va ser, fonamentalment, el poble de l'Aliança. Un pacte del qual Déu tingué la iniciativa. Els israelites trencaren moltes vegades aquest disseny. Però Déu mai no es féu enrera en les seves promeses. El Déu de la Bíblia és el Déu de la fidelitat. Els profetes davant la prevaricació d'Israel apel·laven a l'Aliança des de la perspectiva de la misericòrdia de Déu.

El gran missatge profètic

Sovint sembla com si els profetes, diguem-ho vulgarment, fossin com una mena d'endevinaires del futur. No és aquesta una visió adequada del profetisme. Aquests inspirats tenien la missió, no gens fàcil, de recordar la fidelitat a la iniciativa salvadora que es mostrà providencialment i inicialment en la Pasqua primera. Iniciativa que calia perllongar en el pare del poble elegit —Abraham— i en la mateixa decisió de la creació.

En els profetes, misericòrdia significa la força especial de l'amor de Déu que preval per sobre del pecat i la infidelitat del poble. Al darrer de tot això hi ha una experiència personal i comunitària de la bondat de Déu vers el seu poble. Déu sempre triomfa per damunt del trencament de l'Aliança. Es tracta d'una revelació central en la Bíblia, capaç de fer que els homes, malgrat llur pecat, tin-

guin la força i el motiu per adreçar-se novament al Salvador. Una història de salvació que té un tema constant: la misericòrdia. Mot que inclou tots els matisos de l'amor. I que és el contingut de la intimitat i del diàleg amb el Senyor.

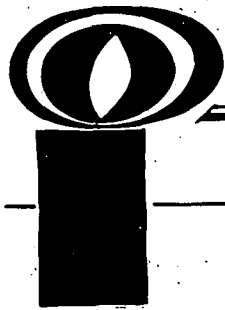
El mot corresponent hebreu és "hesed". Indica una profunda actitud de bondat. Expressa fidelitat per raó d'un compromís i també de la coherència amb si mateix. Déu, és clar, davant el pecat deixava de quedar obligat a l'aliança. Però més enllà de l'obligació jurídica, hi ha un amor que sempre dona, que se situa per damunt de la traïció, una gràcia més forta que el pecat. Hi ha, en definitiva, una fidelitat de Déu a si mateix. És, en mots de l'Encíclica "El Redemptor de l'home", de Joan Pau II, un "Déu responsable del seu amor". Fruit del qual és "el perdó i la restauració de la gràcia".

Amor de mare

Hi ha, encara, un altre mot hebreu important per descriure la misericòrdia. És "rahamim". Denota l'amor de la mare. És una exigència del cor, dimanant del lligam amorós entre la mare i el fill. La paraula hebrea mena a considerar una gamma de sentiments, "entre els quals es troben la bondat i la tendresa, la paciència i la comprensió, és a saber, la promptitud a perdonar".

No us heu emocionat mai davant de l'expressió d'Isaïes? Llegiu-la detingudament. "¿Una mare s'oblidaria del nen que té al pit, i no s'apiadaria del fill de les seves entranyes? Però, ni que cap se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu" (Is 49,15).

Tot això pot ser útil per a una reflexió quaresmal i pot ajudar-nos per tal que, en articles següents, poguem tractar del sagrament de la Penitència o Reconciliació.

La llei i l'Aliança

"LA LLEI, DÉU LA DONÀ A MOISÈS"

Lectura del llibre de l'Èxode (20:1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

[No et facis cap escultura ni cap imatge de res del que hi ha delat al cel, a baix a la terra o a les aigües que neixen de sota la terra. No adoris imatges ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu, Déu gelós: castigo les culpes dels pares en els fills fins a la tercera i la quarta generació, dels qui no m'estimen, però sóc bondados fins a milers de generacions, dels qui m'estimen i guarden els meus manaments.

Quan juris,] no prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

[Durant sis dies treballa i ocupa't en les feines que calgui, però el dia setè és dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Déu. No us ocupeu en cap treball, ni tu, ni els teus fills, ni les teves filles, ni els teus criats, ni les teves criades, ni els teus animals, ni els forasters que resideixin a les teves poblacions, perquè el Senyor en sis dies va fer el cel, la terra i el mar, i tot el que es mou en aquesta lloc, però el dia setè va reposar. Per això el Senyor benef el dissabte i en va fer un dia sagrat.]

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell».

El tercer diumenge de Quaresma ens porta, com cada any, la figura de Moisès. És el gran representant d'una etapa decisiva de la història de la salvació: la constitució del poble elegit per Déu per ser testimoni de la seva presència enmig dels pobles, i el pedagog per arribar a Crist, presència personal de Déu, salvador de tots els homes.

Enguany, Moisès és present a la lectura d'una manera implícita. El seu nom no queda recollit en el text litúrgic, com per deixar pas absolutament a la Paraula de Déu, que dona la Llei al seu poble. Així es manifesta més clarament que Moisès és el mitjancer, i no pas l'amo de la Llei. Com diu el títol del leccionari, recollint el text de Joan 1, 17: "Déu donà la Llei per Moisès..." I continua: "La gràcia i la veritat per Jesucrist".

• Els manaments, Paraula de Déu al poble

La lectura dels manaments de la Llei de Déu, en el context de la Quaresma del cicle B, es fa sota la perspectiva de l'aliança entre Déu i els homes. Certament, la Llei donada al poble d'Israel al Sinaí és un testimoni de l'amor de Déu envers el seu poble: "Si escolteu la meua veu i obser-

veu, la meua aliança, sereu per a mi un tresor entre tots els pobles... un reialme de sacerdots i una nació sagrada" (Ex 19, 5.6). I el poble respongué a l'una: "Farem tot el que Jahvè ha ordenat" (Ib.8). Aquest és un primer aspecte dels manaments de Déu, cantat pels salms, especialment pel salm 118, el més llarg del salteri: "Jo aprecio els vostres manaments més que l'or i més que tot; per això m'estimo els preceptes, i m'aparto dels camins enganyosos" (Salm 118, 127-128). El salm responsorial que segueix la primera lectura és un ressò d'aquests pensaments.

A causa de la Llei, Israel vivia amb la convicció de ser el poble-de-Déu, no pas per lleis humanes com els altres pobles, sinó per la decisió mateixa del Senyor del cel i de la terra. Per això quan el poble no seguia la Llei, la seva transgressió era entesa, justament, com una "infidelitat" personal a Déu, que l'havia escollit, i l'havia guiat. Aquesta intuïció profunda és d'una validesa permanent. Les relacions entre Déu i els homes no són abstractes, legalistes i burocràtiques, sinó relacions de Persona a persona. El capítol 4 del Deuteronomi és un dels textos més entranyables en aquest sentit: "...¿Quin poble ha sentit mai la veu de Déu que parlés enmig del foc, com tu l'has sentida, i ha continuat vivint? ...Des del cel, t'ha fet sentir la seva veu per instruir-te..." (Deut 4, 33.36).

La Llei, però, s'ha de veure a l'interior de la promesa feta per Déu a Abraham, com una etapa dins la mateixa línia. En el moment en què l'època mosaica, i especialment tot el desenvolupament legal, fossin considerats com autosuficients per comprendre el disseny de Déu, aleshores entrariem en la imatge de la Llei fustigada per sant Pau. Allò que havia de ser preparatori, que havia de portar un poble a ser el testimoni d'un alliberament, obert, a un nivell més alt, per a tots els pobles, es va convertir en element dramàtic enfront de Jesús. Sant Pau situa perfectament el tema a la carta als Gàlates: "La Llei, doncs, ¿pot anar contra les promeses de Déu (fetes a Abraham)? De cap manera!... La Llei ha estat el nostre preceptor que ens ha conduït fins al Crist perquè fóssim justificats per la fe... Els qui són justos per la fe són beneïts amb Abraham, el creient" (Gal 3, 21.24.9).

• La Paraula que crida a la conversió

La lectura quaresmal dels manaments de la Llei de Déu suscita espontàniament la crida a la conversió. Tantes vegades —i és bo que ho siguin encara— els manaments han estat la pauta per examinar la nostra consciència! Per cadascun de nosaltres han estat la Paraula de Déu que il·luminava la nostra consciència, guiant el nostre camí. Més encara, per als cristians els manaments són inseparables del sermó de la muntanya. És aleshores quan reben tota la seva plenitud, com assegura el mateix Jesús (vegeu Mat 5, 17). Per això els escoltem, avui, no tan com un text de l'antic testament, històric, sinó com un

avenç de l'evangeli del Regne.

A la Vetlla pasqual, en acabar aquest itinerari de conversió a la Paraula de Déu que esperem que sigui la Quaresma, el profeta Baruch ens donarà encara tot el sentit d'aquest esforç de relació personal amb Jesucrist que és la nostra vida de fidelitat cristiana: "S'aparegué (Déu) aquí a la terra, on convisqueu amb els homes. És això el llibre dels manaments de Déu, la llei que perdura per sempre més... Que en som de felços, nosaltres, poble d'Israel! Nosaltres coneixem com hem d'agradar a Déu!" (Bar 3, 38; 4.1.4).

Sota aquesta perspectiva, la Llei de Déu és un element de l'aliança, i l'Evangeli de Jesucrist és, definitivament, la Paraula de l'aliança nova i eterna.

"SENYOR, VÓS TENIU PARAULES DE VIDA ETERNA"

Salm 18: 8,9,10,11 (R.: Jo 6: 68b)

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

R.: Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca. R.

La resposta proposada per al salm responsorial és el complement de la interpretació de la primera lectura. Es tracta, en efecte, d'unès paraules de sant Pere, al final del discurs del pa de vida. Difícilment podríem trobar-ne de més significatives per expressar la resposta cristiana a aquest text de l'Èxode. De fet, és exactament el mateix text que trobem a la Vetlla pasqual, després de la lectura de Baruch citada més amunt. Són, també, les més expressives del sentit d'aliança: paraules plenes de fe i de lliurament a la persona de Jesús, donador de vida. "Les paraules que jo us he dit són esperit i són vida!" (Jo 6, 63).

El signe del temple

DESTRUÏU AQUEST SANTUARI I JO EL RECONSTRUIRÉ EN TRES DIES"

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (2:13-25)

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'esclat i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

Amb el tercer diumenge de Quaresma entrem a la segona part de l'itinerari que ens va conduint vers la Pasqua. Com cada any, aquest canvi d'etapa es manifesta sobretot en les perícopes evangèliques. Enguany, com en el cicle A, introduïnt textos de l'evangeli de Joan.

L'originalitat dels textos joànics que formen les perícopes evangèliques dels tres diumenges de Quaresma que comencen avui consisteix a centrar-se en el nucli del

misteri pasqual de Crist. Podríem dir que es refereixen a la quinta essència d'aquest "Evangeli", Bona Notícia, que és Jesús, el Crist, el Fill de Déu, tal com ens ho diu l'evangelista Marc en començar (Marc 1,1).

La purificació del temple és presentada per Joan com el primer signe pasqual realitzat a Jerusalem. L'anterior, el primer dels signes, havia estat el de les noces de Canà, a Galilea. Entrem, per tant, en la dinàmica dels signes profètics que porten, per camins diversos, vers la mateixa realitat: el misteri de la Pasqua de Crist.

La Pasqua és anunciada sota les imatges del santuari de la presència de Déu, destruït, i aixecat-desvetllat en tres dies. Això passa quan "s'acostava la Pasqua dels jueus". Un altre any, al començament mateix de la Pasqua, Jesús realitzarà el trànsit d'aquest món al Pare, s'adormirà a la Creu, i els enemics pensaran que han destruït aquell "rei dels jueus". Però al tercer dia serà viu i present altra vegada, misteriosament però real, entre els seus, donant-los l'Esperit per al perdó dels pecats. Aquell Esperit que, en el baptisme de Joan, reposà sobre d'Ell, i s'hi quedà, serà distribuït als creients, perquè també ells, en comunió amb el Ressuscitat, formin el nou temple on Déu habita entre els homes.

La lectura d'aquest evangeli avui suscita diverses reaccions. D'entrada, és un record de la major proximitat de la Pasqua. Durant la setmana que avui comença arribarem a la meitat del camí quaresmal, i diumenge que ve experimentarem, moderadament l'alegria per haver passat ja aquesta línia divisòria. Alhora, aquest evangeli ens crida a la purificació, perquè el signe de Jesús és, sobretot, de purificació de les realitats antigues per deixar pas a la novetat de la comunió amb Déu per Ell i en Ell. I això és sempre actual en la nostra vida de pobres pecadors. Encara —sense ser exhaustius— aquest evangeli ens condueix a la contemplació del misteri pasqual de Crist com a revelació i comunicació del do de Déu als homes, per la força de l'Esperit. Com ho explica sant Pau: "En Jesucrist habita (com en un autèntic i veritable temple) corporalment (és a

dir, en el seu cos) tota la plenitud de la divinitat, i vosaltres esteu associats a la plenitud en ell..." (Col 2, 9-10).

"PREDIQUEM UN MESSIES CRUCIFICAT, QUE ÉS UN ESCÀNDOL PER ALS HOMES. PERÒ AQUELLS QUE DÉU HA CRIDAT VEUEN EN ELL LA SAVIESA DE DÉU"

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1:22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

Les paraules de l'Apòstol complementen la interpretació de l'evangeli. Certament, "els jueus demanen signes prodigiosos". Però tot el misteri pasqual de Crist no podrà mai ser interpretat com una obra d'home, sinó com una obra de Déu. Els homes poden destruir el seu cos mortal, poden crucificar el Messies però l'obra de Déu manifestarà el seu poder en aquesta mateixa debilitat. Sentim l'eco del càntic primitiu: "...obedient fins a la mort i mort de creu. Per això Déu l'ha exaltat... I tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor!" (Filipencs, 2, 8.9.11).

Paraules de vida

El responsori ens dona el sentit "litúrgic" del salm de meditació —com s'ha anomenat també el salm responsorial—, i alhora ens ajuda a fer una lectura "cristiana" del text del llibre de l'Èxode que s'acaba de proclamar. **Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.** A la llum d'aquesta confessió de fe, es veuen i s'entenen millor, fins al punt que s'hi cospa tot el seu abast, els deu manaments de la Llei de Déu. Aquestes deu paraules no són deu traves posades a la llibertat de les persones, ni deu reixes que tanquen, empresonant-la, la vida, com posant barreres a la seva expansió lògica i natural. Són paraules de vida. Déu ens hi manifesta quina és la seva voluntat perquè tinguem més fàcil el camí de la nostra realització humana. Perquè la voluntat de Déu —allò que Jesús ens ensenya a demanar en la pregària del pàrenostre—, no és la manifestació arbitrària d'un tirà, sinó el camí que amb un amor infinit el Pare desplega davant dels seus fills perquè no es perdin i arribin a la plenitud de la seva personalització humana. Déu vol que els homes siguem homes de debò, lliures amb autèntica llibertat de tota mena de servitud, per a poder-nos dedicar amb totes les nostres forces al servei de Déu, dels germans i de nosaltres mateixos. Això és la vida. La vida que no es troba limitada per la mort biològica, sinó que la transcendeix i queda fixada en l'eternitat de Déu. Déu no deixa la humanitat a les fosques. Ha posat en el cor de l'home i de la dona el flama de la llei natural que il·lumina la seva consciència en la marxa per la comprensió i acceptació de la vida tal com ha de ser. Després, enmig de la nit dels temps, li ha encès deu lluminàries

Llei i gràcia

(Salm 18 -H. 19-: 8.9.10.11 R.: Jo 6:68b)

JOSEP M. ARAGONÈS

que li revelen el camí de la comunió amb Déu i amb els germans. I encara, en la plenitud dels temps, aquestes alimares les ha concentrades i personalitzades en la Paraula feta home, Jesucrist, que és i es proclama la Llum, del món, que ens estalvia de caminar a les palpentes (Cf. Jo 3:19. 8:12 i 12:46). I aquesta Paraula, que ve de l'eternitat, travessa el món i ens obre les portes del cel, és precisament el Camí, la Veritat i la Vida (Jo 14:6). Des d'aquesta perspectiva, la comunitat eucarística, cantada en el salm responsorial: **Es perfecta la llei del Senyor, i l'ànima hi descansa; és ferm el que el Senyor disposa, dona seny als ignorants** (v. 8).

Fidelitat

Aquest mot —i sobretot el seu contingut— té avui molt mala premsa. Més aviat se'ns vol fer creure que el que "fa home", el que s'ha de portar, sigui la infidelitat. Fins i tot hem inventat una disfressa per a moltes manifestacions de la infidelitat: en diem l'aspecte lúdic de la vida. Quan, de fet, això de l'aspecte lúdic de la

vida és una realitat prou seriosa i important com per a no fer-ne un pellingot que disfressi la infidelitat. La primera lectura que hem llegit avui ens presenta els manaments de la Llei com el resultat d'un pacte entre Déu i el poble (vegeu Ex 19:4-8). A partir d'aquest lligam, qualsevol trencament del pacte serà una infidelitat. I comença aquesta mena de dialèctica entre la fidelitat de Déu, perfecta, immutable, i el capteniment del poble que va d'infidelitat en infidelitat. I aquesta dialèctica no és sols el que omple la història particular d'Israel, és el paradigma de la història de tota la humanitat. És la història del pecat del món i del pecat personal de cadascú de nosaltres. Tots ens hem de reconèixer pecadors, necessitats del perdó de Déu. Tots hem estat i som infidels a la paraula donada. L'única sortida vàlida a aquesta trista realitat és la conversió. Reconèixer la nostra situació, compulsar-la amb la fidelitat de Déu i redreçar el nostre camí cap a la vertadera felicitat. **Venar el Senyor és cosa santa, es manté per sempre; els determinis del Senyor són ben presos, tots són justíssims. Són més desitjables que l'or fi, més que l'or a mans ple-**

nes; són més dolços que la mel regalimant de la bresca (vv. 10-11).

Gràcia

Retornem a la nostra lectura cristiana del salm responsorial. A la infidelitat humana, Déu hi respon, no sols amb la seva infinita fidelitat, sinó amb la seva donació més plena. No en té prou d'encendre llumeneres en el nostre camí per il·luminar les rutes humanes. Ell mateix es farà Camí. I serà un caminant enmig de la humanitat que ens mostrarà l'autèntica direcció que mena al Pare i alhora ens enfortirà en el nostre pelegrinatge. Aquesta és la gràcia de Déu, el seu do absolutament gratuït, que ara precisament nosaltres celebrem en l'eucaristia. Perquè la missa és justament la celebració d'aquest Camí que ens porta planerament cap al goig de la plenitud humana, doblada amb escriure de plenitud sobrenatural de fills de Déu. Ara potser podrem fer una lectura més aclaridora del v. 9 del salm responsorial: **Els preceptes del Senyor són planers, omplen el cor de goig; els manaments del Senyor són transparents, il·luminen els ulls** (v. 9). Aquesta és la nostra realitat de cristians. Som tan infidels com qualsevol mortal. Però hem estat atrets per Déu i ell ens ha portat a respondre-li. No és mèrit nostre. Déu crida i ajuda tothom. Si som el que som és per gràcia. Hauríem, doncs, de ser missatgers del goig de Déu, que emplena el cor i fa planer el camí de la realització humana. I també hauríem de ser testimonis transparents de la llum de Crist, que il·lumina plenament els ulls. Aquest és el nostre compromís de "celebrants" —cadascú al seu lloc i en la responsabilitat que li sigui pròpia— de l'eucaristia dominical.

INVITACIÓ

EL PRESENT I EL FUTUR DELS LAICS EN L'ECLESIOLOGIA DE COMUNIÓ

Els laics després del Sínode Episcopal de 1987

Sobre aquest tema tan important pronunciarà una conferència el **Cardenal Eduardo Pironio**, President del Consell Pontifici pels Laics, el dilluns 7 de març a les 8 del vespre, en el saló d'actes del Seminari Diocesà de Barcelona (Diputació, 231. Possibilitat d'aparcament).

A aquesta conferència que, junt amb altres adreçades als preveres, religiosos i religioses de la diòcesi, ha estat organitzada pel Dr. Narcís Jubany, Cardenal de Barcelona, la **Federació d'Associacions d'Antics Alumnes de les Escoles Catòliques** té el goig d'invitar-hi també a tots els seus membres i espera retrobar-los fraternalment en aquesta ocasió.

Cinc etapes vers el Crist (III)

Cova de lladres

J.L. MARTÍN DESCALZO

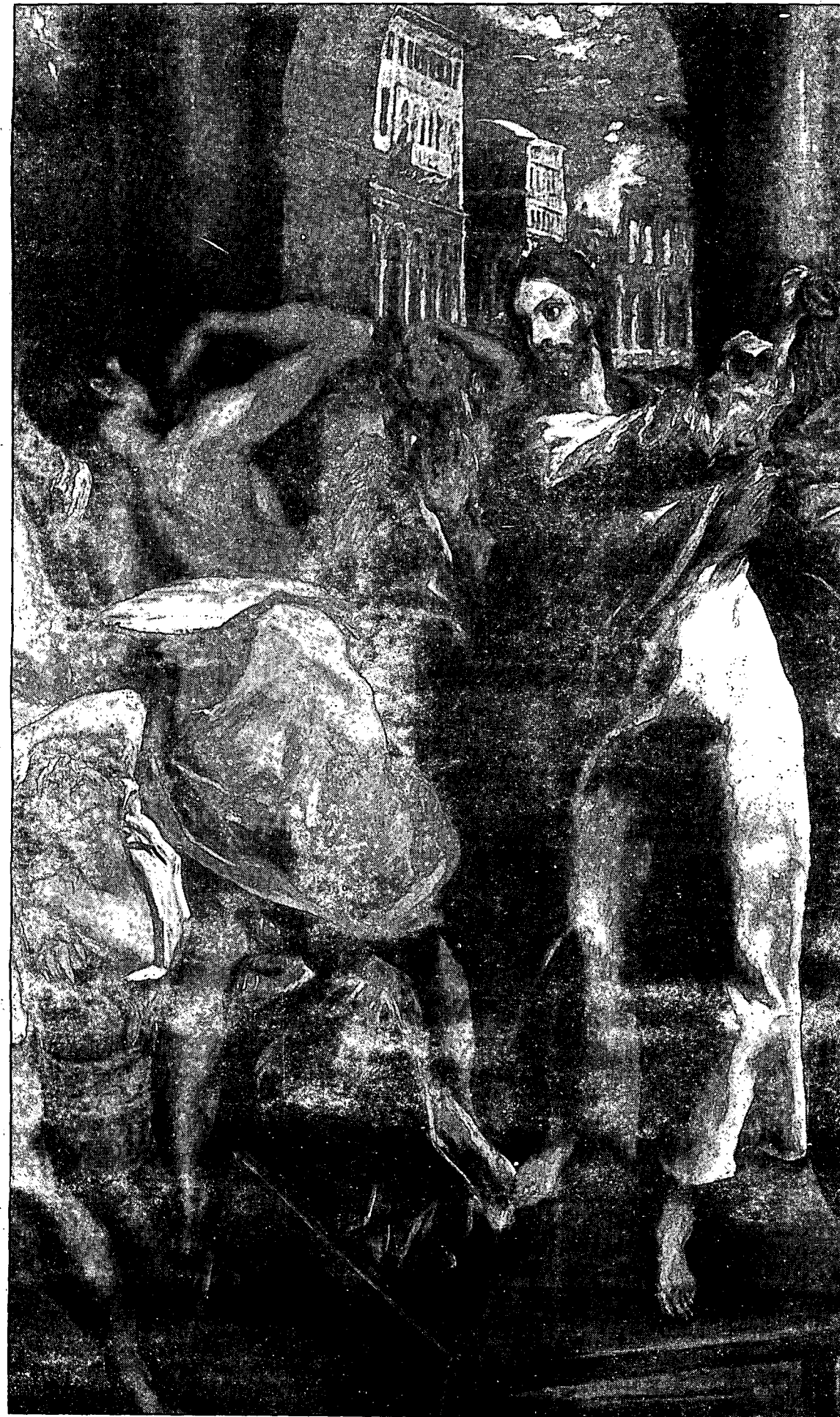
Com és el meu jo?

En la tercera etapa d'aquesta marató espiritual de quaresma que estem corrent, em sembla que rebrem una bona dutxa. La necessitem. Per arribar a la resurrecció no n'hi ha prou arribant-hi: cal arribar-hi nets, cal arribar-hi sense equivocar-se d'ànima o de pis. I en aquesta tercera etapa —que farem corrent per l'interior del Temple— ens preguntaran com és la nostra ànima. Atenció, amics.

Començaré dient que, com que aquesta etapa es corre per l'interior del cor, cal tenir bona cura d'encertar el camí. Podríem extraviar-nos entre tants carrerons i acabar corrent fora via.

Llegint l'evangeli d'avui

Tinc por que són molts els qui s'extravien llegint l'evangeli d'avui. Un text evangèlic que està molt en voga (l'expulsió dels mercaders) però jo no estaria molt segur que s'entén com cal. Entre els que hi veuen (Déu meu!) una apologia de la violència (encara que la disfressin parlant de la violència pacífica) i els que acaben dient que en ell només es condemna la vella religiositat, temo que siguin moltíssims els qui creuen que aquest evangeli va escriure's per als altres. "Mira, diuen, el que Jesús condemna aquí són els negocis que els capellans feien amb els estipendis". O bé, "això va contra els catòlics de l'Opus, o contra els Jesuïtes, o contra els bisbes, o contra les riqueses del Vaticà". I un cop decidit a quins mercaders ara expulsaria Jesús de l'Església, tots restem tan tranquils, molt segurs que no som cap mercader. Malament! Malament quan l'única cosa que a un li diu l'evangeli és com són de

dolents els altres. Malament quan a un l'evangeli "li dona la raó" i diu "és el que sempre jo havia dit: que és intolerable el que fan els altres".

Reconèixer que tots som mercaders

Però aquesta etapa l'han de córrer tots els qui aspiren arribar a la resurrecció. Tots han

de posar-se per un dia sota la tralla de Jesús i deixar que destrueixi en nosaltres tot allò que tenim de mercader. Perquè resulta que amb aquests pes de monedes i de bous que tots tenim a l'ànima s'ha de córrer molt malament vers Crist. I és necessari que algú ens llençi per terra les paradetes interiors que hi ha en el pati del "nostre" temple.

El santuari íntim del nostre jo

Tots som temples. La meua ànima també. I quantes tramoies he muntat en la meua ànima! En ella cada dia s'expenen ambicions, somnis de poder i de diners. I bruelen els bous del meu orgull, aquests bous que cada dia sacrifico en el meu propi altar, com si jo fos

un petit déu. ¿Per ventura la meua ànima necessita menys neteja que el temple de Jerusalem? ¿És que mai no he comercialitzat i regatejat amb Déu? ¿No seré un destinatari de la ira de Crist? ¿No hauré convertit els sostres de la meua ànima en una cova de lladres?

Qui sap si ho entendre millor si goso llegir l'evangeli d'avui més literalment. ¿Què vol dir Jesús quan acusa els seus contemporanis d'haver convertit el temple en cova de lladres? Que jo sàpiga, els lladres no roben en la seva cova, no fan atracaments a la seva cova. Al contrari: es refugien a la cova un cop han comès els seus crims. Pequen a fora, i s'amaguen dins. Surten de la cova ben abillats, amb les mans ben netes com aquell que mai no ha trencat cap plat.

Autenticar la celebració de la fe

Nosaltres, ¿no haurem fet quelcom semblant amb els nostres temples, amb les nostres misses? El mal no és que hàgim comercialitzat les nostres esglésies, el mal és que anem als temples per maquillar-nos d'allò que fem a fora. Vivim com a pagans, pensem com a pagans, valorem el diners com els lladres, potser saquegem cada dia el proïsme amb les nostres obres o amb les nostres paraules, i, després, bons minyons, anem a missa a embellir-nos la cara. I llavors, bonics i innocents en sortim! Estem en pau amb el món un cop hem demostrat a tothom que som piadosos; estem en pau amb Déu un cop li hem abonat la nostra polissa setmanal pel cel; i ja podem continuar vivint com els lladres que érem. El temple ens dona una mena d'impunitat, una garantia i un certificat de bona conducta. ¡Com si amb Déu s'hi comercialés tan ingènuament!

Fora coartades!

Apa, travessem el temple. Deixem que Déu colpegi amb la seva tralla la nostra esquena, que ens cridi pel nostre nom de lladres, que llençi per terra les monedes d'ambició que tan pacientment hem acumulat. Lleugers de tot aquest equipatge podrem continuar corrent vers Ell amb veritable pietat, no amb la pietat com a coartada. L'agulló del l'evangeli d'aquest diumenge —tant de bo que sortim intranquils del temple— revifarà la nostra cursa. Encara resta molt per córrer.

Aquest diumenge

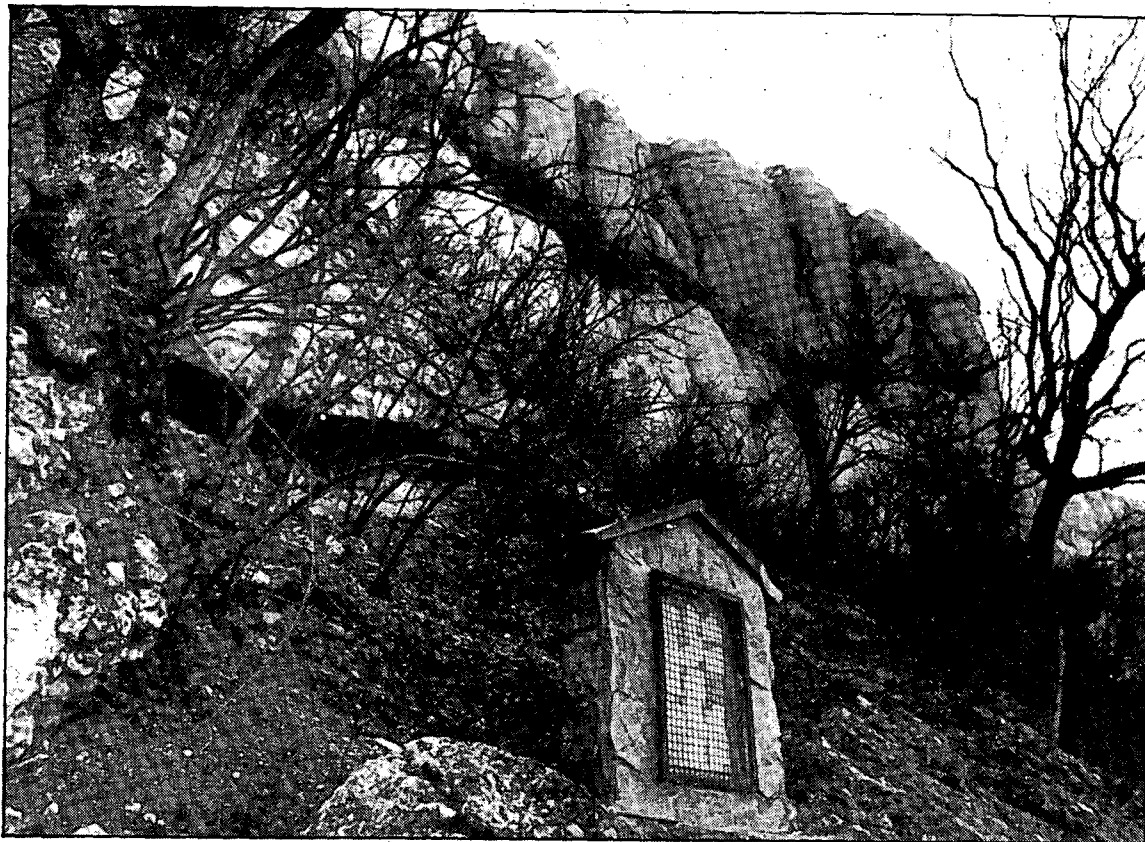
2.000 infants i joves repoblaran Montserrat

El proper diumenge 6 de març tindrà lloc sota el lema de "Junts repoblem", una diada de Repoblament Forestal a Montserrat, que ha estat organitzada entre els dos moviments d'educació en el temps lliure majoritaris a Catalunya, el Moviment de Centres d'Esplai Cristians i Minyons Escoltes/Guies Sant Jordi.

Aquesta diada vol contribuir d'una forma concreta i efectiva al repoblament de les zones cremades l'estiu del 86, a més de sensibilitzar infants i joves de la necessitat de protegir l'entorn i conservar el nostre patrimoni natural. Vol ser també un primer contacte entre centres d'esplai i agrupaments tot compartint l'experiència de fer un servei al país.

La campanya de repoblament forestal, la iniciaren ara fa un any i mig les dues entitats quan molts centres d'esplai i agrupaments la tardor de 1986 començaven a fer planters d'alzines, roures i sureres, pensant que al cap d'un temps es podrien anar a plantar.

El dia 6 de març s'aplega-

Els joves volen contribuir d'una forma concreta i efectiva al repoblament de les zones cremades l'estiu del 1986.

ran a diferents indrets de Montserrat més de dos mil infants i adolescents entre 10 i 16 anys, acompanyats pels seus monitors i caps. Hi pujaran de

bon matí amb una quarantena d'autocars procedents de tots els indrets de la diòcesi de Barcelona

Arribats als diferents llocs

determinats per l'organització, es distribuïran en grups de treball per dedicar el matí a tasques de condicionament del bosc: neteja de determinades

zones de bosc on s'acumulen deixalles de tot tipus, recuperació de boscos cremats mitjançant la tala de branques i troncs, tècniques de prevenció i extinció d'incendis i la plantada d'uns 6.000 arbres.

Tota l'activitat serà dirigida per voluntaris forestals i agents rurals de la Generalitat, i es compta també amb la col·laboració del cos de Bombers i Acció Cívica.

Cap al migdia s'aplegaran tots els grups per a dinar junts i fer gresca amb Noè Rivas, animador per a la mainada, que amb les seves cançons i danses posarà el to festiu de la diada, acabant amb diferents parlaments entre els quals s'espera la participació del President de la Generalitat i l'Abat de Montserrat.

Tot plegat, la festa, la trobada, la feina, vol aproximar els infants i joves als problemes de conservació del medi ambient, tot contribuint amb accions concretes a augmentar el grau de sensibilitat vers el patrimoni natural del nostre país.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroseix la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ANNA MARIA DE TRAVY
Bishop's House P.O. Box
YOLA CONGOLA STATE
NIGERIA 11.280.- Ptas.

MARINA FREIXA
Apartado C 5811
LIMA
PERU 10.530.- Ptas.

M.ª ROSA GARRIGA (Mrs. NAZARET)
Hevecam B.P. 1298
DUALA
CAMERUN 11.280.- Ptas.

RSAS. IGLESIA ESPAÑOLA
Via Julia 151
ROMA - ITALIA 8.580.- Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal nº
Nº compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

El proper 13 de març

Matrimonis dels E.M.D. s'aplegaran en la trobada de Barcelona

Matrimonis de Catalunya, Menorca i Andorra es reuniran el proper dia 13 de març a La Salle Bonanova de Barcelona. Hi haurà el consiliari internacional del moviment, el pare Bernard Olivier que parlarà sobre "El Moviment EMD avui".

D'altres intervencions remarcables són les del professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, Pere Lluís, que dissertarà sobre el tema "El repte de la fe davant la cultura". Pel seu cantó, la presidenta de "Mans Unides", Montserrat Mas, i la metgessa, religiosa i missionera, Anna Maria Ferrer, faran una exposició sobre una qüestió tan candent com "Tercer Món i compromís cristià". Aquests temes es debatran en tallers. Un cop s'hagi dinat es farà un debat sobre "Vivències del moviment".

Tots els matrimonis de Catalunya estan convidats a assistir a aquesta trobada. Per inscripcions i informació de tota mena cal adreçar-se al Secretariat dels E.M.D. (Passeig de Gràcia, 89, 7è 5è, Barcelona 08008. Telèfon 215 45 99).

Un mitjà de realització per a la parella

Els equips de matrimonis de la Mare de Déu volen fer viva, tan plenament com sigui possible, la fe cristiana. També volen cercar resposta als problemes que els nequiten. Són una part de l'Església que intenta avançar i ho fa formant part d'un moviment. Els Equips de la Mare de Déu ens expliquen els motius pels quals actuen:

• **PERQUÈ** els equips de la Mare de Déu són un mitjà de realització per a la parella d'avui, ja que ens ajuda a créixer espiritualment, humanament i cristianament...

• **PERQUÈ** en la nostra societat fàcilment ens tanquem, no solament a nivell de fe, sinó també de relacions humanes...

• **PERQUÈ** aprofundim la Paraula de Déu i molts temes familiars, socials i d'Església...

• **PERQUÈ** reconeixem el gran valor de la pregària i preguem junts amb l'equip, individualment, en parella i en família...

• **PERQUÈ** en viure a dos, volem ser constants en el diàleg conjugal...

En les petites comunitats dels equips s'aconsegueix un diàleg franc i obert.

• **PERQUÈ** davant de canvis ideològics socials i religiosos, és impossible afrontar-los sols, i junts volem veure clar què és fonamental i cal conservar i què és accidental i cal canviar...

• **PERQUÈ** tenim en les petites comunitats, el que anomenem equip, format per 5, 6 parelles i un consiliari, la gran joia de la posada en comú, aquest diàleg franc i

obert que tots necessitem, una ajuda mútua humana, cristiana, fraternal, endinsats en la pregària (Déu és amb nosaltres), i oberts a l'aprofundiment...

• **PERQUÈ** tot estimant-nos volem renovar, sempre fidels a Crist, el nostre amor de parella, volem renovar l'equip, el sector (format per set o vuit equips) i el Moviment en general...

• **PERQUÈ** volem educar els nostres fills, ajudant-nos mútuament...

• **PERQUÈ** en els ulls silenciosos dels nostres infants, adolescents i joves i en la mirada trista de molts infants, adolescents i joves del món, podem, (si volem) llegir-hi paraules que criden: "Pares, estimeu-vos"...

• **PERQUÈ** desitgem que les

nostres portes, les de la llar i les del cor, siguin obertes, de bat a bat per compartir el que tenim i el que som...

• **PERQUÈ** ajudant-nos mútuament (sols no podem), volem ser testimonis de la nostra fidelitat a Crist i al seu Evangeli amb paraules i fets, davant dels nostres fills i del món que ens envolta, i esdevenir autèntiques esglésies domèstiques...

• **PERQUÈ** tenim en Maria, la Mare de Déu, que porta el nostre nom, la nostra aliada...

• **PERQUÈ** tota la riquesa que posseeix aquest Moviment ens ajuda a créixer i a ser i per tant no pot quedar amagada i s'ha de donar a conèixer...

L'autisme infantil es incurable però es comença a conèixer

L'autisme infantil una de les alteracions més greus del desenvolupament i la comunicació, que afecta a Espanya a gairebé quatre mil infants, continua sent incurable i és ara quan els especialistes comencen a descobrir algunes de les seves causes.

El metge psiquiatra Angel Díez Cuervo, director mèdic del "Hospital-Instituto San José", de Madrid, digué que s'ignora la causa d'aquesta malaltia, encara que es comença a conèixer algunes de les alteracions que la provoquen. "Per això —assenyalà— parlem de subtipus en l'autisme. L'autisme segons l'Organització Mundial de la Salut, és un trastorn mental que afecta fonamentalment a la comunicació i que apareix abans dels tres anys de vida de l'infant, amb major incidència —en proporció de quatre a un— en els varons".

Els símptomes més freqüents de la malaltia, que afecta a un de cada deu mil infants d'arreu del món, són apatia i desinterès per tot allò que l'envolta, alteracions importants en la comunicació, temença als canvis, moviments repetitius del balneari o estereotípi, sordesa aparent i dificultats greus per relacionar-se. "Durant molts anys, assenyala Díez Cuervo, l'estudi de l'autisme era a mans dels psicoanalistes que defensaven que els autistes infantils ho eren perquè no volien ser normals, com una resposta de refús davant uns presumptes pares freds.

Des de fa deu anys, amb el perfeccionament de l'utilatge tecnològic, ja és possible estudiar aquesta malaltia de manera adequada i desterrar aquestes teories, que l'únic que aconseguien era enfonsar encara més els pares. En alguns casos s'ha demostrat, —apunto— que hi ha determinats processos biològics que causen la síndrome i que són els derivats de les alteracions de la bioquímica cerebral, alteracions d'origen genètic, lesió cerebral i infeccions per determinats virus".

S'aplica una teràpia per a cada cas

"L'infant autista, segons Díez Cuervo, necessita un diagnòstic precoç i la teràpia més adequada al seu cas. Del contrari, a la inexistència de possibilitat de curació, s'hi uniria un dany irreversible. A Espanya, digué, només hi ha diagnosticats adequadament dos mil autistes infantils i la resta està ocult darrera de diagnòstics equivocats", segons Díez Cuervo.

Hi ha infants autistes que poden arribar a ser normals, però depèn molt del grau que sofreixen la síndrome i són els menys, ja que, el 70 per cent dels autistes tenen un coeficient intel·lectual inferior a 70; quan la mitjana és de cent.

"En el nostre país hi ha vint associacions de pares d'infants autistes", segons digué Isabel Bayonas, mare d'un autista infantil, que creà l'any 1976, juntament amb d'altres set famílies, l'Associació de Pares d'Infants Autistes (APNA) que ara presideix. Bayonas, de professió "rejoneadora" de toros braus, encara que no toregi des de fa anys, digué que la principal missió de la seva associació és donar suport personal i psicològic als pares, ajudar-los que assumeixin el problema i que prestin a l'infant l'atenció més adequada".

Isabel Bayonas explicà que començà a sospitar que el seu fill no era normal quan aquest tenia set mesos. "Llavors vaig començar un pelegrinatge per les consultes dels metges però en cap no em feien cas, em deien que el nen estava sa i que era jo l'única que veia coses rares. Finalment —manifestà— li van fer un diagnòstic però la veritat és que encara avui, que ja té vint anys, no està gaire clar, encara que ell presenta manies que, en alguns casos, poden arribar a representar un veritable problema. Per exemple, llençar tot allò que té al seu abast per la finestra o escoltar sense parar, amb l'aparell de música al màxim volum, la Novena Sinfonia de Beethoven".

La seva associació ha aprovat el projecte de creació d'una residència per a autistes infantils adults, perquè aquestes persones tenen la mateixa esperança de vida que qualsevol altra persona i hem de pensar en el seu futur, quan els seus pares ja no puguin atendre'ls.

Els sacerdots més joves, a l'Àsia i a l'Àfrica

La mitjana d'edat dels sacerdots diocesans en el món, ha augmentat de 51'6 anys al 1976 fins als 54'2 al 1985, segons unes dades publicades per l'Oficina Central d'Estadística de l'Església. Aquest envelliment indica que, malgrat l'augment de vocacions, després del mínim aconseguit al 1975, la situació no s'ha restablert.

El major envelliment s'ha produït a Europa, on la mitjana és de 56'1 anys; a Amèrica del Nord (53'8), i a Oceania (52'6). En canvi la mitjana d'edat ha disminuït a l'Àfrica (43'1), en el Sud-est asiàtic (45'7) i a la resta de l'Àsia (46'3). A Llatinoamèrica oscil·la entre els 48'8 de les Antilles,

els 49 d'Amèrica Central, i els 50'8 de Sud-amèrica, amb augments d'edat en els tres casos.

A Europa, els països que estan en situació pitjor, són França, Suïssa i Holanda, on la mitjana d'edat dels sacerdots supera els 60 anys. Un cas a part és Polònia, on la mitjana ha disminuït i se situa en 46'5. Cal tenir en compte que Polònia, amb gairebé 700 ordenacions l'any, representa un terç de les registrades a Europa.

En el conjunt mundial, el 8'6 dels sacerdots tenen menys de 35 anys, el 60'4% estan entre els 35 i els 64 anys, i el 31% supera els 64 anys.

J.M.

VALENTINE
La pintura ideal

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA "Los Cerezos"

A 14 km. de Barcelona en plena natura. Només per a 10 persones, ambient familiar, atenció mèdica permanent, rehabilitació, ideal per a curta i llarga permanència. 3.000 m2 de jardí. Habitacions i instal·lacions màxim confort.
Sant Climent de Llobregat
Tel. 658 63 65

LLIBRES

XXIV EDICIÓ dels premis literaris de Blanes

Lliurament dels Premis Recvll 1988

El diumenge 6 de març es faran públics a Blanes, els PREMIS RECVLL 1988, en el transcurs de la Festa-Dinar, que serà presidida per l'Honorable Sr. Joaquim Ferrer, Conseller de Cultura de la Generalitat, i amb l'assistència de notables personalitats de la cultura i la política catalanes.

Enguany concuren als PREMIS RECVLL 151 autors, amb un total de 180 originals:

Premi "Francesc Puig i Llençsa"; de NARRACIÓ, 95 treballs.
Premi "Ribas i Carreras"; de POESIA, 65 treballs.
Premi "Josep Ametller";

d'ASSAIG, 2 treballs.

Premi "Rafael Cornella"; de TRAT LITERARI, 4 treballs.

Premi "Salvador Reynaldós"; de TEATRE, 14 treballs.

Procedència dels treballs

Barcelona ciutat	44
comarques barcelonines	50
Girona i comarques	42
Lleida i comarques	7
Tarragona i comarques	13
País Valencià	6
Les Illes	11
Blanes	5
Austràlia	2

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

"SARDANES A MARTORELL".— Aquest és el títol genèric del disc enregistrat per la cobla La Principal de la Bisbal i la Coral "Ars Nova" de Martorell, que properament estarà a disposició de tots els sardanistes interessats. Es tracta d'un àlbum amb un recull de sardanes dedicades a aquesta vila del Baix Llobregat o bé d'autors locals. Concretament, el nou enregistrament s'obre amb una cara amb cinc sardanes amb motius martorellencs: "Als amics Josep i Fèlix", de J. Cunilles; "25è. aniversari", de Tomàs Gil; "Al vell dansaire", de Ricard Viladesau; "10è. aniversari", de Joaquim Soms; i "Colla Nova Anella", de Carles Santiago, obligada de 2 tibles. La segona cara inclou quatre sardanes d'autors locals: "Estrelletes de Llevant" i "Enyorament", de Tomàs Sarañana; "Dolça confidència", de Manuel Gomila; i "Gent nostra", de Toni Gasulla, un jove de 17 anys membre de la colla "Nova Anella". Aquest disc es completa amb la sardana de Tomàs Gil Membrado "Les colles de Martorell".

Hom preveu de celebrar un concert de presentació d'aquest nou àlbum en una vetllada que tindrà lloc a Martorell, el proper dia 22 d'abril. Ara, però, ja hi ha l'oportunitat de formalitzar la reserva d'exemplars tot adreçant-se a Màrius Escoda, carrer Pere Puig núm. 110, 08760 Martorell, o bé telefonant al número (93) 775 33 48. El preu del disc de "Sardanes a Martorell" és de 1.100 ptes.

"LA FLAMA DE FARNERS".— La cobla juvenil La Flama de Farners té un nou representant, designat entre els components d'aquesta formació després de la mort del mestre Josep Carbó, fundador i director de la cobla de Santa Coloma. Així, doncs, tots els interessats a posar-se en contacte amb La Flama de Farners, han d'adreçar-se a Joan Bagó, carrer d'Anselm Clavé núm. 45, a Santa Coloma de Farners (comarca de la Selva), o bé telefonar al número (972) 84 04 05.

RETROBAMENT DELS SARDANISTES VETERANS DE LES TERRES LLEIDATANES.— Es va perfilant el programa dels actes de la tretzena edició de les ja tradicionals Festes de Retrobament dels Sardanistes Veterans de les Terres Lleidatanes, que se celebrarà a la vila de Puigverd de Lleida, els dies 5 i 6 de març. El Pregó de les Festes serà pronunciat pel senyor Agustí Montal i Costa, intervinent en aquest acte inicial del Retrobament la Coral de l'Escola Pública "Sant Jordi" de Puigverd de Lleida. D'altra banda, en els actes del diumenge, dia 6 de març, està prevista l'actuació de la cobla La Selvatana, la qual estrenarà la sardana d'Enric Sauret: "Retrobament a Puigverd de Lleida", intervinent-hi també la Coral local "La Palometa".

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIA

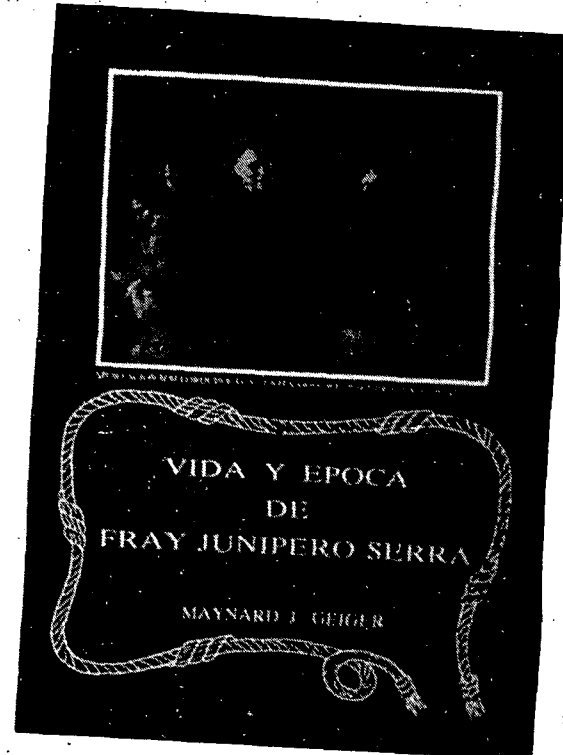
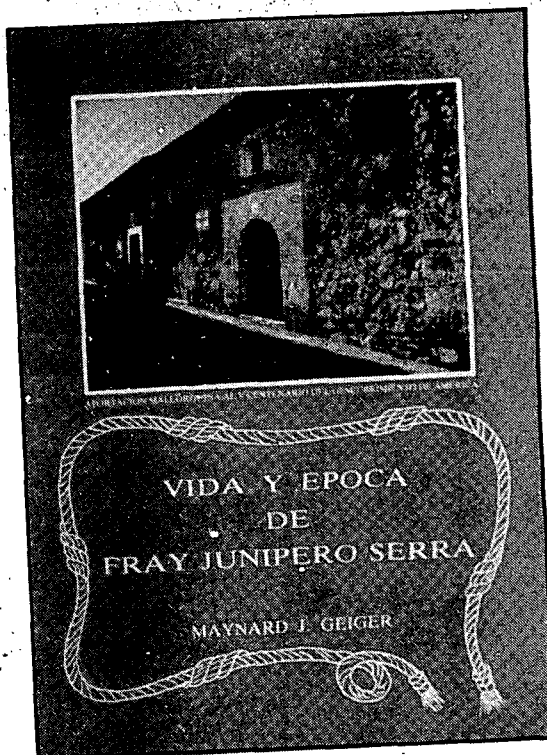
EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les festes de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sinòde suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11 x 17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA); 5.150 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Servent de Déu i dels indis (1)

Fra Juniper Serra, el gran missioner mallorquí que evangelitzà Mèxic i Califòrnia, ha estat un personatge molt discutit. Per a uns —la majoria— fou un home de Déu que mereix l'honor dels altars, mentre que per altres —els menys— no passa de ser un vulgar colonitzador, a sang i a foc, dels indis americans. El fet, però, que els mateixos americans li hagin erigit un monument en el Capitoli de Washington ja indica que Serra no ha estat un anònim de la història.

Calia aprofundir en la persona i en l'època del cèlebre missioner franciscà per situar les coses al seu lloc i aconseguir un judici objectiu. Això exigia un treball molt laboriós i llarg, però l'ha dut a terme el pare Maynard J. Geiger, doctor en Filosofia (Història), investigador, crític, arxiver de la Missió de Santa Bàrbara de Califòrnia, Estats Units. Geiger és el qui ha escrit la millor i definitiva biografia de Juniper Serra.

L'obra de l'historiador nord-americà es titula, "Vida i època de fra Juniper Serra". L'autor visita personalment els llocs —que no són pocs— en què Serra visqué i treballà. Geiger seguí 125 arxius, biblioteques i col·leccions particulars, en dos conti-

nents. L'obra consta de dos volums amb més de 500 pàgines cada un. No hi manca il·lustració adient, i les fonts historiogràfiques que van al final del segon volum són extensíssimes.

L'autor de l'obra que ressenyem morí l'any 1977, havent esmerçat 15 anys en la composició del seu treball, que ha contribuït a aclarir molt punts obscurs i ha estat factor decisiu per accelerar el procés de beatificació i canonització del cèlebre framenor mallorquí.

La biografia del pare Geiger ha estat traduïda al castellà pel pare Jacinto Fernández Lago, que morí inesperadament l'agost de l'any 1986, sense haver pogut veure imprès el llibre. Contribuí a la seva definitiva publicació Bartolomé Font Obrador. Creiem que aquesta magna biografia ha sortit a la llum pública en uns moments molt oportuns: en vigílies del V Centenari del descobriment de l'Amèrica i en vigílies de la beatificació del servent de Déu.

FRANCESC GAMISSANS

(1) VIDA Y EPOCA DE FRAY JUNIPERO SERRA. Maynard J. Geiger. Traducció de Jacinto Fernández Lago. Palma de Mallorca. 1987.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Tics familiars de pronunciació

ALBERT PERA

La parla és la realització personal de la llengua, i per tant, tindrà tantes versions com persones se'n serveixin. Encara que només fos pel to i el timbre de la veu, ja hi hauria diferència d'una persona a una altra. Afegiu-hi també els factors culturals que fan que un hom s'esforci a observar la recta pronunciació, o al revés, que la carència dels quals negligenci tota preocupació i l'expressió oral surti tal com raja, amb tots els defectes adquirits i sobreposats.

Encara hi ha els trets dialectals que marquen diferències molt accentuades. Per a un expert és claríssim senyal del lloc de procedència de qui parla el deix dialectal detectat en la pronunciació. Recordeu que a sant Pere el reconeixen com a seguidor de Jesús, pel deix galileu de la parla, encara que ell s'entesti a negar-ho.

Recordeu també que el professor Higgins, personatge principal de l'obra de teatre Pigmalión, de Bernard Shaw, sap conèixer pels defectes de la parla, el lloc de residència de cada inter-

locutor entre els barris d'una mateixa ciutat, Londres, precisant-ne fins i tot l'època en què hi ha viscut.

La llengua és el model a què tots hem de tendir, però ningú no s'escapa d'incórrer en algun defecte de pronunciació, o de sintaxi, quan no és qualche barbarisme que s'hauria pogut evitar.

Així com la parla del lloc on vivim ens marca, i quan en sortim se'n coneix l'origen, no és estrany que la influència familiar també ho faci, i podem detectar tics de pronunciació, o de lèxic propis d'aquesta o d'aquella família.

En conec una que intercala un so vocàlic neutre entre la r i la n finals de paraula: "A l'hivernar mengem carran al forran". Si el pare o la mare parlen així, indefectiblement els fills, sense ni adonar-se'n, també ho faran. D'altres, per contra, suprimeixen

el so vocàlic existent i diuen: "Ens trobarem al pardor de la carrtera". O al revés, intercalen més vocals del compte: "Els caragols que mengen carabassa treuen barromera". Hi ha famílies que no saben dir la ela, la converteixen gairebé en una u: "Ues aueuies deu temps pasquau". Algunes guturalitzen la r i així s'assemblen a la pronunciació francesa: "La goda deg caggo té eg feggo gosegat pel govell".

Tots recordareu el parlar d'algunes persones en llegir aquests exemples, tot i que, escrits, resulten exagerats per la impossibilitat de transcriure segons quins sons amb exactitud.

Perles Ortogràfiques

Nois distingits li acompanyaran per un bon relax. Un lector m'envia aquest anunci econòmic d'un diari de gran tirada. Es veu que amb la lletra menuda no miren prim, perquè això hauria de dir: Nois distingits l'acompanyaran.

MODA

MARIA JOSE EJARQUE

Abric d'astracan negre, la línia recta del qual contrasta amb l'amplitud de les mànigues. Tira de l'escot en un efecte de coll xemeneia.

Abric molt juvenil, realitzat en be Lamb blanc del Tibet, de tall envoltant i confortable.

Un jaquetó folgat que se cenyeix a la cintura mitjançant un cinturó de napa de to més clar. Petit coll i mànigues amples.

Aquestes pells meravelloses...

No fan falta massa adjectius per presentar Ramon Raventós, firma evidentment coneguda i qualificada entre els millors, ja que el seu estil personalíssim de treballar la pell, així com la seva alta qualitat creativa són sempre la millor garantia.

En la presentació de la seva darrera col·lecció tardor-hivern '87, van poder admirar l'exquisidesa d'uns models que aportaren un cert volum i una certa fluïdesa com a temes dominants.

La gran presència de línies i models sempre elegants i sense estridències, van aportar efectes meravellosos per la forma tan acurada de treballar i elaborar les pells, obrint-se la desfilada amb una passarel·la plena de jaquetons en la seva doble versió de curt i llarg, realit-

zats en be Lamb del Tibet blanc i gris, per a dones eminentment joves. Per altra banda, es van veure molts abrics i bruses, tot treballat amb gran mestratge i un marcat criteri de moda, ja que tant els astracans com el "Petit gris", el lleopard, el mart gibelí i els visons (aquesta treballats de través en molts casos) presentaren algunes cintures lleugerament ajustades sostingudes per amples cinturons de napa. Com a contrast, peces molt amples amb predomini de llargs marcats.

Presència de reversibles d'astracan swakara en substitució de les gavardines, la napa de les quals es presenta tractada a prova d'aigua, resultant molt elegants i molt pràctiques a l'hora d'enfrontar-se amb les inclemències del temps.

Vam veure pells de castor rasat, que no perden qualitat ni durada pel fet de tenyir-se, així com gran presència d'astracans negres per a models de tall molt juvenil.

Línies redingot, cintures ajustades i moltes peces folgades basades en les idees de sempre, però totalment renovades.

Visons treballats al través, colls petits i tipus xemeneia, amb botons sopata amb presència d'un sol botó visible. Mànigues raglan, muntades o japoneses marcant espatlles molt importants. Punys sostenint frunzits.

En definitiva, una col·lecció que destacà pel seu alt nivell creatiu i per la presència viva d'unes pells evidentment meravelloses, evidentment belles.

COSTUMS I TRADICIONS

La Verge de les Alades

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Just a la partió entre el Ripollès i Osona, damunt de Sant Pere de Torelló s'aixeca, alterós, el santuari de Bellmunt. Popularment, la Verge que s'hi venera de recuats temps ençà, es coneguda pel nom de les Alades.

Conta la tradició, que la imatge fou obra de sant Marc i de sant Mateu i els goigs ho asseguren. Posats a escollir optem pels més antics per considerar que la ingenuïtat els fa més populars: "Vostre imatge segons veu / s'ostenta la més formosa, / per ser obra portentosa / de Sant Marc i Sant Mateu..."

Com va anar a parar a la serralada de Bellmunt? Una vegada més hem de recórrer a la tradició que es narra a través dels goigs i d'una cançó popular. Uns i l'altra difereixen en alguns detalls, puix la segona més aviat es refereix a un miracle obrat en la persona de dos traginers.

Anem, primer, pels goigs: "No pogué estar amagada (la imatge) / molt temps en Alexandria...". "Un cert home us va portar / i amb Vós mil prodigis sella, / puix perquè anava amb sa estrella / vencé la fúria del mar; / quan es pensava ofegar / sens dany la traqueureu fora..."

La imatge passà a Malta, Mallorca i Poür fins arribar al puig de Serraganyada a Sant Pere de Torelló on fou amagada, no se sap quah, ni com. Tanmateix, un eixam de formigues alades senyalà a un bou el lloc on fou descoberta i s'hi alçà un pedrò. Més tard, al davant i més enlairat, el santuari:

"L'estrella ses influències / despedí en el lloc doblades, / i semblaren les alades, / alades intel·ligències; / fins que un bou amb competències / vostre patrocini implora..."

Segons la cançó, trobant-se dos traginers de retorn de l'Aubèrnia, tingueren la dissort de perdre el matxo arrossegat per l'aigua. En invocar els seus patrons, la justícia que perseguia els cristians, els encarcerà carregant-los de grillons i cadenes. A la mitja nit, una gran claror els desvetllà i s'aparegué la Mare de Déu amb unes claus i els alliberà.

Per desgràcia una donzella els veié i en donà part als esbirros que els perseguiren fins a la serra dessús dita. Un anomenat Moreu demana a l'altre, de nom Jordi si no pot seguir. Ell respon que els grillons i les cadenes pesen massa i en arribar a Bellmunt les deixen a l'església. Quan tornen a baixar, els perseguidors no els coneixen.

Quinze dies abans de l'Assumpció de Maria, les formigues alades entren en munió per les esclatxes al temple, on moren. El prodigi dura deu o dotze dies; després no se'n veu cap en tot l'any:

"Per a fer ostentació / que vostre glòria mantenen / tots anys les alades vénen / en gloriosa processó: / cedint amb veneració / la vida per tal Senyora..."

Quan vaig anar-hi per primera vegada l'any 1927, el capellà va assegurar-me que si bé se'n trobaven de mortes damunt de l'altar, mai no n'havia caigut cap durant la Missa.

CUINA

Carxofes boníssimes

1 Kg. de carxofes
2 ous durs
50 gr. d'ametlles torrades

100 gr. de bacon
una mica de farina
una mica de llet

Bulliu els ous durant 12 minuts perquè es tornin durs. Deixeu-los en aigua freda, durant una estona.

Traieu les fulles dures de les carxofes. Prepareu-les així totes, mentre s'està escalfant una cassola amb aigua. Quan l'aigua bulli, tireu-hi sal i tot seguit tornegeu els cors de les carxofes, talleu-les per la meitat de la seva altura i després en quatre trossos, tireu-les a l'aigua bullint d'una a una, preparant-les una mica.

Quan hi siguin totes, deixeu-les coure sis minuts i escorreu-les.

Fregiu el bacon tallat a trossets petits, reserveu en un plat i en el mateix oli fregiu les carxofes, passades per la farina, fins que estiguin una mica rosses.

Col·loqueu-les en una cassola de fang per presentar-les. Moleu les ametlles, després piqueu-les amb els dos rovells dels ous durs, afegiu una mica de llet, tireu-ho sobre les carxofes i cobriu-les amb aigua.

Col·loqueu a sobre els trossets de bacon i les clares dels ous tallades a tires.

Deixeu coure a foc molt suau una mitja hora. Serviu en la mateixa cassola.

MARIA GLORIA MONTAÑOLA

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239 12 92 - 322 31 82. Pref. Concert entrevista.

FILATÈLIA

Per ENRIC GRAUPERA

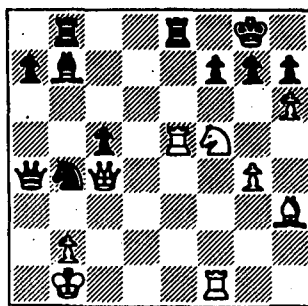

Dins la sèrie "EUROPA", l'11 de maig del 1987, Bèlgica emetè dos segells dedicats a l'art modern: Església de Lovaina la Nova i torre de la Societat Regional d'Investigació St. Maarteensdal, a Lovaina. El campanar de l'església, obra de l'arquitecte Jean Cosse, està inspirat en el gest d'unir les mans per a la pregària. Valor: 13 i 24; Dibuix: M. Gerard Gaudaen. Mides: 24 1/2 x 35'4 mm. Tiratge: (13 F.), 9 milions; (24 F.), 2 milions i mig.

Dr JAUME MORA

Blanques juguen i guanyen

Altra vegada una jugada espectacular, però aquesta vegada amb un esquema menys freqüent.

Solució al diagrama 210

1 Df5-h7+ Rg8-f8, 2 Dh7xh8+ i mat.

Per Snop

En totes direccions cercar 10 noms d'Apòstols

J	L	A	F	M	A	T	E	U	U
O	A	B	S	L	E	D	E	A	R
A	C	O	M	T	O	M	A	S	O
N	N	F	A	I	O	G	A	I	A
T	E	D	R	T	M	I	N	M	A
H	E	E	R	F	S	R	M	O	I
U	G	A	U	E	A	P	A	C	H
P	B	O	D	L	U	A	R	M	M
M	O	U	S	I	L	E	P	O	R
Q	J	U	U	P	E	R	E	E	A

SOLUCIÓ

DIAGONAL
Andreu
Tadeu (CG)
Bartomeu
Judes

CRITICAL
Joan
Felip
Simó

HORIZONTAL
Mateu
Tomas
Pere

SOLUCIÓ:

- Com indica la numeració, començar per l'u fins al 10 fent vaivé i llavors tornar per la línia de baix, fins a arribar al nº 20.-**

1- Municipi de La Garrotxa.-	11- Nom femení.-
2- Municipi d'Osona.-	12- Nom femení.-
3- Municipi de la Selva.-	13- Nom masculí.-
4- Municipi del Baix Camp.-	14- Nom femení.-
5- Municipi del Pallars Sobirà.-	15- Nom masculí.-
6- Municipi del Maresme.-	16- (A l'inr.) nom masculí.-
7- Municipi de la Noguera.-	17- Nom masculí.-
8- Municipi d'Osona.	18- Nom femení.-
9- Municipi de la Rivera d'Ebre.-	19- Nom femení.-
10 Municipi d'Osona.-	20- Nom masculí.-

JEROGLÍFIC

Per SNOP

VIGILANT LA CANALLA...

EST

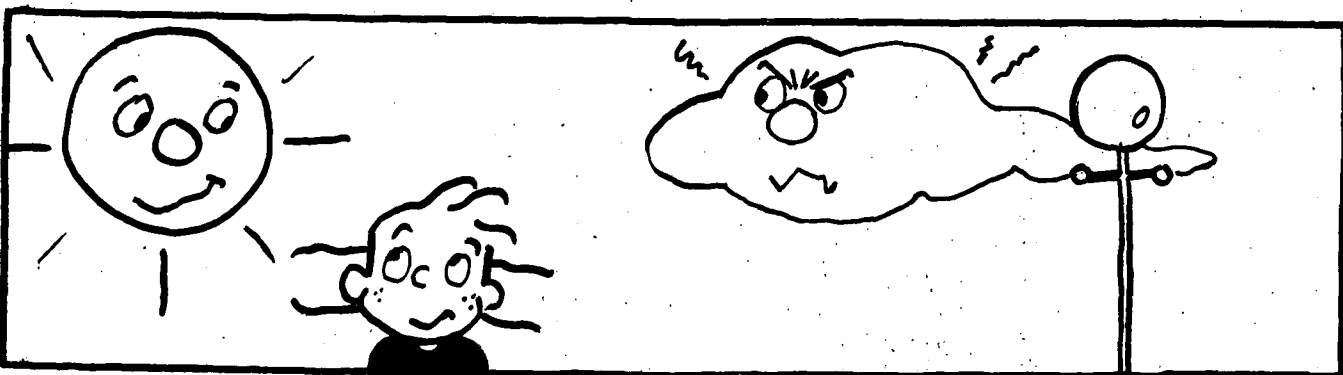
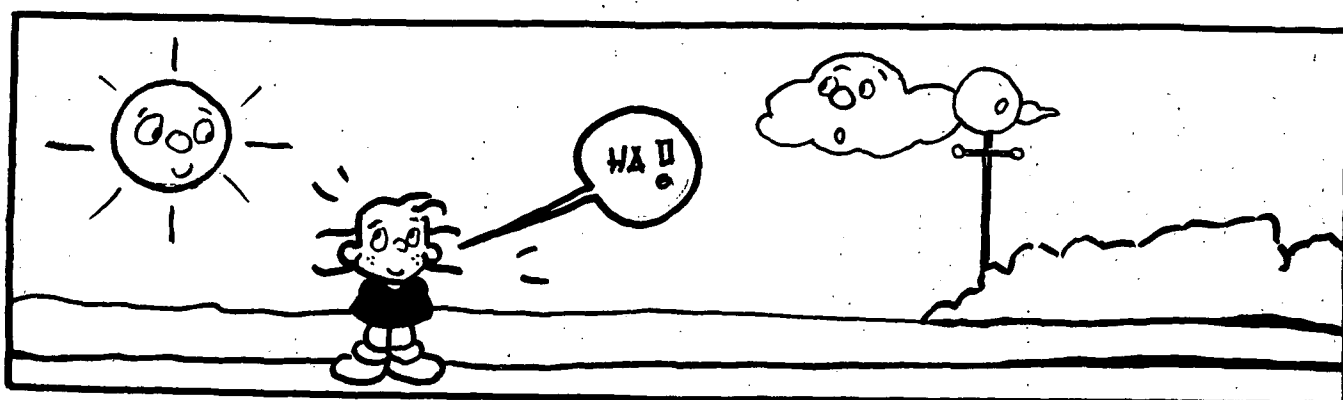
Solució al 440

NO TE SON

NO (T) TE SON

FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•

Resultats	Clasificacions					La travessa	Golejadors	Pròxima jornada
Cádiz-Logroñes 0-0	PJ	GF	GC	Ptos.	1. Cádiz-Logroñes	(X) X	Hugo Sánchez (Real Madrid) 21	Celta-Logroñes
Mallorca-Celta 0-0	1. R. Madrid 25	64	17	41 + 17	2. Mallorca-Celta	(X) X	Baquero II (R. Sociedad) 15	Betis-Mallorca
Sabadell-Betis 2-1	2. At. Madrid 25	45	21	35 + 9	3. Sabadell-Betis	(1) 1	Rubén Salinas (At. Madrid) 13	Barcelona-Sabadell
At. Madrid-Barcelona 0-2	3. R. Sociedad 24	42	18	35 + 11	4. At. Madrid-Barcelona	(2) 2	Uralde (Ath. Bilbao) 11	Murcia-At. Madrid
Ath. Bilbao-Murcia 1-2	4. Ath. Bilbao 25	37	28	31 + 7	5. Ath. Bilbao-Murcia	(2) 2	Lineker (Barcelona) 9	R. Sociedad-Ath. Bilbao
Valencia-R. Sociedad 0-1	5. Celta 25	30	25	27 + 1	6. Valencia-R. Sociedad	(X) 2	Narciso (Las Palmas) 9	Valladolid-Valencia
Español-Valladolid 4-2	6. Valladolid 25	23	25	27 + 3	7. Español-Valladolid	(X) 1	Contreras (Las Palmas) 9	R. Madrid-Español
Sevilla-R. Madrid 1-1	7. Sevilla 25	25	30	26 + 2	8. Sevilla-R. Madrid	(1) X	Higuera (Mallorca) 9	S. Gijón-Sevilla
Las Palmas-S. Gijón 5-2	8. Osasuna 25	26	24	25 + 1	9. Osasuna-Zaragoza	(1) 1	Loren (R. Sociedad) 7	Zaragoza-Las Palmas
Osasuna-Zaragoza 4-1	9. Barcelona 25	34	33	25 - 1	10. Oviedo-Santander	(1) 1	Fernando (Valencia) 7	Osasuna-Cádiz
	10. Cádiz 25	27	34	25 - 1	11. Llerida-Castellón	(1) 1	Cabrera (Cádiz) 7	
	11. Zaragoza 24	36	36	23 - 1	12. Cartagena-Bilbao Ath.	(2) 2	Goicoechea (Osasuna) 7	
	12. S. Gijón 25	28	38	23 - 1	13. R. Vallecana-Huelva	(1) 1	Losada (Español) 7	
	13. Español 25	32	37	22 - 2	14. Granada-Hércules	(X) X	Joaquín (Gijón) 7	
	14. Valencia 25	27	35	22 - 2			Nadal (Logroñes) 7	
	15. Murcia 25	24	30	20 - 6			Michel (R. Madrid) 7	
	16. Las Palmas 25	33	45	20 - 4				
	17. Mallorca 25	28	40	20 - 6				
	18. Logroñes 25	18	34	19 - 7				
	19. Betis 25	27	34	18 - 8				
	20. Sabadell 25	17	39	14 - 12				

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

395

Històries d'Eixerits

El gitanet neteja-vidres

Fa pocs dies, tots els de casa anàrem d'excursió. Travessant el centre d'una vila bastant gran, ens haguérem d'aturar davant d'un semàfor que s'havia posat vermell. De sobte, com per art d'encantament, la cara bruna d'un eixerit gitanet es plantà davant la finestra del pare. "Quié usté que le limpie lo cristale?", digué més o menys.

Era un vaillet maco. Tenia uns ulls vius i negres, cabells abundosos i arrissats, i la boca amb unes dents molt blanques, dibuixava un somriure sincer i simpàtic. De moment ens quedàrem tots que no sabíem ni què dir ni què fer. Però ell, llest i ràpid, amb una esponja xopa d'aigua, fregava ja el vidre.

La mare digué al pare: "Dóna-li una bona propina, pobret!" El pare, del cabasset dels cèntims per a l'autopista en tragué una moneda de cent pessetes i li donà. "Dios se lo pague, zeñó", i amb un salt es posà a la voravia. Llum verda i continuàrem el camí. Silenci. La mirada d'aquells ulls i el somriure d'aquell rostre se'ns havien ficat cor endins.

De fet se'l veia un noi content. Aquella feina per a ell devia ser com un joc, i el dring de les monedes a la butxaca, l'omplia de satisfacció pel seu treball. Però... on vivia? Com era la seva família? Anava a escola? Havia dinat ja? Tenia roba per guardar-se del fred?

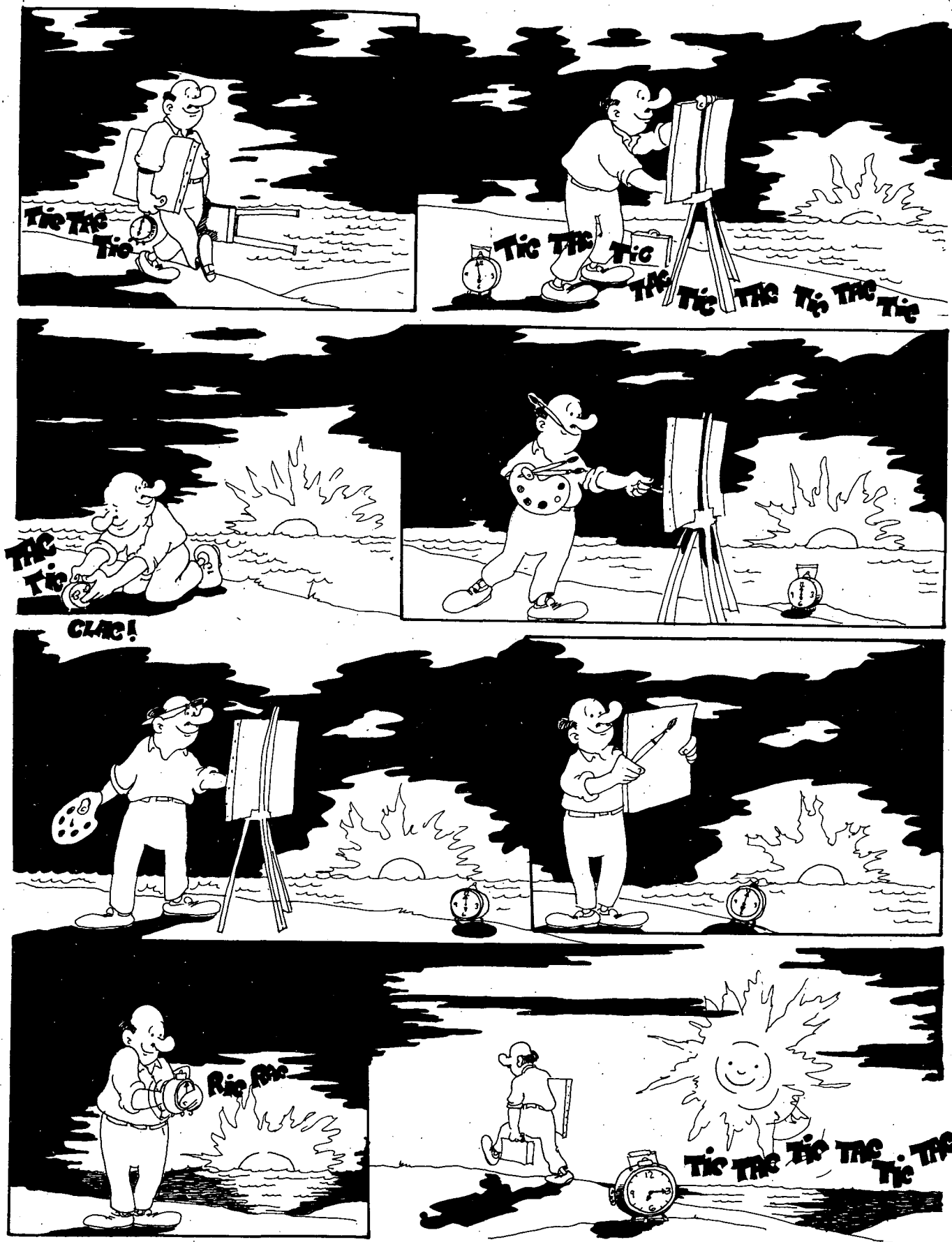
Quan hem tornat a passar, he mirat si el veia. No hi era. M'hauria agradat tornar-lo a veure. Sense dir res a ningú, li havia comprat dos xiclets.

L'Eixerit

GALI

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

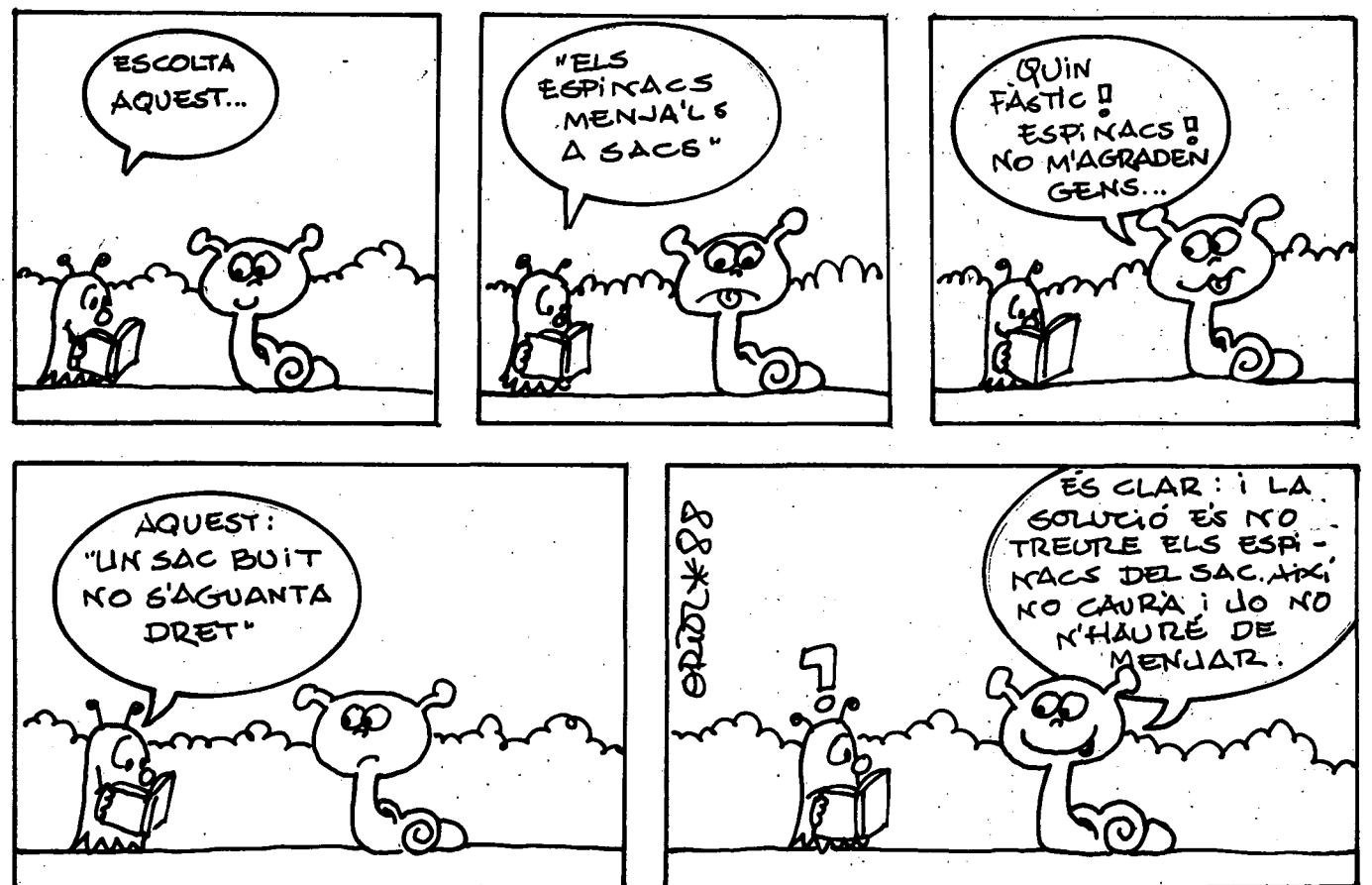
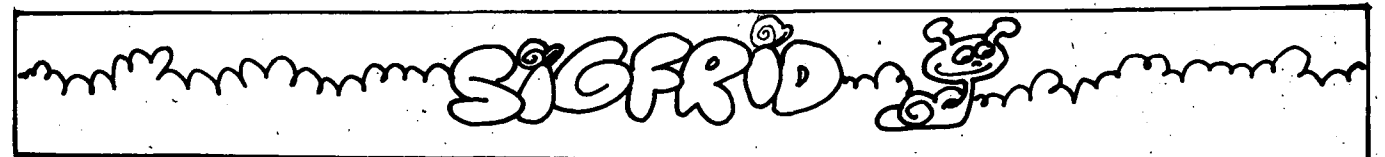
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli sengons sant Joan, capítol 2, versets del 13 al 25 (Jo 2:13-25).

Reflexionem: 1. Jesús vol que la relació de cadascú de nosaltres amb Déu, sigui sincera i neta. La gent hi estava acostumada a la presència dels mercaders en el temple, i potser també era força rutinària la seva participació en la pregària comunitària. Jesús ens recorda que quan l'home vol trobar-se amb Déu, cal anar-hi amb el cor i el pensament oberts a ell, i pregar, escoltant i adorant-lo.

2. Va bé que les comunitats cristianes tinguem un lloc per a reunir-nos i celebrar la nostra fe. És bonic pregar i lloar Déu tots junts. Però Jesús, és per a tots nosaltres el Nou Temple de la Nova Aliança, temple vivent. És en Ell, on es fa realitat la comú-unitat, la comú-unió de totes les dones i de tots els homes que creuen en ell.

3. Jesús sap prou bé què hi ha en cada un de nosaltres. Déu coneix el nostre cor i el de totes les persones. Per això la nostra actitud davant Déu ha de ser sincera i humil. Ell ens estima i no vol altra cosa que el nostre bé.

El mossèn

DIUMENGE - 6

- 11.00 Signes del temps.
11.30 Matinal a TV3:
"Debussy".
13.00 Esports.
14.30 Gol a gol.
15.00 Telenotícies.
15.30 Batman: "El tretzè barret".
16.00 Les aventures de Sherlock Holmes:
"La banda clapejada (dual)".
16.55 Tarda de...
"El meu doble als Alps".
18.30 Bàsquet.
20.00 Gol a gol.
20.30 Telenotícies.
21.00 30 minuts.
21.30 A cor obert:
"Vigila el cel (dual)".
22.30 Gol a gol.
23.30 Futbol:
"Nàpols/Roma".

Contingut del programa "SIGNES DELS TEMPS"

Dia 7 de març:
QUATRE MOVIMENTS
D'ESGLÉSIA A LA CUL-
TURA
(MIEC, MIDADEN,
MIIC, Moviment pre-
universitari).

Nota: L'hora d'emissió habitual és entre 3/4 d'onze del matí dels diumenges fins a 1/4 de dotze. Amb tot, algun dia, pot avançar-se un xic.

DILLUNS - 7

- 12.30 Universitat oberta:
"Rates i super-rates".
13.00 TV3 segona vegada:
"Gol a gol".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Les morenes-estan de moda (dual)".
16.20 L'exèrcit secret - 7.
17.10 Universitat oberta:
"El despertar de l'hora (dual)".
17.35 Ferdy - 10.
18.00 L'home invisible.
18.45 Els Jetson:
"Tarda de gossos (dual)".
19.15 El retorn de l'antílop.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filpim.
21.15 Bona cuina.
21.25 L'equalitzador:
"Jugar sobre segur (dual)".
22.25 Teatre:
"Per un si o per un no".
23.25 Ballet. "Triad".
23.55 Telenotícies.
00.05 Arsenal-Atlas.

DIMARTS - 8

- 12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
"Transformacions y matrius (dual)".
13.00 TV3, segona vegada:
"Gol a gol".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Els autoxocs (dual)".
16.20 L'exèrcit secret - 8.
17.10 Universitat oberta:
"Dilatacions en direccions obli-
ques (dual)".
17.35 Ferdy - 11.
18.00 Treure partit del micro:
"Música informàtica".
18.30 Oh! Bongònia.
19.15 El retorn de l'antílop:
"Mudança (dual)".
19.45 Filpim.
20.30 Telenotícies.
21.15 Bona cuina.
21.25 Angel Casas Show.
23.05 Perry Mason:
"El cas de la dama cleptomà (dual)".
00.05 Telenotícies.

DIMECRES - 9

- 12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
"La visió (dual)".
13.00 TV3, segona vegada:
"Crònica 3".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Operació possum (dual)".
16.20 L'exèrcit secret - 9.
17.10 Universitat oberta:
"Camins fotoquímics (dual)".
17.35 Ferdy - 12.

- 18.00 Cinc i acció.
19.15 Filpim.
20.00 Bàsquet:
21.00 Lotto 6/49.
21.30 Telenotícies.
22.00 Bona cuina.
22.10 Informatiu cinema.
22.40 Cinema 3:
"Un boig encantador".
00.25 Telenotícies.

DIJOUS - 10

- 12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
"L'osmoregulació en els antrò-
podes (dual)".
13.00 TV3, segona vegada:
"Angel Casas Show".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Creuer d'espies (dual)".
16.20 L'exèrcit secret - 10.
17.10 Universitat oberta:
"El roinyó dels vertebrats (dual)".
17.35 Ferdy - 13.
18.00 L'home invisible.
18.45 Els Jetson:
"Si feu vaga... al carrer (dual)".
19.15 Els metralladors - 1.
19.45 Filpim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filpim.
21.15 Bona cuina.
21.25 Blanc o negre.
23.10 Temps de neu.
23.30 A tot esport.
00.30 Telenotícies.

DIVENDRES - 11

- 12.30 Universitat oberta:
"Jocs i festivals (dual)".
13.00 TV3, segona vegada:
"A tot esport".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "La teranyina (dual)".
16.20 L'exèrcit secret - 11.
17.10 Universitat oberta:
"Roma sota August (dual)".
17.35 Ferdy - 14.
18.00 L'home invisible.
18.45 Els Jetson:
19.15 Els metralladors - 2.
19.45 Filpim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filpim.
21.15 Bona cuina.
21.25 De professió A.P.I.:
"El xalet".
21.55 Ràdio Cincinatti:
22.25 Crònica 3.
23.25 Telenotícies.
23.40 "El rei Lear", de William Sha-
kespeare.

DISSABTE - 12

- 10.30 Sardanes.
11.00 Universitat oberta:
"Repetició".
13.00 Cinc i acció (Rep.).
14.15 Oh! Bongònia.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Els barrufets.
16.00 Esports.
17.30 Identitats:
"Leopold Pomés".
18.30 Dit i fet.
20.00 Vida salvatge:
"El cant del gall salvatge".
20.30 Telenotícies.
21.05 Lotto 6/49.
21.10 Bona cuina.
21.20 Magnum:
"El cavall de Troia (dual)".
22.30 Pel·lícula:
"La primera nit de tranquil-
litat".
00.00 El món del cinema.

DIUMENGE - 6

- 2.25 Música golia.
3.25 El fugitiu.
4.20 Llarg-metratge:
"Entre amigues".
6.00 Documental.
7.30 Llarg-metratge:
"Nacida para el mal".
9.00 El dia del Senyor-Santa Missa.
10.00 Informe setmanal.
11.00 Concert.
12.00 Poble de Déu.
12.30 El riu groc.
13.30 Estiu blau.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 La crida dels gnoms.
16.05 Estrenes TV:
"Para siempre".
17.45 Si ho sé no vinc.
18.40 Dibuixos animats.

- 18.55 Magia Potagia.
19.25 L'hora del T.P.T.
19.55 A portada.
20.30 48 hores.
21.00 A vista d'ocell.
21.30 La vida segueix.
22.35 Diumenge cinema:

DILLUNS - 7

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 71.
12.00 Gabriela - 123.
13.00 Benet i Cecili.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Els Colby:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Fraguell Rock.
19.00 A mitja tarda.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El preu just.
22.45 Alfred Hitchcock:
"Indeseable de carretera".
23.10 Documents TV.
23.55 Telediari - 3.

DIMARTS - 8

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 72.
12.00 Gabriela - 124.
13.00 Les aventures de Gulliver.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Els Colby:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Heidi.
19.00 Escollir una professió.
19.30 Entre línies.
20.00 Les noies d'or.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Viatge amb nosaltres.
22.25 Sessió de nit:
"Morituri".
00.30 Telediari - 3.

DIMECRES - 9

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 73.
12.00 Gabriela - Ep. 125.
13.00 Foc salvatge.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Els Colby:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 La pedra blanca.
19.00 A tope.
20.00 De 9 a 5:
"Desconnectada temporalmente".
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Estimats pirulí.
22.20 Cançó trista de Hill Street:
"Daisy en el país de las mara-
villas".
23.15 Els Picasso de Jacqueline.
23.45 Telediari - 3.

DIJOUS - 10

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 74.
12.00 Gabriela - 126.
13.00 Micky i Donald.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Els Colby:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Musiquíssims.
19.00 Crònica jove.

- 19.25 Amb les mans a la massa.
19.55 Parlant clar.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Llum de lluna.
22.15 Dret a discrepar.
23.45 A mitja veu.
00.15 Telediari - 3.

DIVENDRES - 11

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 75.
12.00 Gabriela - 127.
13.00 Els ossos Berenstain.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Els Colby:
17.55 Avanç telediari.
18.00 La llenterna màgica.
19.30 Diccionari de la salut.
20.00 L'hora de Bill Cosby - 47.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 En família.
22.30 Divendres cinema:
"El violinista en el tejado".
01.40 Telediari - 3.

DISSABTE - 12

- 2.15 Jazz entre amics.
3.15 McMillan i la seva esposa:
"Secuestro por un Rembrandt".
4.30 Llarg-metratge:
7.25 Llarg-metratge:
"Un destino de mujer".
9.00 A tope.
10.00 El mag d'Oz.
10.30 La bola de cristall.
12.30 Nova gent.
13.30 L'altra mirada.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Els aurons.
16.05 Primera Sessió:
17.50 Erase una vez... la vida.
18.20 Dibuixos animats.
18.30 Joc de nens.
19.00 Número 1.
19.35 MC. Gyver:
"El enemigo está en casa".
20.30 48 hores.
21.05 Informe setmanal.
22.20 Dissabte nit.
23.25 Uniforme gris:
"Uniforme gris" (1ª part).
01.00 Cinema de mitjanit:

DIUMENGE - 6

- 9.30 Santa Missa.
10.30 Objectiu-92.
12.00 Estudi Estadi.
14.50 L'informatiu cap de setmana.
15.00 Estudi Estadi.
18.45 Sessió de tarda:
"Esa voz es una mina".
20.10 Spenser, detectiu privat:
21.00 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Debat.
22.30 Estudi Estadi.
13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 La saga dels Rius.
13.30 El món del circ.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 La vall de Shallowford.
15.30 Pacific.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Vent, fusta i fang.
18.00 Fills i filles.
18.30 Avanç de l'informatiu vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
21.20 Cinema club:
"Rocco y sus hermanos".
00.20 Últimes preguntes.

DIMARTS - 8

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 La saga dels Rius.
13.30 Portes endins.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 La vall de Shallowford.
15.30 Planeta vivent.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Si fa sol.
18.00 Fills i filles.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Memòria del Pirineu.
21.15 Suplements - 4.
21.45 Tèndidò cero.
22.15 El temps és or.
23.15 La bona música.

DIMECRES - 9

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 La saga dels Rius.
13.30 La plaça de la lluna.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 Anna Karenina - 1.
15.30 Els africans.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Si fa sol.
18.00 Fills i filles.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 A punt.
21.00 Opera:
"Fedora".
23.30 Estudi Estadi.

DIJOUS - 10

- 13.00 Avanç de l'informatiu.
13.03 La saga dels Rius.
13.30 El divan d'Ivan.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 Anna Karenina - 2.
15.30 La ruta de la seda.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Si fa sol.
18.00 Fills i filles.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Històries de cara i creu.
21.15 Suplements - 4.
21.45 Documental.
22.00 Sorteig Loteria Primitiva.
22.10 Dijous cinema:
"El quimérico inquilino".
00.15 Metròpolis.

DIVENDRES - 11

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 La saga dels Rius.
13.30 Què vol veure?
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 Anna Karenina - 3.
15.30 Les illes vivents.
16.30 Cinema espanyol.
18.00 Fills i filles.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Narracions americanes:
"La llar del soldat".
19.30 Escoltem els músics.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Jazzbar.
21.15 Suplements - 4.
21.50 Concert.
23.25 Prop de les estrelles.

DISSABTE - 12

- 9.30 Chopi i la princesa.
10.15 Escoltem els músics.
10.45 De cara al mar.
11.15 Mirades.
12.00 Una història particular.
13.00 Recordar, perill de mort.
14.00 L'informatiu cap de setmana.
14.30 135 escons.
15.00 Estadi 2.
22.00 L'informatiu cap de setmana.
22.30 Escenes d'un matrimoni.

COMENTARIS TV

UN ALTRE COP "ELS JOGLARS"

De fet l'actuació de "Els Joglars" no ha de sorprendre a ningú. El que busca aquest grup teatral és provocar, molestar, fer burla de persones i creences per sortir, ho han aconseguit de nou, a les primeres pàgines dels diaris. Penso que, com en altres ocasions, la confusió rau a no saber on està el límit de la llibertat d'expressió i on comença el respecte. Ningú no diu que no es puguin criticar positivament les persones, els polítics i fins i tot les institucions. El problema és que aquesta crítica tingui un to constructiu i alhora respectuós. Criticar no vol dir ofendre, aixecar falsos testimonis, fer burla sangrant.

Tanmateix però, altra cosa són les creences. Penso que davant les creences tota prudència és poca. Els polítics, les institucions esportives, en aquest cas el Barça i en Jordi Pujol, son persones i fets temporals que ens poden convèncer o no. Tots sabem que uns són d'aquest equip i altres d'aquell, d'aquest o aquell partit. És una qüestió de gustos, de tarannà, d'opinió. Aquests fets depenen d'eleccions molt subjectes al canvi o al matís: avui aquest partit em convenç, demà no. El dissabte era soci del Barça, el diumenge al vespre, després de la derrota, vaig estar a punt d'estrèpar el carnet.

De seguida es veu que davant la Verge, davant la Moreneta ens trobem amb una profunda creença que depèn d'una cosa tan seriosa com és la fe. Quan un creu i estima la Verge no ho fa en un joc. Hi posa molt: totes les seves esperances, les seves pregàries. A la Verge confia els seus més greus problemes, en Ella troba la intercessora davant Déu. Pel cristià, la fe, les seves creences, són al bell mig de la seva vida. Tota la seva conducta, els seus costums estan travessats per aquesta cabdal realitat. Per aquest motiu tan evident, una elemental forma de respectar una part importantíssima de la vida dels cristians és respectar les seves creences, les creences dels seus pares, dels seus fills i dels seus avis. No es tracta que això limiti la llibertat d'expressió, es tracta d'entendre que fer burla de la Verge no fa riure a ningú, per què, dit en una sola paraula, a ningú no li agrada que es riguin de la seva Mare —en aquest cas els catòlics— i tampoc no es agrada veure —per aquells que no són catòlics— com es fa burla d'aquella creença tan important per la vida de molts amics, parents, coneguts o companys de treball.

IGNASI BOFARULL

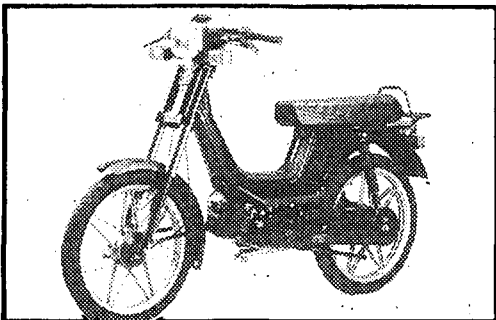
T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 69.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA TRADICIONAL SORTEIG 1988 DIA 28 DE MAIG

1r. Premi. Un Ford Fiesta

2on. Premi. Un ciclomotor
Derbi Variant Start
amb intermitents

DONEM SUPORT A CATALUNYA CRISTIANA

PODEU ADQUIRIR BUTLLETES A LES SEGÜENTS

LLIBRERIES:

La Hormiga de Oro, Avinguda Portal de l'Àngel, 3
Balmesiana, Duran i Bas, 6
Signe, Mallorca, 301

3er. 4rt. i 5è Premis.
Imatge de
la Verge "Benaurada"

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT!

Desitjo participar en el TRADICIONAL SORTEIG 1988 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

Envieu-me.....

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletès a 100 ptes.

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població.....

C.P.....

Trameto l'import per

☐ xec barrat que incloc

☐ gir postal.

PER INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA.
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A Tel. 301 37 18

ANY MARIÀ

6 de març del 1988 * n.º 10

J. ALDAZABAL

L'**Akàthistos** és un himne marià que els orientals canten des de l'antiguitat, tant en la celebració litúrgica com en la devoció popular.

Entre nosaltres és poc conegut, malgrat la seva bellesa literària i la seva riquesa teològica i espiritual.

Per voluntat del Papa va cantar-se íntegrament en la basílica romana de Santa Maria la Major, en la festa de Pentecosta del 1981, en presència de nombrosos bisbes occidentals i orientals: se celebrava el 1550 aniversari del Concili d'Efes.

També va interpretar-se el mateix any, 1981, a Mèxic, en el 450 aniversari de l'aparició de la Verge de Guadalupe. I a l'any següent, a Roma, el 2 de febrer, en la celebració dels religiosos amb el Papa.

Poesia. Teologia. Oració

El nom complet del càntic és **Himne akàthistos a la Santíssima Mare de Déu**.

La paraula **akàthistos** significa "dempeus", "sense cadira". Senzillament es tracta d'una rúbrica convertida en títol: des de molt antic els cristians d'Orient el canten i escolten dempeus, com a senyal de respecte, com nosaltres cantem el Te Deum o escoltem l'evangeli.

No es coneix el seu autor. El seu més recent i profund coneixedor, E. Toniolo, conclou el seu detingut estudi assegurant que probablement fou compost a finals del segle V o a inicis del VI: o sigui, al voltant de l'any 500. Si del seu autor no en coneixem el nom, si que estem convençuts que era un gran poeta, un bon teòleg, i un profund orant.

Les vint-i-quatre estrofes de l'himne **Akàthistos** estan impregnades d'una poesia de gran vol. Segueix rigorosament les lleis de la mètrica, fins en el nombre de síl·labes i la musicalitat rítmica dels seus accents, en la seva llengua original, el grec. Per cert, en aquesta llengua, les 24 estrofes comencen en ordre per cada una de les vint-i-quatre lletres de l'alfabet grec, formant així un acròstic. Però allò principal és la força poètica que traspuen les seves imatges, inspirades en la Bíblia o en la doctrina dels Pares. No és una homilia o un tractat dogmàtic. No vol ensenyar ni demostrar veritats. És un himne poètic, cantat, que vol envoltar amb el

L'AKÀTHISTOS: UN HIMNE MARIÀ ORIENTAL

El dia 25 de març, solemnitat de l'Anunciació del Senyor, l'Església Romana s'unirà, en la lloança, a les Esglésies germanes d'Orient amb el cant de l'himne "**Akàthistos**", que prové de la tradició de l'Església bizantina y canta la maternitat divina de Maria en el misteri de Crist i de l'Església. Joan Pau II presidirà a Roma el seu cant i celebració. A la diòcesi de Barcelona, el senyor cardenal Narcís Jubany, presidirà l'Eucaristia a la Basílica de la Mercè, a les 7 de la tarda, i, en el context d'aquesta celebració, la Mare de Déu serà invocada amb el cant d'aquest himne venerable.

Com que les parròquies, santuaris, monestirs i cases religioses són convidats a unir-se, d'una o altra forma, a aquesta lloança mariana, que serà expressió de la comunió en la riquesa de la gran tradició que uneix les Esglésies d'Orient i d'Occident, oferim aquí el text sencer d'aquest himne amb vista al seu ús en la solemnitat esmentada.

seu alè i entusiasme el qui recita o canta.

Juntament amb la poesia es capta en l'**Akàthistos** una profunda teologia. D'antuvi, per la comprensió que mostra del misteri de Crist i la seva Salvació. Però també per la teologia mariana. Relaciona contínuament els dos aspectes: junt al Senyor, Crist Jesús, apareix la seva Mare, Maria, entranyablement propera a nosaltres, els cristians, en l'exercici de la seva Maternitat. L'**Akàthistos** reflecteix la teologia mariana del segle V, immediatament després de la gran afirmació que va fer el concili d'Efes (any 431) sobre la Maternitat divina (= **Theotokos**, Mare de Déu). Una teologia basada en la Bíblica, sense exageracions, i evidentment sense al·lusions a festes

o aspectes de la teologia mariana que solament més tard aparegueren en l'Església.

La poesia i la teologia d'aquest himne condueixen a l'oració contemplativa i lírica, plena d'afecte i entusiasme, que sobretot es converteix en una lloança adreçada a Déu i a la mateixa Verge Maria.

Una teologia rica i sòbria al mateix temps

És admirable com aquest himne, en una visió global del misteri de Crist, de Maria i de l'Església, ens ajuda a contemplar i a cantar el pla diví de la salvació.

a) Abans de tot, Maria i la seva Maternitat apareixen com un misteri, una iniciativa admirable de Déu que supera la nostra ciència humana: "pe-

nyal que corona l'humà pensament, escluga insòsable als ulls més angèlics" (1), "secret d'aquest fet vós guardàreu, del savi el saber transcendiu, del cor del fidel sou la flama" (3), "els retòrics brillants semblantment als peixos emmudeixen... no comprenen possible que vós fóssiu Verge després de ser Mare" (17). Nosaltres, els cristians, davant d'aquest misteri de la virginitat i de la maternitat unides, ens omplim d'admiració i al mateix temps ho creiem i ho cantem: "el misteri admirem els creients mentre amb fe proclamem" (17), "sou far de sublim saviesa" (17).

b) Maria apareix al llarg de les vint-i-quatre estrofes com un reflex de Crist: "albada que el Sol anuncia" (1), "miracle primer del Messies, espill

de les seves paraules" (3), "oh Mare del Sol sense posta, a Crist ens mostreu, Senyor i Amic nostre" (9), "consell del Misteri més alt, oh clau del Regnat del Messies" (15), "umbracle del Verb que es féu home" (23), "Santa Mare del Verb" (24).

c) En ella es cura el mal dels nostres primers pares, Adam i Eva: "tendal que engoleix la tristor, Adam del seu fang redrecàreu, les llàgrimes d'Eva eixugàreu" (1), "cancell de la porta del cel... l'infern indefens vós deixàreu" (7), "per vós fou remesa la culpa, per vós es va obrir el Paradís" (15).

d) Finalment, Maria és presentada en tot l'himne amb una relació benèfica i maternal de cara a tota l'Església i a la humanitat: "escala divina que Déu davallava, oh pont per on pugen els homes al cel" (3), "recer sou segur per al cor del fidel... el nostre clement sou de Déu" (5), "oh joia dels pobles d'arreu" (9), "dilecte fruiter que als fidels assacia, brancatge ufanós que a tothom arrecera" (13), "sou nau de qui cerca salvar-se, oh port del qui salpa a la vida" (17), "amb Crist els fidels reuniu, de Verges sou Mare i sou Mestra" (19), "oh clara piscina d'antic ja predita, oh font que feu pur l'esperit, oh flaire del bàlsam de Crist, oh vida del més sant convit" (21), "de tot mal deslliureu a qui us prega, i del càstig mortal allunyeu, als qui canten units: Al·leluia!" (24). Amb abundants matisos, que aquí no podem recullir, i amb imatges variades, segons les diverses facetes de la història de la salvació, sempre apareix Ella com el suport de la nostra fe i el pont entre el Déu Salvador i la nostra debilitat.

* * *

Els cristians orientals, tant catòlics com ortodoxes, canten i resen des de fa gaire quinze segles aquest bellíssim himne marià, en les diferents llengües dels seus ritus. Ho fan en la seva oració privada i també en la litúrgia, sobretot el cinquè dissabte de Quaresma, anomenat precisament **dissabte de l'Akàthistos**. També té un lloc d'honor en altres ocasions solemnes d'acció de gràcies.

Nosaltres podríem certament enriquir amb ell la nostra comprensió del misteri de Maria i la nostra oració, en comunió amb els nostres germans d'Orient.

PRIMER ESQUEMA MELÒDIC
(Amb aquest esquema melòdic es canten les estrofes 1, 7, 13, 19)

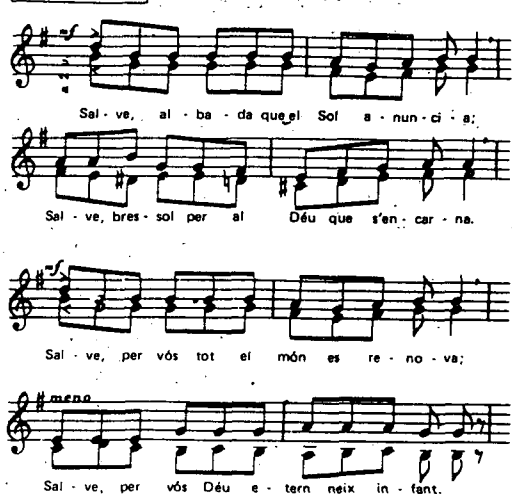
SCHOLA A

SOLO o SCHOLA B

SCHOLA A-B

ASSEMBLEA
SCHOLA A-B

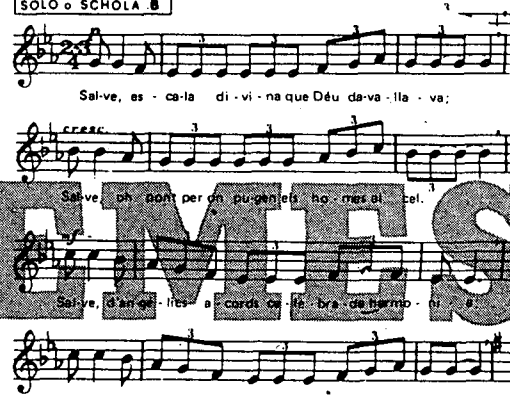

SEGON ESQUEMA MELÒDIC
(Amb aquest esquema es canten les estrofes 3, 9, 15, 21)

SCHOLA A

SOLO o SCHOLA B

PART HISTÒRICA
Episodis Evangèlics

Un arcàngel del cel
el missatge portava:
«Déu vos salve, Maria».
S'astorà el sant arcàngel
contemplant com el Verb s'encarnava
en la Verge fidel que l'escolta.
I amb aquestes paraules li canta:

Salve, estel de joïós resplendor;
Salve, tendal que engoleix la tristor.

Salve, Adam del seu fang redreçàreu;
Salve, les llàgrimes d'Eva eixugàreu.

Salve, penyal que corona
l'humà pensament;
Salve, espluga insondable
als ulls més angèlics.

Salve, en vós hi reposa
el soli del Rei;
Salve, porteu vós Aquell
per qui tot pren fermesa.

Salve, alba que el Sol anuncia;
Salve, bressol per al Déu que s'encarna.

Salve, per vós tot el món es renova;
Salve, per vós Déu etern neix infant.
Salve, Verge i Esposa!

L'escollida sabia
que era verge ben pura
i a l'arcàngel li deia:
«M'és estrany el missatge que portes
i difícil d'entendre al meu cor;
anuncies que mare seré
tot dient exultant:
Al·leluia!»

Freturava la Verge
per comprendre el Misteri
i així diu al diví missatger:
«Com podrà el meu si virginal
portar al món un infant?»
Gabriel, amatent, responia
a Maria cantant:

Salve, besllum dels designis sagrats;
Salve, penyora del més gran misteri.
Salve, miracle primer del Messies;
Salve, espill de les seves paraules.

«AKATI»

Himne marià de l'Església bizantina

Salve, escala divina
que Déu davallava;
Salve, oh pont per on pugen
els homes al cel.

Salve, d'angèlics acords
celebrada harmonia;
Salve, flagell poderós
de la turba infernal.

Salve, la llum inefable engendràreu;
Salve, secret d'aquest fet vós guardàreu.

Salve, del savi el saber transcendiu;
Salve, del cor del fidel sou la flama.

Salve, Verge i Esposa!

El poder de l'Altíssim
ombrejà la Donzella
i fou Mare l'Esposa innupta.
Aquell ventre fou gràvid de Déu
i un ubèrrim sembrat esdevé
pels qui cerquen collita de vida,
cantant:
Al·leluia!

Amb l'Infant dintre seu,
delerosa Maria
a la casa corré d'Isabel.
Quan Joan, en el si de la mare,
exultà per la veu de la Verge,
amb la joia sentida vibrà
i a la Mare de Déu li cantava:

Salve, oh gemma de nova Brostada;
Salve, oh branca del Fruit incorrupte.

Salve, al sant Sembrador vós sembreu;
Salve, deu vida a l'Autor de la vida.

Salve, oh terra fecunda
de béns a desdir;

Salve, oh taula parada
amb dons divinals.

Salve, un Prat feu florir
delitós de riqueses;
Salve, recer sou segur
per al cor del fidel.

Salve, de prec fervorós sou encens;
Salve, ofrena que al món dóna pau.

Salve, el rostre clement sou de Déu;
Salve, del cor sou de l'home esperança.

Salve, Verge i Esposa!

Amb el cor en-trasbals
i en el dubte suspès
sant Josep es debat.
Us coneix com a Verge intocada;
del secret unes noccs sospita.
En saber que és del Sant Esperit
aquell fruit que porteu, ell exclama:
Al·leluia!

Els pastors van sentir
les angèliques veus
que al Messies cantaven.
Quan van córrer per veure el Pastor,
un Anyell innocent van trobar-se
alletant-se en el pit de la Mare
i a la Verge li canten:

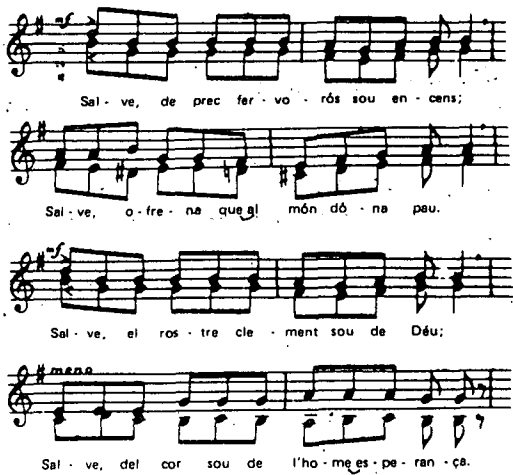
Salve, oh Mare del místic Anyell;
Salve, oh cleda del dòcil ramat.

Salve, escull de les feres malignes;
Salve, cancell de la porta del cel.

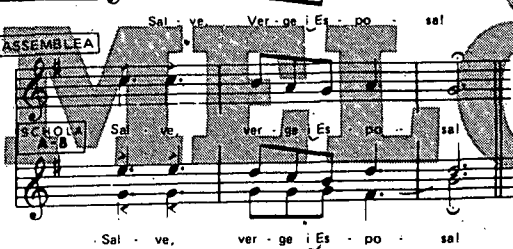
Salve, per vós amb la terra
exulten els cels;

Salve, per vós amb els cels
s'alegra la terra.

SCHOLA A-B

ASSEMBLEA
SCHOLA A-B

TERCER ESQUEMA MELÒDIC
(Amb aquest esquema es canten
les estrofes 5, 11, 17, 23)

SCHOLA A

SOLO o SCHOLA B

SCHOLA A-B

ASSEMBLEA
SCHOLA A-B

ISTOS»

tina. Versió catalana de JOSEP URDEIX

Salve, vós sou dels Apòstols
la veu i el ressò;
Salve, dels màrtirs la força
que res no aclapara.
Salve, columna de sòlida fe;
Salve, senyera fulgent de la vida.
Salve, l'infern indefens vós deixàreu;
Salve, de glòria santa ens vestiu.
Salve, Verge i Esposal

8

Tot fitant vers l'estel
que a l'Etern els guiava,
uns sants Mags caminaven.
Era flama i nord de la ruta
que els menava al Rei poderós.
Arribats prop de l'Inabastable,
li cantaven joiosos:
Al-leluia!

9

Contemplaren els Mags
l'increat Creador
en la falda materna.
Adonant-se que ell era el Senyor,
a desgrat d'assemblar-se a l'esclau,
amb presents d'homenatge l'adoren
i a la Mare s'adrecen, dient:

Salve, oh Mare del Sol sense posta;
Salve, albada del Jorn sacratíssim.
Salve, fogueres d'errors reprimiu;
Salve, estela de llum vers Déu viu.
Salve, del sol feu caure
l'horrible enemic;
Salve, a Crist ens mostreu,
Senyor i Amic nostre.
Salve, del ritu dels ídols
ens heu deslliurat;

Salve, de fang i feblesa
ens heu redimit;
Salve, el culte del foc destruïu;
Salve, les flames del vici extingiu.
Salve, camí del creient que fa via;
Salve, oh joia dels pobles d'arreu.
Salve, Verge i Esposal

10

Missatgers i heralds
esdevenen els Mags
de retorn als països llunyans.
S'acomplia l'antic vaticini
i tothom del Messies parlava,
menys Herodes, ben neci,
incapaç de cantar:
Al-leluia!

11

Amb la llum veritable;
el poble d'Egipte irradià,
ofuscant de l'error la tenebra.
Al pas vostre s'ensorren els ídols,
per la força divina colpits;
de l'engany deslliurats els egipcis,
a la Verge aclamen:

Salve, l'humana nissaga enlaireu;
Salve, l'infern més pregon abaixeu.
Salve, mentides i errors esclafeu;
Salve, dels ídols l'engany combatiu.
Salve, oh mar que engoleix
el tirà que esclavitza.
Salve, oh roca d'on brolla
la deu de la vida.
Salve, de foc sou columna
que guia en la fosca;
Salve, dossier que es desplega
com núvol amplíssim.

Salve, el pa del manà ens regaleu;
Salve, serventa de mística menja.
Salve, oh terra sagrada i promesa,
Salve, de llet i de mel donadora.
Salve, Verge i Esposal

12

Simeó, l'ancià,
al tombant de la vida,
tot l'engany d'aquest món ja deixava.
Com a tendre nadó en els seus braços,
veu en vós el gran Déu Poderós;
admirà el designi amagat,
reflectit aleshores, i exclama:
Al-leluia!

PART DOGMÀTICA Misteris de la fe

13

L'Infinit renovà
de les lleis la natura
quan al món el seu Fill envià.
D'una Verge féu gràvid el si,
sense canvi d'estat virginal.
Admirats per aital meravella,
a la Verge cantem:

Salve, assutzena d'intacta bellesa;
Salve, corona de noble fermesa.
Salve, la fi reveleu més sortosa;
Salve, l'angèlica vida ens mostreu.
Salve, dilecte fruït
que als fidels assacia;
Salve, brancatge ufanós
que a tothom arrecera.
Salve, al si vós portàreu
el Mestre dels homes;
Salve, al món vós lliuràreu
qui salva l'esclau.
Salve, al jutge suprem ablaniu;
Salve, perdó del qui perd la sendera.
Salve, mantell per a tota nuesa;
Salve, de l'home l'anhel més preuat.
Salve, Verge i Esposal

SÚPLICA FINAL

(estrofa 24)

De tot cor us lloem
Santa Mare del Verb,
d'entre els sants el més Sant.
Acolliu aquest cant d'homenatge;
de tot mal deslliureu a qui us prega
i del càstig mortal allunyeu
als qui canten units:

ASSEMBLEA

(Ve de la pàgina anterior)

14

Davant part tan sortós
ens sentim lluny del món
tot alçant vers el cel nostre cor.
El Déu sant va baixar a la terra
amb humil aparença de pobre
per guiar a la glòria santa
a qui canta:

Al-leluia!

15

A la terra habitava
mentre el cel emplenava
la Paraula del Déu infinit.
El Casal eternal no deixà:
fou un tendre abaixar-se vers l'home
el seu néixer de vergè tan pura,
de la Mare que amb goig aclamem:

Salve, casal on sojorna l'Etern;
Salve, consell del Misteri més alt.

Salve, anunci de fe per l'incrèdul;
Salve, legítim orgull del qui creu.

Salve, oh tron del Santíssim
què els àngels transporten;
Salve, oh seu dels qui adoren:
seràfics estols.

Salve, grandeses mai juntes
en vós reuniu;
Salve, ensems vós sou Verge
talment com sou Mare.

Salve, per vós fou remesa la culpa;
Salve, per vós es va obrir el Paradís.

Salve, oh clau del Regnat del Messies;
Salve, dels béns eternals esperança.

Salve, Verge i Esposal

16

Tots els ordres angèlics
encisats van romandre
prop del Verb encarnat.
Al Déu sant, intocable i llunyà,
fet humà i accessible admiraven
a l'ensems que escoltaven:

Al-leluia!

17

Els retòrics brillants,
semblantment als peixets emmudeixen
davant Vós, Santa Mare del Verb.
No comprenen possible que Vós
fóssiu Verge després de ser Mare.
El misteri admirem els creients
mentre amb fe proclamem:

Salve, sagrari de gran Saviesa;
Salve, tresor sou del Déu provident.

Salve, als savis deixeu mig confosos;
Salve, per vós emmudeix l'erudit.

Salve, per vós són corpresos
els doctes subtils;

Salve, per vós perden força
qui mites congrien.

Salve, de tots els sofistes
la trama desfeu;

Salve, les xarxes ompliu
dels sants Pescadors.

Salve, del sot aixequen l'ignorant;
Salve, sou far de sublim saviesa.

Salve, sou nau de qui cerca salvar-se;
Salve, oh port del qui salpa a la vida.

Salve, Verge i Esposal

18

Per salvar el món sencer,
el diví Creador
ben de gràt a la terra davalla.
Com a Déu era el nostre Pastor;
fet talment un Anyell se ns ofrena;
com a home els homes atreu
qui essent Déu de nosaltres escolta:

Al-leluia!

19

Verge i Mare de Crist,
baluard de les verges
i de tots els qui a vós acudim:
aquest do us va fer el Creador
encarnant-se en les vostres entranyes
i ell mateix ens convida a cantar-vos
i a honorar-vos, oh Verge:

Salve, columna de santa puresa;
Salve, preludi de vida perfecta.

Salve, inici de nova nissaga;
Salve, dadora de béns divinals.

Salve, de nou vós feu néixer
al nat en pecat;

Salve, el seny retornen
a l'home insensat.

Salve, l'engany del diable
vós heu trepitjat;

Salve, oh vós que dels castos
l'Autor ens heu donat.

Salve, bressol de les noces divines;
Salve, amb Crist els fidels reuniu.

Salve, de verges sou Mare i sou Mestra;
Salve, guieu vers l'Espòs tots els cors.

Salve, Verge i Esposal

20

No hi ha cant terrenal
prou ardent per lloar
les grandeses dels dons que us enjoien.
Si tants cants us cantéssim, Senyor,
com arenes sens mida té el mar,
arribar no podríem al nombre
de tants béns que heu ofert a qui canta:

Al-leluia!

21

Com a torxa esplendent
de qui viu en la fosca
és la llum de Maria.
Surt de vós la Claror increada;
és l'esclat que il·lumina la ment
conduint-la al cèlic saber
i que així ens fa cantar:

Salve, esclat sou del Sol veritable;
Salve, fogar de la Llum eternal.

Salve, sou llamp resplendent del qui creu;
Salve, sou tro que fa témer l'impíu.

Salve, sorgiren de vós
clarors de misteri;
Salve, brollaren de vós
els rius de més aigua.

Salve, oh clara piscina
d'antic ja predita;

Salve, les taques lleueu
dels nostres pecats.

Salve, oh font que feu pur l'esperit;
Salve, oh calze curull d'alegria.

Salve, oh flaire del bàlsam de Crist;
Salve, oh Vida del més sant convit.

Salve, Verge i Esposal

22

Pel pecat perdonar
dels orígens del món,
el Diví Redemptor s'ha fet home
i en l'exili de tots els mortals
de bon grat ha vingut a fer estada.
Destruïu aquell deute antic,
tot sentint com l'aclamen:

Al-leluia!

23

Celebrant que sou Mare,
us canta sencer l'univers
com a temple vivent, oh Regina.
S'ha tancat a les vostres entranyes
el qui tot amb ses mans ho sosté,
el qui santa i divina us ha fet
i ens ensenya a cantar-vos:

Salve, umbracle del Verb que es féu home;
Salve, més santa que el sant Santuari.

Salve, arqueta daurada per Déu;
Salve, tresor sense mida de vida.

Salve, oh noble corona
de reis pietosos;

Salve, encís gloriós
dels més sants sacerdots.

Salve, castell on l'Església
abasta fermesa;

Salve, muralla on l'Imperi
retroba defensa.

Salve, per vós onegem el triomf;
Salve, per vós és vençut l'enemic.

Salve, remei eficaç del meu cos;
Salve, salut sou de l'ànima meva.

Salve, Verge i Esposal

24

De tot cor us lloem,
Santa Mare del Verb,
d'entre els sants el més Sant.
Acolliu aquest cant d'homenatge;
de tot mal deslliureu a qui us prega
i del càstig mortal allunyeu
als qui canten units:

Al-leluia!